



Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

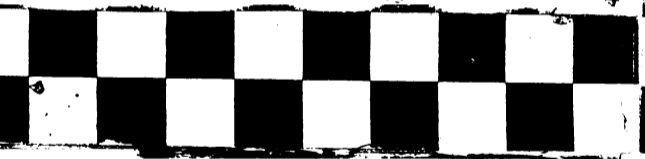
Verder vragen we u het volgende:

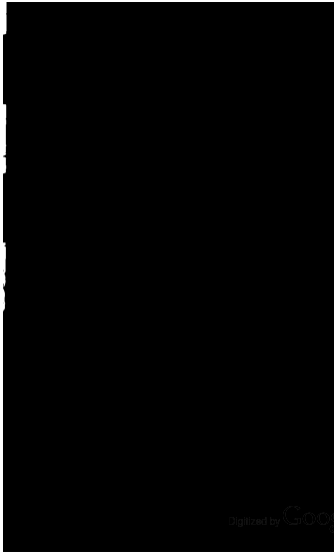
- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

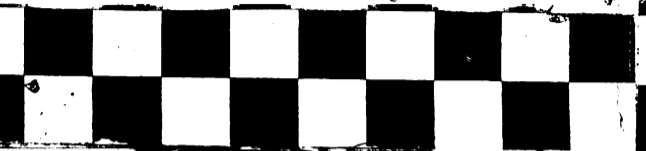
Informatie over Zoeken naar boeken met Google

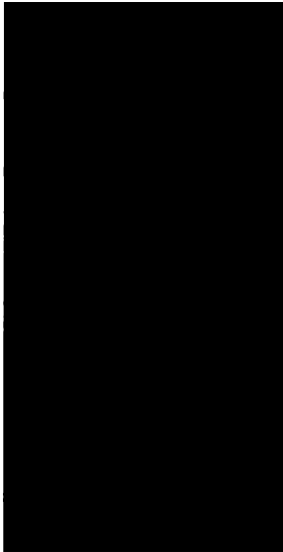
Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>











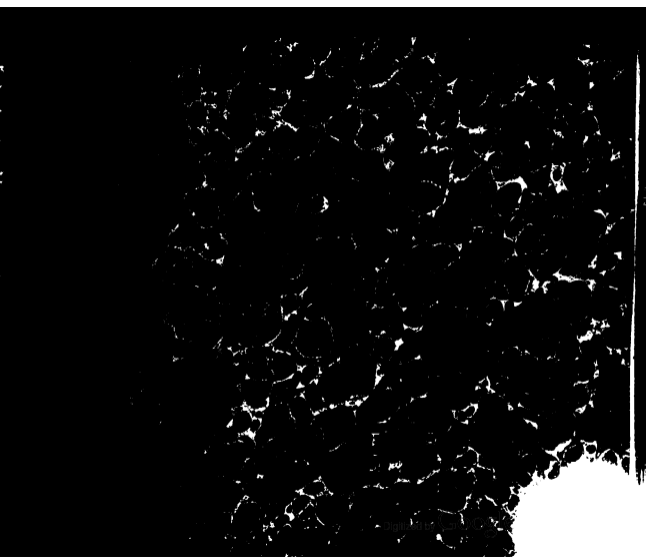


UNI



ENT





B. - L. 6961.





AEN ALLE GODT-MINNENDE
ZIELEN



Ik en hebbe niet langh ghetwijffelt, aen
wie ick soude op-draghen dit vriendelijck
ende aen ghenaeem broedtsel van mijnen
Lieffelycken Paradys-voghel, en met reden
gesproken, wie soude beter toe-komen ende
dienstigher wesen dese salighe en ghenugghelijcke vro-
lickheydt om sijn selven te verstercken in de *Liefde*
Godts, ende het *verlanghen van dat Hemels Vaderlant*,
mitsgaders om sijn hert op te heffen tot Godt, als
aen alle *Godt-minnende zielen*? Niet door eene sware
oft langhe *Oeffeninghe* van devotien: maer door een
soet

SEYND-BRIEF.

soet ghesangh van gheestelijke Liedekens, de welke sonder moeyte oft swarigheydt een Godtvruchtighe ziele stieren tot Godt, om door desen bequamen ende ghemackelijcken middel, t'herste te doen branden in de liefde van dat eeuwigh goet. Tot mijne groote droefheydt wordender t'allen kanten ghevonden Liecken-boecksken, de welke door hun bedrieghelijcke soetigheydt, ende hatelijck seyn de herten van de menschen trecken, niet tot Godt, maer naer de eeuwige verdoemenisse: want door dese schadelijcke vrolijckheydt overwonnen, blijven steken inde vuyligheydt van de werelt, ende maken hun selven een keten met de welke sy sullen ghetrocken worden in den eeuwighen brandt der helle. Daerom *Godt minnende ziele*, dat ick siende dat groot perijc-

SEYND-BRIEF.

perijckel uyt ghebroeyt hebbe eenen nieuwen *Lieffelycken Paradys-voghel*, die door sijnen aen ghenamen langh u soude stieren tot deught ende verwecken tot de liefde Godts, ende al singhende ende klinghende soude brenghen in dat Hemelsch JERUSALEM. Aen wie, segghe ick dan, soude ick beter konneu op-draghen dit Liecken-boecksken, als aen de ghene die hun selven uyt liefde gheheel hebben opghedraeghen aen den soeten *Bruydegom* hunder zielen? De welcke als wise Maeghden, met brandende lampen van vierighe herten haecken ende maeken naer de komste van hunnen beminden. Waer soude mijn *Vogeltien* een soeter nestjens vinden, als in't soet ende lieffelijck hert van een *Godt-minnende ziele*, het welck door dat soet minnevier van den *H. Gheelt* groeyt
 ende

SEYND-BRIEF.

ende bloeyt ghelijck een Paradijs des Heeren in alle deughden : om in de welcke *V. L.* te helpen stichten ende met vreught te verlichten, sal mijn kleyn *Vogelsien V. L.* dienstigh wesen. Ick ben noch indachtigh het spreekte woordt van mijnen Meester als ick de *Philosophie* leerde, den welcken dickwils seyde, dat de liefde tot den sangh een teecken is van een lieve ziele, die meer als het soet accoort van het musieck accoordeert met Godt, ende haren even naesten; dit selve leert oock den scharpsinnighen *Pater Comptonus Soc. Iesu* in sijne *Philosophie*; ende het *Italiaens* spreekwoordt seght : *Godt en bemindt hem niet die by den sangh oft musieck niet en doet beminnen.* Daerom sullen verstandighe Moeders ende Voesters dickwils singhen met de kleyne Kinderkens, om dat

dat den sangh soo goeden aerdt baert in die teere
ende jonghe zichts, en niet alleen in kleyn Kinders,
maer oock in groote Persoonen sal ick *V. L.* betoo-
nen, dat den sangh van godvruchtighe Liedekens,
dickwils verweckt veel soete beweginghen in de
ziele van den mensch, ja oock grootelijck mede-
werck tot de bekeeringhe van groote sondaren. Ick
neme den grooten Vader *Augustinus* tot ghetuygen,
den welcken *Lib. 9. Confess. cap. 6.* dese getuygenisse
ichrijft van sijn selven: *ó Heere; hoe seer hebb' ick ge-
weent in uwre Liedekens en lof-sangen, door die soet luy-
dende stemmen vā uwre H. Kercke krachtelyck beweeght
zynde, die stemmen die vloeyden in myn ooren, en door
die quæm de waerheydt in myn hert, ende de ydelheydt
vloogb daer uyt, doen begonst myn hert te brande in godt-
vruch-*

vruchtige bewegingē, myn tranen die vloeyden die mynen
 brant voeyden ende besproeyden als water in de smis: en
 die soete traentjens smaecten soo soet aen myn gemoet.
 Hierom siet men dickwils dat veel personeer die
 hun gheheel tot Godt bekeeren; met een godt-vruch-
 tigh Liedeken dat sy dichten, adieu singhen aen de
 ydelheudt des werels. Aen *V. L.* dan *Godt-minnende*
Zielen, die uyt liefde van den lieven *J E S U S* haet dat
 vuyl wereldts ghesangh, die versoeyt allen boosen
 aenhangh van dat helich serpent, anders niet soec-
 kende als u te vereenighen in liefde met Godt uwen
 Schepper ende Saligh maker. Aen *V. L.* draghe ick dit
Paradys-Vogeltjen op, het en heeft gheen bedrieghe-
 lijcke tonghen ofte stemme van het boos ende loos
 serpendt, dat onse eerste Ouders door sijn listigh
 vleyen

SEYND-BRIEF.

vleyen in't Parady's heeft verleydt: maer 't is de
 stemme van een Godt-minnende ziele die V. L. sal
 leyden uyt dit aeris dal naer het Hemelsch Parady's
 daer boven daer wy met de H. H. Engheltjens die
 soete ende *Lieffelycke Parady's-vogheltjen* den Soeten
 ende Lieven JESUS eeuwelijck sullen loven met
 een Musieck dat gheen oor ghehoort en heeft. Die
 wenshende aen my, ende aen V. L. aletsamen, sal
 my teekenen te wesen.

- GODT-MINNENDE ZIELEN

V. L. Seer gheaff-ct. Dienaar in den Heer.
 F. DANIEL BELLEMANS,
 Canonick Norbertien van Grimberghen.

OP DEN
LIEFFELYCKEN
PARADYS-VOGEL,

GHEMAECKT DOOR DEN

EERWEERDIGHEN HEER

D' ANIEL BELLEMANS

Canonick van de Wijt-vermaerde Abdye

VAN GRIMBERGHEN.

Da Pater augurium, atque animis illaber e nostris Vir.

EERWEERDIGHEN HEER,

* **E**N wil u schriften niet blancketten, noch verlichten,
Men Hanght den veil-kraus maer voor slechten Wyt, en
dichten, V. 10

Vus' pen, die swiert heel hoogh; die haer en is vereert:
Hooft nu al is sy kleyn, wat sy de grootste leert.
Die keurt d'aentlaende lot door voghelt, en haer vlieghet
Die siet de waerheyds-schijn, de waerheydt gaen beligen.
Want soo den voghel haald' t'perijckel in't gesicht,
Den voghel sonda' hem selfs dan wachten voor den schicht.
Mer wien Paradijs, en Hemel-werdschen Voghel;
En vreesst noch lym, noch net, noch boogh, noch sac noch kagel,
Hy is vry van gevaer, en naer sijn vleggh voor-seydt,
Hy leydt nyt d'aertste dal ons recht ter saligheydt.
O ziel, volght desen streecht, en laet de wereldt varen?
Want als't daer kalmt is, dan is't daer noch vol baren.
De liefde vliaght u voor, dat is d'oprechte baen,
Ab? kost ick, ick nem stracks twee snelle vlegghels uen;
Eydaet wat raedt voor is terwyl ghy moet verlanghen?
Gheluckigh soude ghy zyn, kost ghy den Voghel vanghen,
En sroyt dan, zyt ghy wys, wat soude op sijnen steert,
Ghetwis, al sijt ghy aerds, dat ghy haest Hemels weert.
En schoon hier 't lichaem kruypt den gheest sal hoogher stygen

En boven s'wereldts damp een helder son verkrijghen,
En winnen 't Paradijs, daer hy u henen leydt,
En lassen van d'aerd, eer ghy van d'aerde scheydt.
O lieflyck Paradijs! och waer ick eens daer binnen!
Ghy ruckt myn hert uyt hert, wijn sinnen uyt mijn sinnen;
O lieflyck Paradijs? naer u myn herte sproeyt,
Daer oock by s' winters tijdt den lieven somer bloeyt,
By u is alle goet, en blydtschap sonder lyden;
En leven sonder doot; en vrede sonder stryden;
En vreughden sonder pijn; en vrindschap sonder gal;
En ryckdom sonder nydt; en glorie over al.
Hoe langh sal ick noch sijn hier by de aertsche menschen?
Ah! mocht ick heden gaen; daer ick ben met mijn wenschen?
O mensch die wereldt sijt, en foo de wereldt vryt,
Als ghy hier blydtschap vindt, zyt ghy u blydtschap quyt?

A. APOIRTRES. S. J.

TOT

TOT DEN SELVEN

DANIEL Vir desideriorum. Dan. 10. v. 11.

DANIEL Man van begheerte. Dan. 10. v. 11.

H Et aenghenaem gheklangh der soete MUSE BELLEN.
(Waer door gy uyt het hooght van Cyrthat' werelts quellen
Doet aen het menschen hert' verghieten, en verweckt,
Als vleughels waer door 't hert de wereltds netten breckt)
Veroorsaect jder ziel haer wenschen, en haer lusten,
't Zy dat sy wilt in Godt door vreught, oft droefheydt rusten,
Is 't dat sy tot hem heeft begheerten door de vreught,
Sy vindt in u ghesangh, het gheen haer meest verheught.
Is 't dat s' en nauw ghemoot door rauw, oft droevigh singhen,
Wilt tot de ooren Gods ten Hemel op-waerts dringhen,
Begheerten boven wensch, sijn haer ter sondt voldoen,
Wanneer sy maer een oogh wilt op u dichten staen.

Ghy

Ghy dan die ijer een begeerten gheeft in't lesen,
Die ick mes rechte noem een begheortens want te wesen,
Gheeft mijn begheerten oock aen my; ick seggh', vergheft,
Dat op u mule konst mijn pen niet beters trefst.

Door Fr. M. SCHYNMAECKERS. M.

A N D E R.

PHOEBE swyght, treckt af de snaren,
Van u over-doove luyt,
Laet u dichten heeren varen
Al u achtbaerheydt is uyt.
Siet ghy niet; de Sangh-goddinnen
't Noghen talligh Maeghden-rot
Eenen and'ren P^oEBUS minnen?

Mer

Met u houden sy den spot.
Vraecht ghy wie sy voor u stellen ?
't Is den soeten Belleman,
Die klinckt als een silv're Belle
Soo een jeder tuyghen kan.
Wat is 't wonder mits syn dichten
Hier ghebracht uyt 't Paradijs
Menigh swaer ghemoet verlichten ?
Daerom **PHROBE** zyt ghy wys,
Wilt sijn konst-rijck hooft verciereu
Met u **DAPHNES** Prys-Lauw'riereu.

Door den selven.

AP.

APPROBATIOE.

Dit Boecksken ghe-intituleert den LIEFFELYCKEN PARADYS VOGHEL, behelsende verlicheyde, gheestelijke Liedekens van de Goddelijcke liefde, &c. als oock het ander Boeckxken ghe-naemt het CYTHERKEN van JESUS, spelende sestighe nieuwe Liedekens op het groot Jubile-van het H. SACRAMENT VAN MIRAKEL tot Brussel, alle beyde ghe-componeert door den Eerw. Heere DANIEL BELLEMANS, Canoninck Norbertien van Grimberghen, niet in hebbende contrarie aen het waerschigh Roomsche Catholijck geloof ofte Religie, en goede zeden, sullen tot vermaeck van de Gods-minnende, zielen, seer profijtelijck in Druck mogen uyt ghegeven worden. Datum Brux.

MATTH. MIDDEGAELS, Decanus insignis Coll.
DD. Michaelis & Gudulae, Archiepsb. Brux.
Judex Synodalis, Lib. Censor.

DEN

DEN LIEFFELYCKEN
PARADYS-VOGHEL

Sijnen Sangh beginnende op de Gheboorte CHRISTI.

LIEFDE TOT. JESUS.

Stemme : *Courante Monsieur* (oft) *Comtesse vos beaux yeux*.

D En Schepper van den Mensch ,
Wordt Mensch naer onsen wensch ,
Op hoy , en stroy daer light dat *Godt* van al ,
? Verloren Schaepken soeckt hy in den stal ,
Den sterecten Samson , wiens macht ,
De poort der hellen en de doot verkracht ,

DEN LIEFFELYCKEN

Die windt en bindt een teere Maghet s' handt,
Op haren schoot is eenen lijnen bandt.

2. 't Vier dat ons hert verwermt,
Light hier van kouw' en kermt,
Die 'al bekleedt die light hier naect en bloodt,
Het Levend' - Broodt dar lijdt hier honghers noot,
Ghehgel het Aerdt - rijk komt hem toe,
Die hier in't Stalleken lijdt armoë,
De blijdschap die de Enghelen verblijdt,
Light hier van droefheydt in de Kribb' en krijt,

3. Het volck van *Israël*,
Verseyndt EMANUEL,
Den Heer' en Schepper van het Aerdsche-dal,
Is ghelogheert in eenen Stal,

Uw' Kribb' ô JESU is te hert,
Sy is ghemaect van al te rouwen hert,
Verlaet den Stal, en altemaël sijn smert,
En maect uw' Kribb' ô JESU in mijn hert.

MINNE

PARADYS-VOGHEL.
MINNE-SUCHTJEN

3

Tot den Nieu-ghebornen GODT der LIEFDE,

Stemme: *Sommes nous pas Lien-heureux; Jc.*

O Kleyn Kindt, ô grooten Heer,

Ey en wilt my niet meer vragen
Of ick tot u liefde draghe,

Want mijn tongh' en spreeckt
niet meer,

Maer ontslydt mijn hert' van
binnen,

Leest de antwoord die daer staet
Siet in't hert' hoe 't vier der

mionen,
Aen mijn hert' ter herten gaet.

2 Ick bemin u meer als my,
Moeder als mijn hert' en sinnen

Ach! kost ick u meer beminnen
Als des Hemels Borgery,

JESU hadd' ick soo veel herten
Als ghy in dees Kribb' alhier

Voor my pijnen lyt en smerten:
'kDed' se branden in uw vier.

3 Ick en heb maer een klyn hert
Om u groot en heer'te minnen,

Dat uyt heel mijn hert en sinnen
Aen u op-gedraghen wert,

Is't dat jemandt in sijn koffer
Heeft jet beters, dat hy't geeft,

'tHert dat ick aen JESUS offert
Is het best dat in my leest.

A 2

Liefde

DEN LIEFFELYCKEN
Liefde van GODT tot den Mensch.
Stemre; *Echo wil ick terghen.*

Siet den goedē Herder
Acht sijn Schaepken weerder
Als sijn Hemels Hof,
Hy daelt neer in 't stof,
Hy kreyt hier,
Hy schreyt hier,
Hy licht hier in doecken
In een arm spelonck
Om het Schaep te soecken
Dat verloren gonck.
2. d' Hemelsche ghenuchten
Ligghen hier en suchten,
Sal dan 't traenen dal
Maken bly gheschal!
Godt sucht hier;

Godt ducht hier,
Kan soo soeten reghen
En den tranen douw
Uw' hert niet beweghen,
Tot een goet berouw:
3. Komt met 't Duyfsken weent
In de holle steenen
Vanden armen stal,
Sucht in 't tranen dal,
Syn tranen
Vermanen
Ons om te beschreyen
Al ons ydelheydt,
Die den Heer doet leyen
Al die bitterheydt.

A N D E R.

PARADYS-VOGHEL,
A N D E R.

Stemme : *Aenſiet hoe JESUS ſchreys.*

J Erufalemsche jeught
Schept moet, ſchept vreught
en deught,
Terwijl ons is gheboren
Een Kint een Hemels Kindt
Waerin de ziele vindt
Dat eertijds was verloren
1. Het was den droefften ſtondt
Als t' Goddelijk verbondt
Door Adam-wierdt geſchonden,
Het was den blydtſten dagh
Die oyt de wereld ſagh,
Als Chriſtus wirdt gheſonden.
3. Den Heer die 't al verwermt,
Licht hier van koude en
kermt,

O menſch wilt Godt ontfermen
Die liefde licht hier naeckte
Naer uwe liefd' en ſnaeckte
Verwermt haer in uw' ermen.
4. Doet Os en Eſel naer,
En aeffemt over haer,
Laet Godt uw' liefde winnen,
die u den a'lem gaf,
Die moet ghy tot het graf,
En leſten adem minnen.
5. Die als hy is een Kindt
Dit Hemels Kindt bemiaet
Uyt hael ſijn hert en ſinnen.
Die ziel is 't die volhert
Wanneer ſy ouder wert
In JESUM te beminnen.

DEN LIEFFELYCKEN
PEYS, EN VREDE.

Stemme : *Echo wil ick terghen*, &c.

GODE woon by de menschē,
Altes gaet naer wenschen,
t Lam weyde by den Leeuw,
t Is een gulden eeuw,

Den vrede,
Wordt heden,

Aenden mensch verkondight
In het Kribbeken,
Door een teer onmondigh
En soet Kindeken.

2. Siet den Prins van vrede,
Brengh den vrede mede,
Uyt sijn Hemel-rijck,
Op het aerde treck,
Die reyne,

Fonteyne,

Die schoon klaer rivier,
Komt naer onsen eyten,
Naer 't dorr' landt toe sweiren,
Uyt her Paradijs,
3. Noe komt ghetreden
Met d' Olyf van vrede
Uyt de Arck met spoedt,
Naer den water-vloedt,
t Schoon weder,

Komt weder,
Uyt de Maghet MARIA
Uyt die suyver Arck,
Komdy o' *Messia*,
Troosten d' Heylighe Kerck.

A N D E R.

PARADYS-VOGHEL.

7

A N D E R.

Stemme: *Cloris est bell', mais Philis est plus douce.*

(1.) *Godt hongh aen 't Kruys.*

- V**en daegh ô mensch komt u verlossingh nader,
 De Maeght baert den Sone van Godt den Vader.
 Den nacht die daeght, de Son is in de Maeght,
 Ghelijck de Son brengt voort sijn gulde straelen,
 Met sulcken eer, baert sy den Heer,
 Die om ons saligheydt komt neder-dalen,
 Sy wordt bly Moeder en blijft Maeght,
 O ver Maeght hoe hebby Godt behaeght.
2. Ghy baert een Kindt uyt duy sent uyt-verkoren,
 Noyt schoander Mensch en is van Vrouw gheborn,
 Noyt soerer Kindt, heest Moeders hert bemint,
 O liefste Kindt, ô lieffelijcke Moeder,
 O lieve Maeght, Die JESUM draeght,
 O lieven Heer, ô lieffelijcken Broeder.

A 4

Soo

DE N LIEFFELYCKEN

Soo lieve Moeder en lief Kindt,
Is't soetste dingh dat m'op der aerden vindt.

3. O saligh Kindt, ô Hemelschen *Messia*,
Ghy siet, ghy lacht soo soetjens op MARIA,
Dat u ghesicht, Haer hert van smert verlicht,
O schilder die de liefde wilt uyt-belden,
Dat uw' Pinceel, Op een Panneel,
Deës alder-minnelijckste Moeder stelde,
En hier lief Kindeken daer by,
Ghy haet de alder-soetste schildery.
4. Die schildery moet in mijn hert verbelde zijn,
En niet alleen op u panneel ghestelt zijn;
O JESUKEN, komt in mijn herteken,
MARIA wildy JESUM niet quitteren,
Komt alle hey, en woont in my,
Kómt in mijn hert logeren en regneren,
Kómt met uw' Kindt, ey komt met hem,
Maecte van mijn hert een kleyn *Bethlehem*

ANDER.

PARADYS-VOGHEL.

A N D E R.

Stemme: *Philips mijn tweede Ziel.*

1. **W**oord is ghe worden mensch, ô sondaer laet uw' vrees,
Een soete vriendelijke Kinder-stem,
Roept u naer 't Stalleken van *Bethlehem*,
Geen Donder, Blixem, oft Trompet,
Verandert hier de Goddelijke wet,
Den Enghel singht de menschen Pays en Vred'
De liefde Go'ts brengt den Olyf-tack med',
2. Het Kindt licht hier en weent, om u in't quact versteent,
Ey laet toch dien Goddeliicken douw,
Uw' hert' bewegen tot een goedt berouw,
Gheheel den Hemel is verblijdt,
Wanneer ghy om uw' sonden droevigh schreyt,
Den io ghen nieuw gheborent *Bellicaen*,
Schenckt u sijn Bloet, schenckt ghyhem eenen traen
3. Dry Koninghen van verr', gheroepen door een' Scerr',
Doen Godt hun offerhande al te gaer,
Volght ghy de Scerr' van uwén roep, wel naer.

DEN LIEFFELYCKEN

En gheeft aen Godt dat hy u vraecht,
 Een droevigh hert' dat is't dat hem behaecht,
 Heer neemt mijn hert' het best dat in my leeft,
 Die beter heeft, dat hy u beter gheeft.

4. Den Honigh soeten Naem, van JESU, is bequiem,
 Om 't woordt te wesen van een kloeck soldaet,
 Die voor 't gheloof van JESUS strijden gaet.
 O Heer al sijt ghy teer een kleyn,
 Ghy sijt den alder-vroomsten Capiteyn,
 Ick bidd' u door uw' eerst vergoten Bloed:
 Schrijft uwen soeten Naem in mijn ghemoedt.
5. Lam Gods ghy zijt ghedaect, om my die Was verdwaelt,
 O goeden Heer', en Herder van ons al:
 Ghy komt uw' Schaepken soecken in den stal,
 Ghy thoont door uw' Bermhertigheydt,
 Dat ghy voor waer den goeden Herder zijt?
 O goeden Herder ick ken uwe stem,
 Leydt my naer't Stalleken van *Bethlehem*.

Kinder-

Kinder - liefde tot het Nieuw - geboren
Kindeken IESUS.

Stemme : *O Herders al soetjens al sonder ghetier.*

O JESU , ô nieuwen ghebornen Bruydegom ,
Ick heet u willekom ,

Ghy wordt mensch voor den mensch ,

Verr' hoven hop' en wensch ,

O grooten Godt van al , ghy licht hier inden Stal ,

Uw' Kribb' van bert , ô JESU is te hert ,

O JESU maect uw' Kribbe van mijn hert.

2. O JESU ghy steect hier naer my u armkens uyt ,

Als Bruydegom naer u Bruydt :

Ghy maect my vry en bly ,

Als ghy wordt mensch voor my ,

Ghy blaect. gy haect en snaect , naer die gy hebt gemaect

Wie souw ghelooven dat in dat kleyn Kindt ,

In

DEN LIEFFELYCKEN

In dat kleyn hert soo groote liefde vindt.

3. U kaecksken die blofen soo lieffelijck altoos ,
Ja schoonder als de roos ,

De bloemen van den Mey
En hebben daer niet by ,

Gheen amber rieckt soo soet , als uwen asem doet ,

Uw' tanden sijn soo wit als peirels sijn ,

Uw' hair is als een suyver wol soo reyn

4. Uw' ooghsken die lacchen soo vriendelijck op my
En maecken my soo bly ,

Dat ick van liefde sterf

Soo ick die ooghskens derf ;

Elck straeltjen van dat licht , is eenen minneschicht ,

Elck ooghenblicksken dat mijn ziel belonckt

Maeckt dat mijn ziel in uwe liefde vonckt.

5. Uw' aessemken JESU ô soetste Kindeken

Is als een windeken ,

Die in u teer ghemoedt ,

PARADYS-VOGHEL.

13

Die lieve vlammen voedt ,

O soetste JESUKEN , , ontsteekt mijn herteken ,

O JESUKEN ô suyper Lammeken ,

Syndt in mijn hertjen een kleyn vlammecken ,

6. O JESU , ô schoonste , ô soetste Kindeken

O liefste vriendeken ,

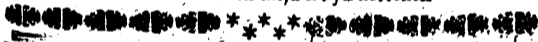
Ghy zijt het soetste Kindt

Het welck mijn hert bemindt ,

Ick haeck , ick sraeck , ick vlam' , naer u onnoosel Lam ,

O JESUKEN , ô soetste Kindeken ,

'k Hebb' u soo lief aen mijn kleyn herteken'



VAN DE BESNYDENLISSE CHRISTI.

Stemme : *Echo wil ick terghen.*

JESUS wordt besneden ,
In sijn teere leden

In sijn roode Wondt
Maect hy ons verbonde ,

Wy

DEN LIEFFELYCKEN

Wy hooren .
 De Chooren ,
 Van de Enghels singhen
 Vrede sy den mensch ,
 Wilt van vreught op springhen
 't Is nu peys naer wensch .
 2. 't Lam Godts is ghebooren
 Dat sijn Vader thoren
 Met onnosfel Bloedt
 Voor den mensch verfoet :
 Sachtmoedigh ,
 En bloedigh
 Laet hem JESUS wonden .

Dat onnosfel Lam ,
 Dat des wereldts fonden ,
 Van de wereldt nam ,
 3. 't Lam is d' Offerhande
 Dat door beulen handen ,
 Sterven sal de doot ,
 Al t sal wesen groot ;
 Bewaert hem
 En spaert hem ,
 Laet hem 't Bloedt ghenieten ,
 Want hy sal 't daer naer ,
 Tot 't leste toe vergieten .
 Op den Bergh Calvaer .

A N D E R .

Stemme: *Corante Monfi. (oft) Philips mijn tweede ziel.*

O Alder-soetste Lam, dat s'wereldts sond' afnam,
 Onnosfel Lam dat nu door 't eerste Bloedt .

In

In uw' besnydenis ons schult voldoet ,
 Is u den sondaer soo veel weerd ,
 Dat ghy een sondaers trecken hebt aenveerd .
 Dat g'als een Lammeken voor ons soo lijdt ,
 Daer g'als een Lammeken onnoosel zijt .

2. O alder liefsten Heer , ghy mint ons al te seer ,
 Wat is't dat ghy in arme sondaers siet ,
 Dat ghy voor hun soo weerde panden biet ;
 Wat danck verwacht uw' Majesteit ,
 Van ons alder-grootst' ondancckaerheydt ?
 Waer heeft den armen sondaer dat verdient ,
 Dat ghy de menschen meer als d' Enghels mint .

3. Is't dan alleen de min , die u verwint den sin ?
 Is't liefd' alleen tot onse saligheydt ,
 Soo min ick u tot in der seurwigheydt ,
 Ontfanght mijn ziel voor eenen pandt ,
 Die ick vrywilligh stell' in uwe handt ,
 Besnydt mijn hert en sin naer uwen sin ,
 En sluyt u lieve min daer binnen in .

Jesus

JESUS den GODT der LIEFDE, klopt voor de
deure van 't hert.

Stemme : *Cloris est bell, mais Philis est plus douce.*
(oft) *Goat hongh aen 't Kruxs.*

DEn nacht komt aen, den vaeck noode ons tot slapen,
Mijn lief'e waect, s'en wilt geen rust gaen rapen:
Eer sy die vindt,, in 't hert van die sy mindt,
Mijn tortel-duyf, mijn suster, mijn vriendinne,
Mijne lieve Bruydt, siet toch eens uyt;
'k Staen voor uw' deur, laet uwen Bruydegom binnen.
'k Staen naect en wacht voor uwe deur,
Doet open ziele en komt een weynigh veur,
Dat ghy maer eens hadt door een spleet ghekeken,
Ghy hadt mijn haer met druppelen sien leken,
Den dauw die vloeyt,, die heeft mijn hoofd besproeyt;
Maer al dost my den nacht van druppels vloeyen,
Nocht

PARADYS-VOGHEL.

- Nochtans den vloedt,, is meer van't goet,
 Daer ick soo milt uw' ziel med' kom' besproeyen,
 Doet open dan, en laet my in,
 De liefde biedt en weest niet stuer van sin.
3. O ziel soo haest als g'hoort de velen quelen,
 Als in een albacht voor u deur komt spelen,
 Hoordy terstondt, met open oogh en mondt,
 Ghy komt stracks uyt u ledikant ghekropen.
 Op dien sanch,, Op dat gheklangh,
 Doet ghy terstondt u deur en venster open,
 Maer ghy zijt al te traegh en trots,
 Dat g'op soud' staen als g'hoort de liefde Godts.
4. De rust nochtans daer ghy zijt in ghelegghen,
 Hebt ghy door mijnen aerbeydt verkregghen,
 Mijn Krib' en Kruys,, broght u die rust in huys,
 Voor my en was geen plaets in d'herreberghe,
 Ick lagh in hoy,, ick sliep in stroy,
 * Stief naecte an't Kruys op den Calv'ari'-berghe.

B

*k En

DEN LIEFFELYCKEN

- 'k En hebb' niet daer mijn hoop op rust ,
 Daer ghy soo sachtjens rust naer uwen lust .
5. De tortel-duyf weet haren nest te vinden ,
 Daer sy haer jonghskens in wat hoy gaet winden ,
 Het musken heeft , een nestjen daer 't in leeft ,
 Het aerd' rijck gheeft sijn hollen aen de vossen :
 En ghy mijn Bruydt , fluyt ghy my uyt ,
 Hebt ghy gheen plaets' voor die u komt verlossen .
 'k En komt hier met gheen blixem vier ,
 'k Brengh u de saligheydt en 't leven hier .
6. O ziel dat ick wou in Palleyfen wonen ,
 Dat ick wou sitten in ivoore Throonen ,
 'k Soudaer haest zijn , want heel de aerd' is mijn ,
 Maer dat ô ziel en zijn geensins mijn wenschen ,
 Mijn vreugh , mijn rust , en mijn wellust ,
 Is wesen by de Kinderen des menschen ,
 'k Vraegh u kleyn hert , 'k en vraegh niet meer ,
 En fluyt ghy dat voor sulck' een grooten Heer .

En

7. En weet ghy niet hoe groot dat is mijn wapen ,
 Ick ben den Heer die alles hebb' gheschapen ,
 Het blixem vier ,, is onder mijn bestier ,
 Nochtansick wordt tot goedtheydt meer ghedreven ,
 Mijn soete min ,, die leeft daer in ,
 Dat ick den dooden sondaet doen her-leven ,
 Mijn gramschap is terstondt ghedaen ,
 Als hy my op-draecht eenen droeven traen .
8. Ghy moet o ziel van selfs naer my verlanghen ,
 Met open herten armen my ontfanghen ,
 O mijn vriendin ,, laet ghy my noch niet in ?
 'k Gaen met den boom van 't Kruys u deur in loopen ,
 Ick breeck in huys ,, met 't Heyligh Kruys ,
 'k Wil met myn Bloedt u weder liefde koopen ,
 Myn kruys en kruyst myn ziel soo niet ,
 Als ghy o ziel die my geen liefd' en biet .
9. O silv' re Maen , hout staen u snelle peerden ,
 Gheruyght dat sy my niet en wilt aen-veerden :

DEN LIEFFELYCKEN

Gheuyght dat sy ,, ondanckbaer is aen my ,
 O Maen ghy hebt d'heel wereltd nu door-wandelt ,
 Hebt ghy ghesien ,, by al die lién ,
 Een herte , dat herter met mijn goedtheydt handelt ,
 Ick plant mijn Cruys ,, hier voor u huys ,
 Op dat ghy morgen siet , wie ghy verstaet .



J. E. S. U. S wilt van ons bemint zijn.
 Stemme : 'k heb' menigh' Pint en Kan , &c.

EY lieven JESUS ey ,
 Waerom gebiedy my ,
 Dat ick u sou beminnen ,
 Wildy ô lieven Godt ,
 Door t lieffelijck gebodt ,
 Mijn hert en liefde winnen ,
 Waerom drevgdy de hel ,

Aen die u niet en mindt ,
 Neemt wegh dit strenghe bevel ,
 Dat tot geen min en dient bis .
 2. De liefde van het goet ,
 Die doet uyt ons gemoet ,
 De vrees van 't quaet vertreckē ,
 Uw' liefde is soo soet ,

Sy

Sy kan mijn teer gemoet,
 Tot mijn genoegh verwecken,
 Gh'y zijt soo minnelijk,
 Soo schoon, soo rijk,
 en goet,
 Dat u een jehelijck,
 Van zelfs beminnen moet.
 3. Ghelijck het aerderijk,
 En dat schoon Hemel-rijck,
 Hebt ghy van niet geschaepen:
 Ghesteenten, silver, goudt,
 En perle menigh sout,
 Die nuyt de schelpen rapen,
 Die stellen my ten thoon,
 Hoe machtigh, en mild en
 goet,
 Hoe rijk, hos eel, en schoon,
 Den Schepper wesen moet.

4. Komt hier ô gierigh mensch,
 Die uwen hooghste wensch,
 Stelt op het goet des werelts,
 Gy die door-kruyft de zee,
 En soeckt met pijn, en weê,
 Gout, Silver ende Perels,
 Maect dat g'u hooghste goet
 Daer g'allen goet in vindt.
 Uyt't mergh van uw' gemoet,
 En heel u hert bemindt.
 5. Den brack loop op den geur,
 En volght de haes opt't speur
 En tracht den haes te vangen:
 Den geur van uwe min,
 Doet heel mijn hert en sin,
 Naer u ô Heer verlangen,
 Gy zijt soo minnelijk,
 Uw' liefde dringht my aen

Op dat ick vierighlijck .
 Naer u foud' jaghen gaen ,
 6. De Son die en gebiedt ,
 Oft en verbiedt ons niet ,
 Dat wy haer fouden minnen .
 Nochrans wannecr sy daelt ,
 En 't aerde-rijck bestraelt .
 Treckt sy ons hert en sinnen ,
 O Heer wat is t'yan nood'
 Dat g' ons u liefd' in plant
 Het vier steeckt in het stroode

Het gaet van selfs in brandt ,
 7. O JESU wilde ghy ,
 De werelts alle by ,
 In liefde daen verflenschen ,
 Thoont u soo minnelijck .
 Soo soet en vriendelijck ,
 Als ghy zijt , aen de menschen ,
 Want die u niet en mindt ,
 Die u geen liefd' en biedt ,
 Ist eenmael verblindt ,
 En hy en kent u niet .

G E E S T E L Y C K E N M E Y - B O O M .

Den mensch is 't best' van all' versindt ,

Die kleyn , den grooten GODT bemindt .

Stemme : *Nuit agreable. (oft) Mon cœur soupire.*

DE soete tijden ,
 Van den koelen Mey ,

{ Die ons verblijden ,
 Komen ons nu by ,

Den Mey van Deughden,
 En van Heyligheydt,
 Brengh voortds de vreughden,
 Van ons saligheydt,
 2. Den silv'ren reghen,
 Van den koelen Mey,
 Brengh meder zegher,
 Aen een dorre wey:
 De tranen plassen,
 Van den jonghen tijt,
 Doen beter wasschen,
 't Graen van saligheydt.
 3. De Sonne Aralen,
 Die niet blyghelaet,
 Op 't aerde-rijck dalen,
 In den dagheraet,
 Zijn aen-ghenamer,
 Aen het jeudigh Kruys,

En veel bequamer,
 Op dat 't Graen uyt-spruyt.
 4. Waer schenckt m' aen jemant
 Een verslenschte Blom,
 Een Blom die niemant,
 En is willekom,
 Sal ick Godt gheven,
 En verslenschte jeught,
 Een oudt kout leyen,
 Dat niet meer en deught?
 5. Gheen drooghe Beenen,
 Gheeft men aen den Hondt,
 Sal ick dan eenen
 Uyt ghedrooghen grondt,
 Ouw' dorre beenen,
 Sander jeught, oft vreught,
 Aen Godt verleenen,
 In plaets' van de jeught,

6. Sal

24 DEN LIEFFELYCKEN

6 Sal ick bewaren,
 Voor Godts Majesteydt,
 De dorre jaren,
 Van den ouden tijdt;
 Hoe sou't behaghen,
 Aen den Bruydegom,
 Hem op te draghen,
 Semels sonder blom;
 7. Eer 't Lijf om stercken,
 Is van ouderdom,
 Eer, ick op krucken,
 Huppel om en d'om,
 Wil ick beginnen,
 In mijn jonghe jeught,
 Godt te-beminnen,
 Met de schoone deught.
 8 Sullen rüinen,
 Godt zijn toe-gheweyt,

Sal ick Godt dienen,
 In den ouden tijdt,
 'k Wil Godt toe-weyden,
 Fen' nieuw' Kerck en buyt,
 Mijn jonghe tijden,
 Geven aen zijn Kruys,
 9 'k Wilt my, ó Heere,
 Mijnen Bruydegom,
 Van s'morghens keeren,
 Met de Sonne-blom,
 Ick wil u jonnen,
 Mijnen jonghen tijdt,
 O klaere Sonne,
 Van Rechtveerligheydt,
 10 Ick, wil't rijsbooghen,
 In sijn' jonghe jeught,
 Van jonghs mijn ooghen,
 Stieren tot de deught:

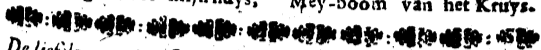
Ick

Ick wil gaen planten.

Van jonghs voor mijn huys,

Den seer plysanten,

Mey-boom van het Kruys.



*De liefde van den soetē Heer, bebaeght altijd al-eev' seer
Itemmie: Des nachts als 't niemandt siet.*

Die heeft de broose min,

Der loose wereldt in,

Dats' u restont verdriet,

Soo ghy haer langh geniet,

Het korstendeel van 't jaer,

Is d'aengename Lent,

De Lent is lief en raer,

Om d't sy haestigh endt.

2. Thoont my een weldigh man

Die uyt een volle kan,

Ghedurigh Nestar drinck,

Die singht en springt dat klinckt

Soo thoon ick u een swijn,

Dat met den vollen balgh,

Van dien soeten reyn,

Ghedurigh steckt de walgh,

3. 't Melodius musieck,

Maeckt ons melancolieck,

Wanneer men dien langh,

Wilt hooren daghen langh,

Als 't muysken eet te veel,

Braeckte sy de spijs weer uyt,

Dan

26 DEN LIEFFELYCKEN

<p>Dan smackt haer t' soetste meel, Als gal en ratte-kruyt. 4. Te groote soetigheydt, En te veel vettigheydt, Verdoorsaect bitter gal, Het soet verleet ons al, Te langhe vrolijkheydt, Verdriet haest aen't gemoet, De vreught die ons verblijdt, Moet wesen kort en goet. 5. Maer JESUS soete min, Verheught ons hert en sin, Uw' liefde ley en Heer,</p>	<p>Verblijdt ons meer en meer, Ja hoe ick meerder smaeck, Uw' lieve soetigheydt, Hoe ick my meer vermaeck, Hoe ghy my meer verblijdt. 6. Die weten altermael, Die in des Hemels Sael, Die in des Hemels plijn; In vreught verdroncken zijn De beke van wellust, Die de stadt Gods verblijdt, Baert altydt nieuwen lust, En nieuwe vrolijkheydt.</p>
---	---

De Goddelijcke Liefde is den ENGHEL Bewaerder
van de fuyverheydt,

Stemme : *Ballet van Moïmus (oft) ô Hemel wat fouter dagh.*

SWichte *Venus* . swicht *Cupido* ; swicht ,
Swicht dertel swicht met uwen schicht ,
Het hert' daer den pyl van JESUS in steckt ,
Is hert voor den pyl die *Cupido* streckt ,
JESUS vermient , *Cupido* 't brandt ,
Als hy van binnen , in hert' en sinnen ,
En in ons in-ghewandt ,, stockt sijnen brandt .

2. *Alexis* schieen door de trouw ,
Te nemen een 'edele Vrouw ,
't Musieck , ende Bruyloft wordt stracks ghedaen ,
Met danssen , en springhen quam aen-ghegasn ,
Venus was bly , *Cupido* sy .

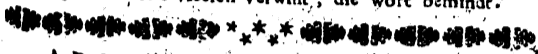
Tot sijn 'Minionnen ,, Hy is verwonnen ,
Sijn ghemoedt valt te licht , voor mijnen schicht .

3. Maer

3. Maer d'Hemelsche Liefde die quam,
 En bluschten d'onfuyvere vlam,
 Terwijl dat *Alexius* danst met sijn' Bruydt,
 Springht hy van achter ter kameren uyt,
 In het ghenuchte, neemt hy de vlucht,
 Soo het beliefde, d'Hemelsche Liefde...
 Die met haer vleughels dint, die sy bemint.
4. Daer naer keert *Alexius* weer,
 Hy staet in sijn' Vaders huys naer,
 Hy woont daer onder den trap onbekent,
 Sijn' Bruyde die is daer ghedurigh ontrent,
 Die al den dagh, ded' haer beklacht,
 Maer hy verachten, allen haer klachten,
 Als hy daer onbekent, bleef tot den endt.
5. Siet *Cupido* sit nu en kryt,
 Om 't wonder affront dat hy lijdt,
 Hy riep eerst victori' eer dat hy won,
 Nu sou hy wel bidden om sijn' pardon.

Maer

Maer men geeft hier, noyt gheen quartier,
 't Vleesch dat moet sterven,, ende bederven,
 JESUS die't vleesch verwint, die wort bemindt.



A DIEU DES WERELDTS,

Stemme: *Helas? je suis abandonné.*

O Valsche werelde vol bedrogh,
 O dul-huys vol van sinne-loose gheesten,
 O zee vol droevighe tempeesten,
 O borsten vol van soet ferijmigh sogh,
 Die u bemindt die is wel blindt,
 Want ghy versindt die tot u is ghesint,
 Ghelijck een meiremin mét schoon te singhen,
 Lockt g'hem soetjens aen,
 Om in de zee te springhen,
 Daer hy moet vergaen.

DEN LIEFFELYCKEN

2. Die ghy omhelst brengh ghy omhals,
 Al streclende wilt ghy den mensch bedrieghen,
 Ghelijck een spinne-kop de vlieghe,
 Ghy liegh, en ghy bedrieght den mensch in als.
 Van buyten hebt ghy bloemen aen,
 Van binnen vindt-men scherpe dorens staen,
 Van buyten suycker ende honingh-graten,
 Blijfschap en ghenucht,
 Van binnen gal met vaten,
 Ende sucht op sucht.

3. Waer is de Wulpsche Iesabel,
 En is dat wereldts kindt niet met veel wonden,
 Verslonden van haer eyghen kouden?
 De wereldt speelt op't last een katts-spel,
 Als *Amon* naer een Bruyloft gongh,
 Ghebeurden't dat m'hem aen een galghe hongh,
 Den jonghen *Amon* in't best van sijn leven,
 Geeft oock sijnen gheest,

Door eenen sterck ghegeven.

Op een Bruyløft-feest.

4. O wereldt eer ick oock soo vaer ,

Ben ick van sin u nu uyt al mijn swanen ,

Te haten ; en Godt te beminnen :

'k Verlaet u , en ick volgh Heer JESUM naer ,

Want die de straet van't Kruys in staet ,

En van des wereldts dool-hofdolen gaet .

En doodt niet , maer hy wandelt in de klaerheyte ,

Van de rechte baen ,

Waer langhs hy in de waerheydt .

Naer Godts rijk sal gaen .

ADIEU DES WERELDTS.

Stermmme : *Aenſiet hoe JESUS ſchreyt.*

W Aerom strijt aerd' en stof Die met den wint gae vliegen &
Ons ydel eer en lof, | Waerom betrouwen wy.

Op

Op s'wereldts hooveerdy,
 Des ons eens salbedrieghen.
 2. Die wereldts eer en lof,
 Zijn letters in het stof,
 Of in het ys gheschreven,
 Die sich op t'ys berrouwt,
 En daer sijn huys op bouwt,
 Die sal sich haest begeven.
 3. Wat is den aertschen schat,
 Als een broos aerden vat,
 Dat licht geraeckt tot scherven,
 Wat baet den overvloedt,
 Wat goet doet ons het goet,
 Als wy lie qualijck sterven.
 4. Den wijseh *Salomon*,
 Den schoonen *Absalon*;
 Zijn van de doot verboten,
 Hoe menigh' Prins en Vorst,

Hoe menigh' Edel' Borst,
 Is van de wormren geten.
 5. De doot en siet noyt niet,
 Oft ghy haer soet besiet,
 Sy sal u eens vermoeden,
 Spreckt als een Advocaet,
 't En is maer kinderpraet,
 Dedoet en heeft gheen ooren.
 6. Al sijn uw' schatten groot,
 g' En sult geensints de doot,
 Mae gelt, oft goet om koopen,
 Loopt als een hert sae snel,
 g' En sult al even wel,
 Haer pijlen niet ongelopen.
 7. Den rijcken vreck die hier,
 Gheleest heeft in plysier,
 Licht nu in d' hel begraven,
 Daer w' d' hant af geseyde.

Een

Een druppel nattigheydt,
Om sijnen dorst te laven.

8. O mensch? ô warmen aes
Waerom zijt ghy soo dwaes?

Waerom wordt ghy verheven
Verlaet uw' hooverdy,

Die niet en weet of ghy
Tot morghen toe sult leven.

9. Hoe broos is onse seught?

Hoe kost is s'werelts vreught

Hoe kort is s'menschen levan;
Op eenen oogenblick,

Kan hy den besten snick,
Van sijnen adem geven.

10. Peyst dan eens op't tormēt
Dat nimmermeer en ent,

Plant dat in u memori',
Peyst wat is te sijn,

Of eeuwich in de pijn,
Of eeuwich in de glori'.

Een BEGGYNTIEN haer selven uyt liefde op-
draghende aen haren Hemelschen *Bruydegom*

Stemme: *Courante la Reyne.*

D En Heer' zy lof en eet'
Die vā d'onkuyfche vryers

Vleyers, en verléyers,
Die wittigheydt,

C

A!

DEN LIEFFELYCKEN

Altijdt bewaert heeft van myn
 fuyverheydt,
 Sy waer al over langh vergaen
 Hadd' ghy ó JESU die niet by-
 gestaen,

Maer door uw' handen
 Zyn *Venus* banden

2. Ach! wat een spet moetter
 Sal 't vogheltjen gaen singen
 Als het komt 't ontspringhen
 Den wey-mans net
 Daer d'arme beeft by naer was
 in verplet,
 Soo loofick JESUM met jolyt
 Die my van *Venus* netten

heeft bevrydt,
 Die in sijn' Wonden
 Hiel ongheschonden
 Myne reynighey't.

3. O witten Bruydegom
 Die in 't *Beggyn Hof*
 Dat reyn Hof
 Wel' blom

Verplaat in mijnen reynen
 maeghedom:

Ick bidd' u dat gy die besproeyt
 Door't dierbaer bloet dat uyt
 uw' Wonden vloeyt,
 Dat sy met vreughden
 In alle deughden
 Jeudigh groeyt en vloeyt.

PARADYS-VOGHEL.

35

Een BEGINTIEN verlost uyt de slaverny van het
 Wereldts-Egypten, ende ghekomen in't Landt
 van Beloften ofte in den Hof van S. BEGGA
 Stemme : *La Pastorelle.*

Als *Moyfes* uyt de slaverny
 Van't boos *Egypten* vrr en bly
 Naer't Landt van Beloften tongh,
 Ontsprongh syn tongh, en songh en klongh.
 2. Hy heeft den Heer' in vrolyckberdt
 Met een nieuw Liêdt ghebenedydt,
 Die hem door syn' barmhertigheyt
 Hadd' uyt de slaverny gheleydt.
 3. Soo prys ick Godt met Lof en Sanck
 Diemy ghemaectt heeft vry en vranck,
 En uyt des Wereldts ydelheydt
 Naer't Hof van *Begga* heeft gheleydt.

B 2

4. Als

4. Alit Vogheltjen dat was verstrickt,
 Zijn banden weer heeft los ghepickt,
 Die maect het wonder soet ghetjer,
 Het lobft den Heer op sijn manier.
5. Wanneer de Duyf den Valck ont-snapt,
 Daer sy by-naer van wierdt gheknapt,
 Dan gaen haer vleughels met ghedruys,
 Dan keert sy met triomph naer huys.
6. Het Visken selver thoont vermaeck,
 Als t uyt-gheshoghen heeft den haeck,
 Het roert sijn steertjen noch soo bly,
 Om dat het weer is los en vry.
7. Ick ben uyt s'wereldts net gheraect,
 Godt heeft mijn banden los gheraect,
 En sal ick dan dit weldaet niet
 Erkennen met een danckbaer Liet.
8. Ach! dat soo veel tonghen hadt,
 Als in de zee zijn druppels nat,

PARADYS-VOGHEL.

37

- En sterren in het Firmament,
Ick sou Godt loven sonder endt.
9. Maer soo myn wenschen valt te licht
En dat ick blyf aen u verplicht.
Soo schenck ick aen uw' Majestejt,
Myn lyf en ziel eens voor altydt.
10. Ick bidd' u Heer siet my togh aen
Wilt op myn gift' u Ooghen slaen.
En thoonen hoe dat u behaeght,
Een suyver hert een suyver Maeght.
11. Ick wil u Heer met lofen Sangh,
Bedancken al myn leven langh;
Maer hoe sal ick op korten tydt
U loven soo ghy weerdigh zyt!
12. Lact my dan op een soete wys,
Hier naer in t' Hemels Paradys,
Met d'alder meeste danckbaerheydt,
U loven in der eeuwigheydt.

C 3

Fe

Fabel van Stroyken ende Koltjen vier. Toe-ghe-
eyghent aen een NONNEKEN.

Stemme : *Sommes nous pas bien heureux.*

S Troyken ende Koltjen vier Gingen wandelen te samen , En sy kouten , en sy namen Met malkander' groot playfier. Koltjen vier feyd' tegen stroy kē U gefelschap doet my deught Als ick by u ben myn proyken Springht myn hertien op van vreught Ick die altyt lagh in schouw , Ick altyt t'huys moest blyven Ick magh nu genucht bedryven, Ick magh wandelen gaen	nouw , Ick die dickwils word' gesteken In <i>Iennekens</i> lolle-pot. Magh nu uyt-gaen , magh nu spreken , k'Ben nu uyt geraeckt uyt 't slot- 3. Stroyken feyd' tot Koltjen vier, G'hebt myn stroyen hert' onsteken Door uw' soet en aerdigh spreken , U we sprack is vol plaifler , Ghy
--	---

Ghy zijt sulck'een soete sieltjen
Soo vol van bevalligheydt,

3. Sweir' u by myn stroye zieltje
Dat gy zyt myn vrolijckheyt,

4. Ick arm stroyken die altydt
Deckē moet de beroere schuerē,

En't quaet weder moct besuerē,
Magh nu zyn met u verblyt,

Die van peerden ende koeyen
Vuyl gemaect wirt in den stal

Magh met u in welde vloeyen,
En maken bly gheschal.

5. Koltjen vier seyt'k ben soo bly
Dat gy komt myn liefle vōeyē,

Dat gy mynē brant doet gloeyē
Ende liefde draeght tot my

My dunckt dat wy met ons byē
Soo vast zyn geprert aen een

Dat ons niemant en kan schyen
Als de birt er doot alleen.

6. t'Is gebeurt op't selve pas
Als sy soo fray kouten samen

Dat s'aen een rivierken quamē
Daer geen brughskē op en

was;
Maer ons stroykē seyde couragi

En zyt daerom in geen pyn,
Ick sal maken de passagi,

Ick sal self het brughskē zyn,
7. Stroyken gingh hem voor

eenbrugg
Over het rivierken legghen,

t' Scheen aen Koltjen vier te
segghen.

Gaet nu over mynen rugg
Siet eens wat een goede stroykē

dat

DEN LIEFFELYCKEN

Dat 't al over hem laet gaen,
 Koltjen vier geluckigh proyken
 Hoe staet u dat stroyken aen.
 & Koltjen vier was seer plysant,
 Koltjen quam met groote
 schrede,

Op de Stroye brug' getrede.
 Maer 't stroyke ging in brant
 Koltjen vier en stroyken vielen
 In het midden der rivier,
 Soo verdronckē dees twee ziele
 Stroyken ende Koltien vier.
 9. Joncker vier, en jouffrō stroy
 Met een voncksken, met een
 spronghsken
 Met een loncksken, met een
 voncksken,
 Steken haest den brant in't

hoy,
 Al is 't dat de dochters schijnen.
 Noch soo schoon, en noch
 soo moy,
 Hunne liefde sal verdwijnen,
 Om dat alle vleesch is hoy.
 10. s'Wereldts liefd' is hoy en
 stroy,
 Die veel van de wereldt hou-
 wen,
 Die op s'wereldts vreught be-
 trouwen,
 Die betrouwē 't vier in't hoy.
 Daerom is de Bruydt te prijsen
 Die haer hert bewaert in't
 slot,
 En op niemant en wilt peysen
 Als alleen op haren Godt.

ADIEU

A D I E U V A N D E W E R E L D T.

Stemme : *Courante à Reyne.*

Francisco Patriarch,
 Der Minderbroeders Orde,
 Ey laet my worden
 Een van 't getal
 Van uwe Broeders in dit tra-
 nen dal,
 Ick bid' u met ootmoedig-
 heyd,
 Laet my Godt dienen in uw
 slecht Habijt,
 Helpt my mijn leven,
 Ten dienst beoheven,
 Van Godts Majesteit.
 2. Des wereldts ydelheydt,
 En alle aertfche saecken.

Wil ick versaken
 Om u altijd
 O Heer te dienen in verwer-
 pentheydt,
 O Goddelijcke Majesteit,
 Die aen het Kruijs met groote
 Ootmoedigheid
 Hebt willen sterven
 Om te verwerven
 Onse saligheydt.
 3 'k Gaen mijn professie doen
 In dees verworpen kleeren
 Tot uwer eeren,
 O grooten Godt
 Die in een sodts kleedt wiert
 voor

voor my bespot,
 Ick ben met Christi naem
 ghenaemt,
 Ick wil dan oock met Christo
 zyn beschaemt,
 Myns herten wensch
 Zijn van de menschen
 Hier te zijn geblaemt.
 4. De baen daer wy langhs gaen
 Nae s' Hemels hooge salen
 Is neder-dalen
 Naer't leeghste diep
 Van onsen niet daer Godt ons
 ziel uyt schiep,
 Een ziel die wandelt in't dal
 En weet van sware vallen niet
 met al,
 Maer die sich verghen

Te gaen langhs bergen
 Wachten swaren val.
 5. Den stoel daer Lucifer
 Om zijn verwaent vermeten
 Wirdt uyt-ghesmeten,
 Is nu den Throon
 Van u Francisce in den Hemels
 woor:
 Ghy zyt om u ootmoedig-
 heydt
 Van Godt veeheven tot dees
 weerdigheydt
 Die sich verachten
 Staen te verwachten
 Swick een achtbaerheit.
 6. Althoont de werelt haer,
 Op my geheel verbolgen,
 'k sal nochtans volgen.

Mijn

Myn exemplær,
 Den bloedighen gekruijften
 JESUM naer,
 'k En min ter werelt niet met al
 Als Godt alleen die is myn lief-
 ghetal,
 Uyt al mijn sinnen
 Wil ick beminnen
 Mijnen Godt en al.
 7. Als ick Franciscum volgh,
 En my schiek naer den zegel
 Van sijnen Regel.
 Weet ick voorwaer
 Dat ick dan volgh den naeck-
 ten JESUM naer,
 Want als ick in Franciscus
 lijf

De Wonden van JESUS alle
 vijf,
 Schynt JESUS wesen
 Volmaeck te wesen
 In Franciscus lijf.
 8. Ick haeck, en snaeck ó Heer,
 Uw' bloedige voet-stappen
 Hler te betrappen,
 En JESUS Kruis
 Te houden voor den hujs-raet
 van mijn kluijs
 Ick nagel m'aen den soeten last
 Van JESUS Kruys met dry be-
 loften vast,
 Ick wensch te sterven
 Om u te erven
 JESU soeten last.

ADIF

A Dieu mijn huys, mijn Ouders, en mijn' Vrienden,
 Adieu ô werelt 'tis ghenoech ghemaekt.

Hy is verdooft die in u rust' wilt vinden,

Die't hooghste klimt, die is't die leeghste valt,

Sy merfen op het ys, die op de aerdt bouwen,

Godt daer ick 'thert' op stel', sal ick betrouwen.

2. 't Zija slaven die op hunne gaven roemen,

Op hunnen rijk dom, edeldom en pracht,

't Is roock, en windt vergatckelijck als bloemen

Die op staen, en vergaen op eenen necht:

Sot spinne cops ghetuygh om een arm vliegh te vanghen,

Sy laeren een een hair hun wel-vaert hanghen.

3. Adieu gheselschap, welden, en wellusten,

Bedrieghelijcken meireminnen sanck',

Wat laet ghy achter meer als druck en suchten.

Beroert' en onverdraghelijcken stanck?

Adieu mijn eyghen sin, en all' mijn sinnen-lusten,
Hy moet sich self uyt-gaen die wilt gaen rusten.

4. Adieu vriendinne gaet, ick ben te vreden
Verkiest een ander lief wordt vry de bruydt;
Maeckt my deelachtigh mee van uw' ghebeden,
'k Verfoey de werelde, en ick seheyd' daer uyt,
Ghelijck de sonne-bloem wil ick mijn ooghen keeren,
Mijn licht, mijn oogh-ghemerck is't kruys des Heeren.

5. Laet my *Franciste* in uw' heyl'ghe orden,
Met eenen jever dienen Godt oprecht,
Is't uwen will' ick bid u laet my worden
Veel minder als den alder-minsten knecht,
Den leeghten boom van't bosch die siet-men seldom vallen,
De minste slaef van Godt is Heer' van allen.

6. Ick wil gaen rusten in uw dierbaer Wonden,
En segghen, JESU, g'hadt mijn ziel ontwaeckt:
Het vogheltjen heeft sijnen Nest ghevonden,

't Verloren schaepken is ten stalgheraeckt,
 Het schipken is te haef, de wolcken zyn verdwenen,
 Den claren sonne-schyn is weêr verschenen

7. Uw' liefde tot den mensch en bitter lyden,
 En uwen zeghen heeft myn hert vermaeckt
 Om u te volgen; Wil ick' gheerne scheidn.

Van allen 't ghene dat myn' sinnen raeckt,
 O JESU 't uwen dienst wil ick' het al gaen waghén,

O JESU 't is soo soet u Kruys te draghen,

8. Dan sal ick, JESU, vierigh all' myn leven
 Tot danckbaerheydt verbreyden uwen lof.

En u den lauwer krans myns strydens geven;

Bekennen dat ick maer ben slyck, en stof,
 Een' armen sondaer die naer 't wit der deught wilt schieten,
 Mits ick naer wercken hop' rust' te ghenieten.

Den Ghekruysten JESVS dorst naer de Zielen,
Achj sitio, clamas? Que testis urit IESV Jc.

Stemme: *Claire Fontaine, Jc.*

A Ch! soeten JESU, ghy roeptick hebb' dorst.
 Wat dorst is't JESU die smert aen uw borst.

Wat waters zyn het, oft wat soete stessen

Die uwen bitteren dorst kunnen lesschen.

2. Ghy zyt den Heer' die d'hoven gheeft hun vocht.

Ghy hanght de reghen-wolck op in de locht,

't Heel aerderuyck gaet ghy met douw besproeyen.

3. Ghy zyt den soeten Heer die 't suycker riet,

Vol soete waters ende nectar giet,

Ghy maectt van wyn-gaert scheuten versche Druyven.

Doet door die druyven uwen dorst verschuyven.

4. Heer ghebiet eens aen het suycker riet,

Dat't is een schael vol soeten nectar giet.

Oft

Oft doet den wijn-gaert persen versche wijnen.

Om uwen dorst daer-med' te doen verdwijnen.

5. Maer ghy ô JESU en dorst nievers naer,
 Als naer de zielen van ons al-te-gaer,
 Door traentjens die de-sondaers u op draghen,
 Wordt uwen dorst allecnelijk verslaghen.
6. Met traentjens wilde ghy beschoncken sijn,
 Ben soutsten Traen is uwen soetsten wijn,
 De traentjens die m' uyt een droef hert gaet persen,
 Die zijn't die uwen drooghen mondt verversen.
7. Den Inghele thoonen in een gulden Vat,
 Een traen, die *Magdaleen* vergoten hadt,
 Als sy ô JESU met haer tranen plasschen,
 In't huys van *Simon* quaem uw' voeten wasschen.
8. Een ziel die desen traen sagh in't ghefas,
 Die vraeghden van den Inghele hoe dat was,
 Dat eenen teeren traen soo oudt kost worden,
 En naer soo veel jaren niet en dorden.

9. Den Enghel seyde die kostelijcke traen
 Die Godt soo lief heeft, en sal noyt vergaen,
 Die naer die traenghedorst heeft sal haer eeren,
 t'Is den wyn-kelder der ghekruyften Heere;

BEWEEGH-MIDDEL.

Stemme : *Des nachts als't niemant siet.*

<p>Weent menschen al gelyck Weent uyt een droe- vigh hert, De vreught van't Hemel-ryck Hanght hier bekleet met smert De gulde son beswyckt En wordt in bloedt geverft Als sy den bergh bekyyckt Daer haren Schepper sterft. De Maen wort grauwn en blauw</p>	<p>En als een bloet soo root De Steren draeghen rouw Om hunnen Scheppers doot, Hemels Firmament. Thoont door sijn duyfternis, Dat't synen Schepper kent Die daer ghestorven is. 3. Den steenen bergh die scheurt. Daer JESUS sterft de doot</p>
--	--

Het aert-ryck beeft en treurt
 En is in grooten noot ,
 Het sondigh hert alleen
 Siet sonder eenen traen
 Veel herter als den steen
 Dit droef spectakel aen.
 4. Den goeden Moordenaer
 Roept : Heere peyft op my
 Laet my met u daer naer
 In't Paradys zyn bly :
 Ick hebb' myn ziel vermoort

Al meer als eenen keer,
 Myn ziel die light versmoort
 Maer't is my leet ô Heer ,
 5. De dooden die staen op
 Als't leven sterft de doot ,
 Maer ghy ô herden kop
 Blyft noch al even snoot.
 Verlaet u sondigh graf ,
 En reynight u ghemoet ,
 Wascht u al uw' sonden af
 In JESUS dierbaer Bloet.

AMOUREUSE BOETVEERDIGHEYT.

Stemme : *Van den Kock. (oft) Si je soupire.*

MYn hop' myn leven.
 Myn rust , wellust en
 playfiet

JESU waer zyt ghy gebleven
 Mynen troost komt weder hier
 Al heb ick a door myn sonden
 Uyt

PARADYS-VOGHEL.

51

Uyt u logement gèjaeght,
Wascht my weder in u wonden
Alsoo schoon als't u be-
haeght.

2. Ciert my met deughden
Maeckt self u logist bereyft.
Op dat ick weër smaeck de
vreughden

Van u tegenwoordigheyt,
Lieven JESU licht der glori'
Teeckent uwen speten Naem
In myn hert en myn memori'.

Maeckt myn ziel u aengenaem,
3. Maeckt myn ghepeysen
Nagel-vast aen't H. Kruys,
Brandt myn hert in u fornysen,
Worpt u sackel in myn huys,
Laet in my u gratie sincken

En vernieuwt mijn hert en sin-
Geest my wijn en melck te
drincken,

Maeckt my droncken in u min
4 Maer moet ick bloeden
Soo mijn boosheijt heeft
verdint

Slaet den esel vry met roeden,
Straft u kint dat gij bemint
Uwe roed'sal my verblyden,
Want dat gy komt straffen hier

Die en sult ghij niet kastiiden
Naemaels met het eeuwigh vier
5. Komt my vry proeven;

Neemt my mijn gesontheyt af,
Ick en sal my niet bedroeven
'k Sal'u loven in de straf.

Want ick weet dat uwe roeden

Niet als minne brieven zijn,
Doe mijn lichām vry wat blōde
't Is de ziel een medecijn

6. Godt van mijn ziele.

Trooster van mijn pijn en smert
'k Kom' ootmoedigh voor

u knielen

En u offeren mijn hert.

Die goet willen geeft vermogē

Ick den wil en gij de daet :

Ick den pijn, en ghij den boge,

JESU mijnen toeverlaet.

B E R O U W - S A N G H .

Stemme : *Il vous est ayse de me charmer.*

Doet mij togh ghenade lieven Godt

Naer uw' gunst en rijcken zegen,

Ick hebb' gebroken uw gebōdt,

En daerom betouw gekregen,

Soeten Heer maeckt mij, van sonden vrij,

Lejdt mijn ziel in twe weggen.

2. Ach mijn sonden wroeghen aen mijn ziel,

'k Voel ghedurigh mijn gebreken,

Mijn ziel die in sonden viel

Die is weertte zijn verfteken ;

Want van u ô Heer,, en uwe leer,

Is sij leelijck af-geweken.

3. Ick bèn uijt onfuijver sondigh faet

Van een sondigh mensch geboren ,

Dies hêlt mijn hert naer enckel quaet ,

Sonder u ben ick verloren.

JESU salft mijn smert,, en waft mijn hert ,

Soo sal ick-zijn uijtverkoren.

4. JESU scheidt in mij een nieuw ghemoet ,

Stiert mij tot een beter leven .

Waft mij afin u dierbaer Bloet,

Wilt mij togh mijn schult vergeven

En verstoot mij niet , in mijn verdriet ;

Wilt my troost en gratiegeven.

5. Heer nieuwt mijn tongh én mijnen geest

Dat u eer daer uijt magh rijfen.

D 3

Een

Een offerand' van een dood' beest ,

En kan u geen eer bewyfen ;

Maer een droefgemoet .. dat boets doet ,

Dien offer sult ghy pryfen

TRANEN VAN LIEFDE.

Stemme : *Edel' Prince Cardinael (oft Buyten Brussel in de Kat.*

<p>Heer myn ziel is seer be- droeft Om de boosheyd van myn sonden Geeft haer troost die sy behoeft Dat zyn u vyfroode Wonden. t'Kruys dat my genesen moet Is alleen u dierbaer Bloet. 2. Schoon dat ick op d'aerde staen</p>	<p>Met weemoedigheyt bevangen, Oft myn obgh ten Heme slaen , Ende sucht met groot verlangē Buyten u en vind'ick niet. Dat kan troosten myn verdriet 3. JESU en verstoot my niet. Al set ghy my in veel sonden , Maer ick bidd' u dat gy siet Naer u vyf bebloede Wonden</p>
---	---

En

En geneest myn sieck gemoet
 Door u reyn, en dierbaer Bloet.
 4. Ick die eens vondt grooten
 smaeck

In genucht te mogen plegen,
 Vind in tranen nu vermaeck,
 'k Vind' in tranen troost en
 zegen

Tranē zyn myns hertē wensch
 Van my arme sondigh mensch.
 5. Weenen is een soete vreught

't Aldersoetste van myn leven.
 Soeter als de soete jeught
 Aen een jeudigh hert kan gevē.
 Weene dan, schryt dan myn
 gesicht

Tot dat Godt u hert verlicht.
 6. Als ick JESUM heden badt,

En daer sagh myn tranē vlieten.
 En daer sagh het siltigh nat
 Langhs myn wanghen neder-
 schieten,

Sprongh myn hert van vreught
 om hoogh
 Met de tranen in myn' oogh
 7 k' Seyd' o Godt myn hoogh-
 ste goet

Siet daer is myn offerhande.
 Een ootmoedigh droef gemoet
 Dat geef ick aen u te pande :
 'k Weet dat noyt een treu-
 righ hert

Van u Heer verstoeten wert.
 8. Myn droef hert dat is de
 Kerck

Daer ick u bidd' met verlangen
 Tra-

Tranen zyn myn offer-werck,
 Heere wiltse togh ontfanghen,
 Want sy komen uyt de borst
 Die naer uwen zegen dorst
 9. Met de tranen van myn oogh
 Gingh ick JESUS Naem daer
 schryven,

En ick badt met 't hert om
 hoogh
 Dat hy in myn hert soud' blij-
 ven,
 En daer schryven met sijn
 Bloet
 Synen Naem in myn gemoet.

OOORLOGH DES WERELTS.

Air: *De trompette.* (olt) *Adonai genadigh Heere.*

KAn de zee zyn sonder-barē
 Kan het mensche leven zyn
 Sonder droevige geyaren,
 Sonder quelligh ende pyn;
 Kan hier zyn soo goeden tyt
 Die bevryt is van den stryt;
 2. Niemaets vyant en sal steryē

Eer dat sterft syn eygē
 vleesch
 Niemandt en sal prys verwervē
 ende leven sonder vrees.
 Niemant komt van d'oor-
 logh af;
 Eer dat hy rust in het graf.

3. Soo van buyten als van binnen

Valt my mijnen vyandt aen,
En hy soeckt my te verwinnen
En myn ziel te doen vergaen,
t'Is hier altydt oorelogh,

Soeten JESU helpt my togh.

4. Helpt my soetē JESU strydē
Komt met my voor my te velt,
Want ick word' van alle zyden
Van't vyants heyr gequelt,

JESU ick hebb' u van doen
Helpt my vromen campioen,

5. Soo ghy Heere der heyr
krachten

Met my komen wilt te velt,
Sal ick't vyants heyr verachtē
En versinachten syn gewelt,

Dat de hel vecht tegen my
Als ick u hebb' aen myn zy.

6 Als ick JESUM naē mag dragē
In de plaets van eenen schilt,

Dan sal ick naer niemant vragē
Komt dan tegen my die wilt,

Dat de hel komt tegen my,
JESUS naem maectt my vry,

7. Naer myn vechten, kappen,
schieten,

Hop' ick naemaels een
schoon kroon.

8. Hop, naer wercken te ge-
nieten

Rust en loon in s'Hemels
throon.

Naer dē oorlogh hop' ick peys
In het Hemels Paradys.

De liefde Godts leydt de ziele in de eenigheydt.

Stemme : *Petit Brisach.*

- O** JESU leydt myn ziel in d'eenigheydt
 Op dat sy daer van sonden zy bevrydt,
 De doodt der sonden en d'ontuchtigheydt,
 En't leven van de deught en d'heyligheydt
 Zyn in de eenigheydt.
- De locht is suyvender in d'eenigheydt,
 Als in des wereldts menighvuldigheydt,
 In d'eenigheydt en siemen geen schandael,
 In d'eenigheydt en is geen eygentael
 Als van dien nachtegael,
3. De eenigheydt is vry van klapperny.
 In d'eenigheydt en is geen hooverdy;
 Men vindt de gratie Godts in d'eenigheydt
 Die m'hadd' verlorē in de wulpsigheydt
 Van s'wereldts ydelheydt

4. In d'eenigheydt daer gaeyt de guld' olyf,
 Men weet in d'eenigheydt van geen gekyf,
 Men fiet daer geen gevecht der quader lucke
 Als dat d'een Schaeppen tegen d'ander tuckt
 Dat niemant en verdruckt.
5. In d'eenigheydt gheniet m'een gulde eeuw,
 Het lam dat speelt daer met den vreden Iesuw,
 Hoe menigh Kluyfenaer en Eremyt
 Wirdt van de tyghers self in d'eenigheydt
 Ghetroetelt en gevleydt.
6. De voghels leeren ons hier daghen langh
 Door hunnen lieven ende soeten langh
 Hoe dat den mensch uyt alle sijn gemoet
 Den Schepper loven ende dancken moet
 Voor't goet dat hy hem doet.
7. Van't duyfken dat hier in de steen-rots woont,
 Wordt aen den mensch ghewesen en gethoont
 Hoe dat hy vluchten moet naar de woesteyn,

DEN LIEFFELYCKEN,

En hoe dat die in JESUS Wonden zijn ,
Daer vrij van sonden zijn.

8. Wat wilt ghij sien dat ghij niet hebben meught ,
De wereltd die passeert mee d'ijdel'vreught,
De soute tranen van de eenigheijdt
Zijn soeten als de grootste soetigheijdt,
Van t'wereldts ijdelheijdt.

9. Des Wereldts vreught verandert in gekrijt ,
Haer soetigheijdt vergaet in bitterheijdt ;
Maer die in d'eenigheijdt met t'durjken sucht ,
Stott tranen die verkeerren in genucht :
O droefheijdt blijde vreughte.

't Is beter bij den leeuw in d'eenigheijdt te zijn,
Als bij den boosen mensch in compagni te zijn.

A N D E R.

Stemme : *Petit Brisnob.*

Peijst keve ziel dat ghij en Godt alleen
In dese wereltd is en anders geen.

PARADYS - VOGHEL.

61

Soo sult ghij in uwe stille eenigheijdt,
Altijdt ghenieten groote vrolijkheijdt,
Peijs en gerustigheijdt,

2. Soo dickwils als ick onder mensche kom,
Soo dickwils keer ick minder mensch weer om,
Maer hoe ick voorder van de menschen gaen,
Hoe ick meerder voorder in de rechte baen
Hoe naer aen Godt te staen.

3. O eenigheijdt hoe saligh is uw' lot;
Ghij maect van Franciscus eenen Godt,
Als ghij hem door uw' Goddelijck bedrijs
De Wonden van Heer JESUS alle vijf
Gheprint hebt in sijn lijf.

4. De eenigheijdt vereenicht ons gemoet,
Met Godt die een is en ons eenigh goet,
De eenigheijdt maect ons met Godt verheught,
De eenigheijdt schept in den Schepper vrcught,
En in de soete deught.

5. Wan-

DEN LIEFFELYCKEN

- 5. Wanneer den Prins neemt buyten sijn vermaeck ,
 Soo komt den landts-man licht met hem te spraeck ,
 Maer als hy is in't Stadt in sijn Palleys ,
 Soo moet m'audientie vragen menigh reys
 Eer men kryght sijnen eysch.
- 6. Men hoort in d'oenigheydt niet alder-meest
 De soete stem van God den Heyl'gen Gesst ,
 Den Heyl'gen Geest die blaest aldaer hy wilt ,
 Maer in de eenigheydt ,daer't is gestilt ,
 Is hy in het blaesen milt.
- 7. Melodius musieck moet zyn gehoort
 In stilten daer't niemandt niet te stoort ,
 Die naer de stem des Bruydegoms versucht ,
 Die uyt het Woort Godts scheppen wilt genuchte
 Moet vluchten het gerucht .
- 8. Wie kan studeren op een garen-mert
 Alwaer de rust gebroken weert van't hert ;
 Wie kan fray stucken schielderen op straet

Dact

Daer al het volck dat langhs de straten gaet ,

Ronts - om sijn ooren staet ;

9, Soo langh als ghy van buyten besigh zyt .

En hoort ghy niet dat binnen wordt geseyt :

De stemm' van Godt en spreekt niet in't gedruys ,

Maer in een stille kamer van het huys ,

Oft in een eenfaem kluis.

Wilt ghy hebben sekerheydt
Oft ghy goet en deughdigh zyt,
Peyft oft dat ghy geren zyt

Met Godt in uw' eenigheydt ;
Want die een quaedt leven leydt
Is vervaert van d' eenigheydt.

A N D E R

Stemme ; *Als voren.*

O Eenigheydt , hoe groot is uwen Lof ,
Ghy zyt een Paradys, een Hemels-Hof.

O eenigheydt ghy zyt van vreughden ryck ,

O eenigheydt ghy zyt een Hemel-ryck .

Hier op het Aerde-ryck .

Wilt **2** Ist dat het hof is daer den Koningh woont .

DEN LIEFFELYCKEN

En daer den Koningh ons syn Aen-schyn thoont,
 Soo is het Hemels Hof in d'Eenigheyt
 Door ons de Goddelycke Majesteit
 Met syne stemm' verblydt.

3. Als *Magdalena* in een rouw Spelonck.
 Den Heer' in d'eenigheyt alleen aen-honck,
 Wirt sy doord' Enghels daghelyckx uyt't stof
 Om hoogh ghevoert, daer sy het Hemels Hof,
 Godt hoorden singhen Lof
4. Te *Paphemes* wirdt Sint *Ian* in d'eenigheyt
 Door menigh Hemels visioen verblydt:
 Als ick met Godt in d'eenigheyt verkeer,
 Dan sien ick, ende smaeck al menigh' keer
 Hoe soet dat is den Heer'
5. 't Ryck Godts is binnen ons in d'eenigheyt,
 In d'eenigheyt vind' ick myn Saligheyt:
 De Wereldt is my een ghevanghen Huys,
 'k Vind' eenen Hemel in myn eenfacen Kluis

Hier buyten het ghedruys.

- 6, Het Hemels Manna viel in de Woestyn ;
 Den Hemel schynt in d'eenigheydt te zyn ;
 Soo langh als gh'in den Hemel niet en zyt,
 Moet uwen Hemel en uw' Saligheydt
 Hier zyn in d'eenigheydt.

O Ziel'bewaert altydt de heyl'ghe eenigheydt,
 Op dat sy u bewaert ter zielen saligheydt.

A N D E R.

Stemme : *Petit Brisach.*

- I**n d'eenigheydt moet wel jet wonders zyn
 In d'eenigheydt moet jet besonders zyn.
 Om dat de grootste Heyl'ghen die-men vindt
 Die Godt hier hebben't aldermeest bemind
 Tot haer soo zyn ghesint.
 2, Den Hear' heeft *Abraham* Ghebenedydt,
 Als by verrocken was in d'eenigheydt.

Sint

6 DEN LIEFFELYCKEN

Sint *Ian Baptist* heeft syn' Onnoselheydt.
Syn' Deughden ende groote Heyligheydt
Bewaert in d'eenigheydt.

3. Als *Ons Liev'-Vrouw* alleen was in haer Cel,
Doen quam tot haer den Enghel *Gabriel*,
Sy wirdt daer Moeder van Godts Majesteit.
Sy wirdt daer boven al ghebenedijdt
In hare eenigheydt.

4. Den Heere JESUS is naer d'eenigheydt
In de Woestyn vry sinen Gheest gheleydt,
Doen heeft hy door syn teghenwoordigheydt,
Door vasten, bidden, ende strengigheydt
De eenigheydt ghewydt

5. Als JESUS *Aegypten* nam de reys
Wirdt de woestyn een Hemels Paradyt:
Want daer heeft naemaels menigh *Eremyt*
Met eenuytneementheydt van heyligheydt,
Gheleest in d'eenigheydt.

6. Al

6. Als *Moyfes* op den bergh was' in't Ghebedt
 Kreegh hy van Godt de Goddelijcke wet:
 d'Oudts-vaders leerden in hyn eenigheydt
 Dat's op den Preeck-stoel hebben uyt-gheleydt,
 En voor het volck verbreydt.
7. Wat is't dat Keyser *Carol* heeft beweeght
 Dat hy sich van sijn rycken heeft ont-leeght,
 Dat hy si'n Keyfers kroon heeft af gheleydt,
 Dat hy de wereldt heeft adieu gheseydt
 Als d'heyl'ghe eenigheydt;
8. *Philips* den derden, Koningh van t Spans ryck
 Die wenschte in sijn doot bedd vierighlijck
 Dat hy soo langh hadd' in een kluyt gheleest
 Als hy de kroon op't hooft ghedraghen heeft,
 En in het hof ghesweeft.
9. In d'eenigheydt moet wel jet wonders zyn,
 In d'eenigheydt moet jet besonders zyn,
 Om dat de grootte Heyl'ghen die-men vindt,

DEN LIEFFELYCKEN

Die Godt hier hebben't alder-meest bemindt;
Tot haer soo zyn gefint,

In d'eenigheydt, Is meer als eenigheydt.

TOT LOF VAN DE EENIGHEYDT.
Stemme: *Aymable Solitude.*

WY hebben in de Steden Die gheven een een Ziele
Nu lang genoeggewoont Met sekerheydt en rust.
Laet ons wat buyten treden Meer blijdschap en wellust
Nu t weer soo Hemels thoont 3. Wil ick u een parabel
Al pryft men seer de Steden, Hier van vertellen gaen,
Nochtans van d'eenigheden Wil ick u met een fabel
Wordt meerder lofgheseydt, Dees waerheyt doen verstaen
2. Al zynde stercke Steden Een fabel die versiert is
Met Vessen wel bevrydt, Tot kortingh van den wegh
Nochtans de vlackigheden Hoort toe dan wat ick seghe
Van d'open eenigheydt, 4. Een dollekē oft veltmuyske
Dat

Dat kruyt en pieren at,
 Ontfongh eens in sijn huysken
 Een muysken van de stadt,
 Dit geckte met't velt-muyskē
 Om dat geen speck en hadt,
 Gelijk de muys van stadt.
 5. 't Veldt muysken quam ge-
 treden

Met't muysken vande stadt,
 Naer d'huysen van de steden
 Daermen van't vercken at.
 Maer soo sy samen aten
 Quam daer deloose kat,
 Die hun voor speck op at.
 6. Die steden gouverneren
 Door hunne herschappy,
 Die gaen hun retereren
 Die zyn hier buyten bly.

De ryckste van de steden
 Die hebben meesten-deel,
 Een speel hof oft Kasteel.
 7. In hoy en stroye huyskens,
 Die buyten staen alleen,
 Verletten sy hun kruyskens,
 Meer als in marber steen;
 s' Ontspannē hier dē boogh eens
 Sy schieppen nieuwen moet.
 Verquicken hert en bloet
 8. Ick hebb' in de boschagi
 In d'heyligh' eenighēydt,
 Een kleyn eremitagi
 Voor mynen geest berēydt,
 Gelijk een tortel duyken,
 Sit ick daer in alleen,
 Myn sonden en beweē,
 9. Als Jesus dan in stilte
 E 3 Spreckt

Spreekt töt myn hert alhier,
 Doet hy myn ziele smilten
 In sijn soet minne vier,
 Daer spreek ick mynen Bruy-
 gom
 En mynen Bruygom my
 Wy zijn daer vry en bly,

10. O Paradys vol weerden,
 O hof vol soetigheydt,
 O Hemel op der erden,
 O heylighe eenigheydt,
 Dat is uw letter wissel
 Salige eenigheydt, *Anagr.*
 Eenige saligheydt.

BEATA SOLITUDE. *Anagr.* SOLA BEATITUDO.

O blyde eenigheydt die wy hier buyten woelen
 Doet op een kleyne cel den grooten Hemel voelen,
 Voorwaer wie sich besnydt van dat de wereldt biet.
 Al heeft hy min vermaeck hy heeft oock min verdriet.

MINNE-SUCHT.

Sternme : *Mon cœur soupire Jc.*

Ick word' verstonen
 Jesu in uw vier,
 O soete Wonden

Vol pyn', en plaasier!
 Uw' lieve schichten
 Vol van vier ô Heer',

Doet

Doen mijn gevrichten
Bränden meer en meer :

2. Als ghy in stilten
My komt spreken hier ,

Doet ghy my smilten
In uw' minne-vier ,

In uw' presenti'
Sterfick van genucht ,

In uw' absenti'
Sterfick van gesucht ,

3. Siet my besprengelt
Met een traen-rivier ,

Myn hert versenghelt



M I N N E - W E N S C H E
Stermine : *Echo wil ick terghen , &c.*

D At van s' Hemels salen
U vier neer komt dalen ,

1. In uw' hemels vier,
Mijn tranen vloeyen ,
Mijnen brandt die gloeyt ,

Mijn vlammen groyen
Als sy zijn besproeyt.

4. Uw' lieve pijnen
Die ghy my aen-doet

Die doen verdwijnen
Mijn door wondt ghemoet .

Salft mijne smetten
Maect my weer ghesont .

Geneest mijn herte
Dat ghy hebt gewoont.

Dat't mijn ziel verwint
En mijn ziel verslint.

O Jes.

O JESU, O JESU.

Myn hert en myn sinnen

Die verlangen seer

Naer uw' lieve minne

Minnelijcken Heer,

2. Heer dat uw' liefde

Een frael van zw' liefde

Op myn herte te staen,

't Soud' haest branden gaen

Uw' vieren, ,verciere

En die lieve schichten

Van uw' soete handt,

Schieten myn ghevrichten
En myn hert in brandt.

3. In liefde verdwynen

Zyn de soetste pynen,

Liefden in het hert

Is een lieve smert,

Myn sinnen, ,beminnen

Sulcke lieve wonden,

Soo vol van plaasier

Myn ziel is verslonden

In uw' minne-vier.

Op klimmende van de Schepsels tot de liefde van
den Schepper.

Stemme : *'k menigh pint en kan.*

Hebb' lestmael op de luyt, Ick wirt daer door ontfeken.
Bevalligh hooren slaen Ick sagh de vensteren uyt,

En stont my soo wel aen
 Dat ick begonst te spreken,
 Wie is hier meester van,
 Wie roeft dit instrument,
 Door't speuren naer den man
 Heb ick den Heer gekēt. *Bis*
 2. t'Is maer een sinne beldt
 Om myn verflauwt gemoet
 Wat voorts om hoogh te stare
 Godt selyer sit en spelt
 Als hy hem kennen doet
 In sijne creaturen,
 Hy spelt; en slaet de luyt
 Met sulcken soeten slagh
 Dat jeder uyt't geluydt
 Den Schepper kennen magh
 2. Slaen ick myn oogh gemerck
 Op't geen ter wereldt is:

Gevoeght in sulcken orden,
 Dat onbegryp'lijck werck
 Wiens schoon gesteltenis
 Niet kan verbeteret worden,
 Wat oordeelt myn verstandt,
 Wat sleutel tot dit slot;
 Dat ick aen allen kant
 Kan toonen mynen Godt *Bis*
 4. Spreeck ick de boomen toe
 De kruyden en het gras,
 De vruchten en de blommen
 En vraegh'ick hun eens hoe
 Dat aengenaem gewas
 Is voor den dagh gekomen,
 Het minste kruyd'ken geeft
 My antwoordt sonder stem;
 Door Godt die eeuwich leeft,
 Door niemant als door hem. *Bis*
 5. t' Ge-

5. Gediert en all'het vee,
 De beesten grooten kleyn,
 De voghels die daer swieren
 De visschen in de zee.
 Soo wonder aerdigh zijn
 In leven en manieren,
 Dat oock het minste dier
 Het welck uyt't ey geraeckt
 Al waer't de kleynste mier
 Den Schepper kenbaer maect
 6. Den kostelijcken pandt
 Waer van de werel'dt houdt
 Zijn perels en robijnen,
 Sapphier en diamant,
 Het silver en het goudt
 Der grondeloose mijnen
 De stellen my ten thoon
 Hoe machtigh, mild en goet

Hoe rijck, hoe eel en schoon
 Den Schepper wesen moet. Bis
 7. Den aerden bol, de locht,
 Het water en het vier
 En al de Elementen,
 Wie heeftse voordts gebracht
 Wie heeft het groot bestia
 Van winter somer lenten,
 Wie draeijst den Hemel om;
 Geen sterr'in't Firmament
 Oft spreeckt als is sy stom,
 Dat s'haren Schepper kent. Bis
 8. Ick vragh u Son en Maen
 Die ons soo bly belacht,
 Ick vragh u twelf planeten
 U op en onder gaen,
 En u verborgen kracht?
 Die souw ick gerne wist
 Wie

Wie is hier oorfaeck van ;
 Wie schonck u sulcken eer ;
 En hoor niet anders dan
 Den alder-hoogften Heer. Bis
 Al hadd' ick geen geficht,
 Alwaer ick stom en doof
 En al mijn Ouders Heydē

En noyt en hadt het licht
 Ontfangen van't geloof,
 'k Moet evenwel belijden,
 Dat ick u grooten Heer,
 Uyt uwe Schepsels ken,
 Dat ick u lof en eer,
 En liefde schuldigh ben.

MINNE-LIEDT.

Stemme : *Belle Philis pleine d'amour, &c.*

Hert sy yervlockt,
 Dat niet en soeckt
 Uyt hert en fin
 Naer JESUS soets min,
 O blinde sinnen
 Die niet en minnen
 Den Heer' die voor ons sterft.

In't Bloet geverft
 2. Dat'er een hair
 Op myn hoofd waer,
 Maer een hair dat
 Den heer niet lief en hadt ;
 'k Sou dat verfoeyen,
 'k Sou dat uyt roeyen,

God

DEN LIEFFELYCKEN

Godt en begeert goen deel,
 Maer't hert' geheel,
 3. Uyt all' myn kracht,
 Uyt all' myn macht.
 Van hert, en sin

Tracht ick naer uwe min,
 Spreyt uwe vieren
 In hert'en nieren,
 Besit myn hert alleen,
 En andersgeen.

HERTELYCKE LIEFDE.

Stemme : *Bedroefde herten zyt verblydt*, Jc.

IS't dat ghy naer een
 hette snaeckt
 Dat in uwe liefde blaeckt,
 Soeten Heere
 Wat een eere
 Sop't my zyn,
 Dat ick u moght schencken
 't myn?
 Myn hert dat is bereydt,

Ick wil't u gheven
 Overheven
 Moesteyt,
 Zyn't u wenschent
 By de Menschen
 Teverkeeren
 Soeten Heere,
 Willekom
 Zyt ghy in, hert'en sin.

O *Bruydegom*

2. Ontsteckt myn sinnen
 Soeten Veer'
 In uw' minne meer en meer,
 Steckt in brande
 D'offerhande
 Van myn hert',
 Dat op ghedraghen wert,
 Woont in my hert' en sin,
 Wilt my vercierren
 Met de vieren
 Van uw' min,
 Dat uw' schichten
 Myn ghewrichte,
 Vierigh maken,
 En doen blaken
 Myn ghemoedt:
 Die myn hert'

Brandigh wert
 En liefde voedt,
 3. Dat uyt den Hemel
 Daelt het vier,
 En verslindt myn hert' en niet
 Die verlanghen.
 Om t'ontfanghen
 Langht hoe meer
 Naer u alder-liefften Heer'
 Ick vlam naer uwe vlam
 Die my soo krachtigh,
 En soo machtigh
 t'Hert' in nam,
 Dat ick haecte,
 Dat ick snaecte,
 Dat ick wenschte
 En verslenschte
 Door den brandt,

Die

Die soo soet, myn ghemoeft Hadt over-mant,

Ghy sult uwen Heer ende Godt lief-hebben uyt
gheheel uw' hert', &c.
Stemme : *Balet van JESUS.*

O Heer' ick wil u gaen beminnen ;
Uyt al-te-mael myn sinnen,
Uyt al-te-mael mijn krachten,
Uyt alle mijn ghedachten,
Niet uyt een deel maer uyt gheheel myn hert.
Om dat uw' hert voor my doorsteken wert,
Uw' liefde steckt mijn ziel gheheel in brandt
Die voor mijn ziel uw' ziele gaest te pandt,
'k Wil in uw' liefde sterven
Om dat ick u sou erven ;
Die voor mijn Saligheyde,

Uyt

Uyt liefden aen het kruys ghestorven zijt ,
 t Hout van uw' Offerandt ,

Uw' heylich Kruys voedt mijnen brandt.

En uw' Lancie heeft tot in den grondt

Mijn hert in liefden heel door wondt.

2. Ghy hanght met uijt ghereckte ermen.

Om jeder te ontfermen.

Uw' hoofd hanght neer gheslaghen,

Om aen ons op-te-draghen,

Den minnelijcken kus en lieven Soen ,

Ghy komt uijt liefden onse schult voldoen ,

Ghij schenckt u dierbaer bloedt tot ons rantsoen

Want kan den Godt der liefde meerder doen ?

Het leven komt te sterven ,

Om't leven te verwerven

Voor't menschelijck gheslacht ,

Dat Adams sonden hadd'ter doot ghebracht a

Sijn hert dat berst van min

DEN LIEFFELYCKEN

De lancie steckt daer midden in ,
Als de doot aen JESUS sluyt den mondt.
Dan spreckt sijn hert met d'open wondt,

3. O Heer ick wensch te zyn verslonden

In uw' vvfroode wonden,
k Wil in u zyd' gaen woonen,
Met liefd' uw' liefde loonen .

k Schenck u myn hert , myn ziel en in-ghewant,
Dat door uw' liefden in uwe liefde brandt ,

O liefde maectt my aen den soeten last
Van t' kruys des Heeren met dry naghels vast,
Slaet voeten ende handen e

By JESUS in de banden,
steckt dan het kruys in brandt,

En offert my aen Godt voor offerande,

O liefden doet my hier
Als phenix sterven in uw' vier .

Op dat ick uyt d' asschen eens verrys,

Een eeuwigh leeft in t' Paradys.

S. BERNARDUS LIEDE TOT JESUS

Steme: *O quam amabilis es bone JESU.*

O Hoé seer minnelijck
 Zyt ghy ó Jēsu,
 O soeten Jēsu,
 Hoe seer ghenuchelyck
 Zyt ghy ó Jēsu.
 O hertjens vrolyckheydt,
 Vreught blydtschap, en jolyt
 O goeden Jēsu,
 O soeten Jēsu,
 2. Hoegroot en wonderbaer
 Zyt ghy ó Jēsu,
 O soeten Jēsu!
 Hoe weerdigh, en achtbaer
 Zyt ghy ó Jēsu!

O hertjens vrolyckheydt,
 Vreught, blydtschap, en jolyt
 O goeden Jēsu,
 O soeten Jēsu.
 3. Aen elck gheloovigh Mensch
 O goeden Jēsu,
 O soeten Jēsu.
 Geeft Saligheydt naer wensich
 O goeden Jēsu,
 Maeckt ons met u verheught
 En geeft ons s'hemels vreught
 O goeden Jēsu,
 O soeten Jēsu,

DELIEFDEVANS. AUGUSTINUSTO T JESUS

Stemme : *O Antwerpen uw' Triumphe.*

W Aren all' myn ledē tongē
Die altyde al even seer

Van de soete liefde songhen

Die ick draegh' tot u ô Heer'

Noch en soud ick mynē brant

Die blaect in myn in-gewant

Niet uyt-leggen door die ton-

ghen al te mael,

Want ick bemin u meer,

ô alder-soetsten Heer,

Als u segghen kan myn tael

Vier en liefde branden seer,

Maer de liefde brāt noch meer

Uwe liefde, liefde, liefde brant

altydt,

De liefden, en het vier

En houden gheen manier,

k Min u inder eeuwigheydt.

Dat all' myn zenuwen en all'

myn sēsen

Banden, en kerēnen quamen te

wesen.

'k Soud' m'aen uw' liefde vast

binden met dese.

2. Jesu mynen soetsten Heere,

Dat ghy myn bloebt al-te-gaer

In een Oli' woudt verkeeren

Daer myn hert de Lamp vō

waer,

'k Stack die oli' stracks in brant

PARADYS-VOGHEL.

83

Tot een danckbaer offerhant
Om dat ick u'uyt geheel myn
hert, en sin,

Uyt' mergh vā myn gemoet
En uyt myns hertsen bloet,

En nye heel myn Ziel' bemin,
Ick bemin u meer als my

Soeren Jesu om dat ghy
Om myn liefde, liefde, liefde

stirf de doot,
En om dat uw soet hert

Voor my door-steken wert
wort myn liefde eens soo groot

Heer' ick en hebb' gheen hert,
meer, oft sinnen,

In my en is geen liefde van bin-
nen

Ik om u lieven Jesu te minnē.

12

3 . Dat ick waer den Heet' de
Heeren .

En dee Godt van Hemelriick
Dat my toe-quam al uw' eere

Het welck is oomoghelyck,
En dat ghy waert die ick ben,

Ick belyd en ick beken,
Dat ick soude willen zyn uw'

Creatuer,
Om dat ghy Godt son zyn,

Ick segh' soo ick het meyn
Want de liefde Godts is puer.

Ghy siet hoe myn e'n-gewant
Door uw' liefde bla ckt, en
branr

En in liefde, liefde, liefde
gansch verslenscht,

Ghy siet hoe myn ghemode,
Uw'

Uw' fuyver vlammen voedt, Hoe langh sal ick nochnaer u
 En naer uwe liefde wenscht, verlanghen
 Jesu myn hert is met liefde be- Eer ick u in myn hert' sal
 vanghen; ontfanghen;

S. FRANCISCUS LIEFDE TOT JESUS.

De liefde transformeert den minnaer in haer selven,

Stemme : *La Duchesse.*

AL die beminnen d'Aerde-ryck
 Zyn aerd', en slyck,

Maer die uyt all hun sinnen
 Godt vierigh minnen

Die zyn Goddelyck,

De liefde weet den minnaer soot te Reeren

Dat s'hem het wesen gheeft van synen Heere.

De Bergen van Alevernen hebben dit gesien,

Als daer Franciscus van den Seraphien.

De Wondkens van Christus heeft

Ontfangen in zijn lichaem ,

Soo dat de form van Christu siu Franciscus leeft,

2. Francisce leght af uw habyt

Voor klynentydt,

Komt sonder kap verschynen ,

Sy sullen meynen

Darghy Christus zyt.

O Christe! kleedt u in Franciscus kleeren ,

Soo sullen sy u voor Franciscus eeren.

De son die siet haet selven in een klaer Fontyn ,

En Christus siet nu in Franciscus zijn aen schyn ,

Die Jesus mint die worde gelijk

Aen Jesus, die hy lief heeft.

De goddelijcke liefde maect ons goddelijck,

88 DEN LIEFFELYCKEN

Den Vierighen ende Iverighen Apostel van Indiën,
den H. FRANCISCUS XAVERIUS, dorstende
naer de saligheydt der Zielen.

Stemme: *Weest vrolyck Herderkens (oft) Chere Cato, &c.*

'k **H** Ebb'lest gesien in eenen soeten droom
De liefde varen langh den souten stroom,
Van sijn pyl-koercken was 't schip gemaect.

Waer med' de liefde is over zee geraect,
2. Syn booghsken stont in plaets van spriet, en mast,
De pees die hiel den mast van boven vast,
Den rooden sluyer van dit Hemels Kindt!

Heeft voor een zeyltjen aen het schip gediend.
3. De peylen waren riemen, en het roer,
Van dit nieuw schip waer in de liefde voer,
Wel schipper seyde ick wat nieuw schip is dat,
Daer ghy med komt gevaren naer ons stadt 3

4. Hy seyd' Franciscus heeft dit schip gebuert
 Want hy moet sijn naer Ioden gestuert ,
 In Indiën, is nu profyt te doen.
 Van menigh hondert duysent millioen.
5. Den ryckdom die Franschikus, daer vergaert
 En is geestgoudt daer mijn de kist bewaert,
 De zielen saligheyt is't Indsch goudt
 Daer hy in Indiën alleen af hout.
6. De perels die hy soeckt en't syn gesteen ,
 Zyn traentjens die den droeven sondaer weent ,
 Die syne perels staen dan noch soo schoon ,
 Als sy in't goudt der liefde staen ten thoon.
7. Franciscus droomden dat hy droegh den moor ,
 En hy wirdt van heyl Indien Rastoor,
 Twelfhondert duysent Mooren was sijn vracht.
 Die hy heeft tot de Heyl ghe Kerck gebracht,
8. Als hy daer in het Doopsel wiesch den Moor ,
 Wiesch hy de ziel soo wit ghelijck yvoor,

Deswertste Dochter van heel India
Wirdt witter als de blancke Helena.

9. Franciscus stirf daer als een volle maen,
Naer dat hy hadd' d'heel wereltdt rondt gegaen
Als hy in China sijnen intré ded'
Nam hem de doodt naer d'ander wereltdt med'
10. Grooten Apostel; wiens inghewant
Is sweter als uw'kleedt van min verbrandt,
Bidt Godt dat hy hier uwengeest verweckt
In't volck, dat in u plaets naer China treckt.

De Vierighe MAGDALENA weent aen het graf
van J E S U S.

Poreite Cœlestes raptum lamentor IESVM.
Stemme: *Helas ! je suis abandonné*

W Aer zyt ghy nu ó mynen Heer
O mynen Godt, aenhoort myn droevigh klaghen
Neemt

Neemt in myn traenen uw behagen ,
 Want in het graf en vind' ick u niet meer ;
 't Schip dat verdrinckt met 't koopmans goedt
 Verdrinckt den koopman in een tranen vloedt
 Myn hooghste goedt is uyt het graf genomen.
 Ick vraegh 'al-om
 Waer dat is te bekomen
 Mynen Bruydegom ;
 2. Ghelijck het tortel-duycken sucht ,
 Als 't heeft sijn lieve weder-gay verloren
 Die't van te voren hadd' verkoren ,
 Mer wie het soetjens leefden in ghenucht ,
 Soo weent , en sucht myn ziel' altydt
 Om dat sy 'haren Bruydegom is quyt ,
 O flauw Soldaten die het graf bewaerden,
 Die mynen schat
 Niet beter en bewaerden ,
 Ach ! hoe pynt my dat

3. Eylaes hadd'ick aen't graf gewacht,
 Ick hadd'die roovers doen te rugghe keeren,
 Ick hadd'be waert het graf des Heeren,
 Ick hadd'myn wacht al sekerder gemaecte,
 s'En namen JESUM niet van my,
 't En sy dat sy ons namen alle by,
 Ach! dat ick togh aen't graf met d'ander Vrouwen

De groote Feest

Van Paesschen hadd'ghehouwen,
 Ick waer blyder van geest

4 Nu is den zeghel van't nieuw graf,
 Godt en verdraght geen goddeloose zeghels
 Die stryden'teghen sijne reghels,
 Den Enghel komt en breckt den zeghel af,
 Hy wentelt van het graf, den steen,

*k En vind'in't graf het doodts-kleedt maer alleen,
 O Enghel wilt my uwe vleughels geven,

Om aen den wint

PARADYS-VOGHEL.

91

Te vlieggen, en te sweven

Tot die my bemindt.

5. Oft vlieght ghy self, en seght aen hem

Die vander doot is uyt het graf verresen,

Dat ick de doot-erw hebb' op't wesen,

En tot hem sucht met een gebroken stem,

Seght hem dat ick van liefde sterf

Terwyl dat ick sijn soet gheselschap derf,

Misschien als JESUS mynen wel-beminden

Myn tranen siet,

Sal hy my komen vinden

Daer hy my verliet

6. En siet terstont quam JESUS hier

Die uyt het graf was vander doot verresen,

Maer hy hadt aen een ander wesen,

Ick sagh hem aen voor eenen Hovenier

Ick onder-vraegden JESUM ras

Ick vraeghde JESUS was,

Maer

DEN LIEFFELYCKEN,

Maer soo den Hovenier begonst te spreken

Soo sagh ick hem,

Ick was van vreught besweken

Hoorende sijn stem

7. O saligh' uer .6. blieden dagh

Dat ick u hebb' o mynen Heer' ghevonden,

De liefde heeft my hier ghesonden,

Ghedooght dat ick u eens om-helsen magh,

Maer holla seydt' den soeten Heer'

En traectt my niet als uw' liefde teer,

'k Sal in den Hemel dees' vreught voor u spasen

Als ick in Persoon

Sal wesen op-ghevaren

Naer myns Vaders woon.

De liefde van de H. Moeder TERESIA, Reforma-
trice van de On-geschoeyde Carmeliten.

Stemme : *Weest vrolijk Herderkens en zyt verblydt,*
(oft) *Chere Catd, Ut.*

- I**N eenen Waghen vol van Hemels vier
Nam Godt *Eliam* den Propheet van hier,
Naer dat hy neerstelyck in t Heyligh Landt
Der *Carmeliten* Orden hadt gheplant.
2. Dees zette Orden vol van vierigheydt
Scheen uyt in alder-hande heyligheydt,
De witte Lelien zyn daer ghevoest,
En Rooskens roft van Martelaren bloedt.
3. *Therese* wenschte Martelaers te zyn,
Gheen pyn te lyden was haer meeste pyn,
Sy wenschte levendigh te zyn verbrandt,
En daer om reyden sy naer *Mooren-Landt*.

DEN LIEFFELYCKEN

4. Maer als sy die schoon doot dat niet en vondt.
 Nam sy *Elias* reghel aen t'erstondt
 Daer in heeft sy haer sinnen al-te-gaer
 Wel duyfent-mael doen sterven Martelaer.
5. In dese maeght die Godt hadt lief om't meest
 Verdobbelden den Heer *Elias* gheest,
 Ghelyck hy eerst aen *Elisæus* dedt
 Wanneer *Elias* naer den Hemel redt
6. *Theresa* heeft den schoonen Seraphien
 Met eenen gulden pyl by haer ghesien,
 Daer hy haer suyver hert' med' open brack
 En met een seltsaem minne-vier ontstack.
7. Een teere maeght heeft mans ghereformeert
 Soo dat *Carmelus* meer, en meer floreert
Carmelus staet in synen vollen fleur,
 In synen eersten iver en viguer.
8. Het welck den Heylighen *Elias* handt
 Met groote liefd', en iver heeft gheplant:

Dat heeft die vierighe Maeght belproeyt,
 Soo dat *Carmelus* als een lesje bloeyt
 9. Lof zy *Therese*, prys en danckbaerheydt,
 Die weerdigh is om hare vierigheydt
 Dat s'op den wagen met *Elias* rydt
 Nu en altydt, tot inder eeuwigheydt.

Liefde van de H. APOLLONIA tot JESUS.

Stemme: *Philis myn tweede Ziel*,

O Heylighe Patrooners,
 O kloecke Martelers,
 O Appollonia, ô reyne Maeght
 Die Door uw' suyyerheyde Gode hebt behaeght
 g'Hebt met een mannelijck ghemoedt
 De wisse roos ghepurpert in uw' bloede

Als u met sulcken schroomelijcke pyn
De tanden uyt den mondt gheslaghen zyn.

2. Doen gaest ghy tan e voor tandt
Tor liefde Godt te pandt

Voor JESUS liefde dien grooten schar
Gzefd' all' uw' tanden, en al dat ghy hadt,

Ghy liet den beul den tandt uyt slaen,

Maer ghy en liet Godt uyt uw' hert niet gaen,

Uw' hert was door sijn liefde meer ghewondt,
Ahuwen bloedighen ghebroken mondt.

3. Den beul wirdt boos, en gram,
Den wolf verscheurt het Lam,

't Vier dreyght hy aen een on-winbaer maecht
Dien naer geen vier oft naer geen doot en vraecht,

De Maecht is vierigh als't vier,

't Torment van't vier en acht sy niet een siec

Sy vlieghe van selfs in't vier en in den brande;

En vlieghe uyt't vier naer't Hemels Vader-landt.

4. Wycht

4. Wyckt vromen *Scevola*

Voór *Apollonia*,

Deës Maghet doet te niet door haren brandt

Het groot mirakel van uw' rechte handt,

Sy worpt geheel haerlyf in't vier,

Eerhandt alleen en acht sy niet een fier,

t Vier der tyrannen brandt van buyten seer,

Maer't vier der liefde brandt van binnen meer.

5. O glorieuse Maeght!

Den armen mensch die vraecht

Dat ghy zyn droeye tant-pyn doet vergaen

Door't wreet torment dat ghy hebt onder-staen.

Ontdeckt door't vier van uwen brandt

Het vier der liefden in ons in-ghewant,

Bidt Godt voor ons, op dat wy eeuwelijck

Godt met u loven in het Hemel-ryck.

De liefde is verblydt,, als s'om de liefde lydt.

Stemme: *La Chabotte.* (oft) *Objet adorable* *T' charmant.*

Is't saken dat den Zee Dolphyn

Sijn vreught schept als de baren troubel zijn,

Is't dat den Salamander leeft in't vier.

En uyt de vlammen schept playfier,

Soo leeft de liefde Godts in lyden;

En vindt in droefheydt haer verblyden.

2. Die Godt bemindt die is verblydt

Als hy tormenten voor sijn' liefde lydt.

Den Sonne-schyn schynt sijn tempèest te zyn,

En syn' ghesondtheydt doet hem pyn,

Hy' acht den Winter voor sijn' Lenten,

Hy schept sijn vreught uyt syn' tormenten.

3. Wie heeft hier bitter der gheleest

Als die Gall' aen een Galgh' ghedroncken heeft.

De bitter-Passie van den soeten Heer
 Die Kruyften oock syn' Moeder soet,
 De droeve Moeder stondt besejden,
 En sagh haer liefste kindt in lyden

4. Den alder-eersten Martelaer
 Volght JESUS bloedighe voet-stappen naer,
 Hy wort ghesteenight met veel pyn' en swert'
 Maer hy is als den steen soo hert,

Om steenen, en noch grooter plagen
 Voor JESUS liefde te verdragen.

5. *Andreas* die omhelst het Cruys,
 Engaet naer't Cruys als naer een Bruyloft-huys,
Laurentius brandt, ende braedt op't vier,
 Hy seght coragi', maeckt goetd cier,
 Tyran-ghy kondt u nu versaden,
 Eet vleesch, het is ghenoegh ghebraden.

6. *Xaverius* leeft in't Tempeest.

Hy stockt heel, *indien* vol vier, en gheest,

DEN LIEFFELYCKEN.

Men brandt de Christenen daer nu in't vier,

Sy vinden in de doot playfier;

Want die tot Jesum liefde draghen

Zyn blyd' als sy hier pyn verdraghen.

Daumen den Heere JESUS naer hes Exempel van

S. AGNES altydt moet lief-hebben soo in
teghen-spoedt, als in voor-spoedt.

Stemme: *Usez mieux ó beauté fiere, &c.*

M En volght Jesum seer	(Als't hem niet en gaet naer
kloeckmoedigh	wenschen.
Als-men vry is van ghevaer,	wort hy strack-klyn vangemoet
Als de mēschē zyn voorspoedig	z. Igelijck heeft groot verlangē
Volgen sy Heer Jesum naer:	Om met Godt in vreugt te zyn.
Maer als jmant van de mēschē	Maer om aen het Cruys te hangē
Wort besocht met tegespoet	Vluchtmen uyt Heer Jesu t'ryn
	Als

Als de Joden Godt beschincken
Met gal , ende met azyn
Laet-men't Godt alleen uyt-
drincken ,

En alleen zyn inde pyn.

3. Over de vyf hondert mensche
Volgdē Christum Jesum naer
Als't al ging na hunne wensche
Als Godt braeck het broodt
voet haer ,

Doē wou jeder naer Godts stem
gaen ,

Doē Wirt Godt gevolgt van elck
Luttel zynder die met hem gaen
Tot het drinckē vandē Kelck

4. t Is licht Jesum te versellen
Als hy naer de Bruyloft gaet,
Sich met hem aen Tafel stellen

Dat en is niet swaer oft quaet,
Maer't is waer de Bruyloft gaste
Te verlaeten met den Wyn,

En met Jesus strenghe te vasten
Als hy gaet naer de Woestyn.

3. Als Godt wirdt aen't Cruys
gheganghen , (bloom

En voor ons storf naeckt en
Volghden Agnes sy negangen ,

Agnes storf met t Lam de doot
Doen syn van haer derthien jarē

Als een Lammeken soo teer ,
Trots de vroômste Martelaren

Wirt om halst voor Godt den
Heer' ,

6. Al't Lam Godt voor ons
gingh lyden

Volgden't Agnes op Calvaer

DEN LIEFFELYCKEN

Nu als 't Lam sich gaest verblydē
 Volght sy't Lam op Thabor na,
 Die met't Lam hier heeft gelede
 Die met't Lam hier was in pyn
 Sal in alle eeuwigheden
 Met her Lam glori'zijn.
 7. k En Schep niet alleen behagen
 In des Hemels soetigheydt.
 Maer ick wil mijn Cruys oock
 draghen.
 Dat my naer den Hemel leydt,
 Kan ick gheen roodt Kleedt
 verwerven

Met te sterven in de strydt.
 'k Sal ten minsten my versterven
 Om't root lint van lydtfaem-
 heydt.
 8. liefd' is kranc als spinnewebben
 Die Godt lief om't wereltds-
 goet.
 Maer Godt om Godt lief te hebbē
 Soo in vreugt als tegen spoet.
 Lief te hebben Godt Almachig
 Als wy zijn in grooten noodt,
 Sulck geen liefde die is krachtigh
 En de sterck gelijk de doot.



MINDT JESUS ALTYDT.

Stemme : *L'Avignone.*

Heer Jesu Coningh vande En Heer van al die Coning, zyn
 Heeren, Ick wil altydt met u verkeeren

In soete vreugt, en droeve pyn,

'tZy dat ghy lydt,

Oft zy't verblydt,

'tZy dat ghy vast

Oft datm' u noot te gast

'tZy dat g'in de Bruyloft drinct

Wyn,

Oft aen-het Cruys drinckt gall',

en azyn

Soo inde vreught, als inde pyn

Sal ick altydt by u ô Jesu zijn,

2. 'k Sal aende Kribb' met u

gaen weenen,

'k Sal bly zijn als Maria singht,

Als't u haer borstjës sal verleenē

Soo roep ick dat den Coningh

drinckt;

Maer Heer ick fucht

Wanneer ghy vlucht,

Herodes haet,

Een naer Ægypten gaet.

'k En wil dan niet blyven hier

staen,

Maer met u na Ægyptē toegaen

Gelijck de Sonde Sonne-blom,

Soo volgh ick Jesum mijnen

Bruydegom

3 Ick ben naer't beelt van Godt

gheschapen,

Godt neem ick voor mijn

exemplaer,

'k En magh nu nievers meer

naer gapen,

Maer Go't gheduerigh volgen

naer,

Mijn hooghste goedt,

Die

Die met u bloedt
Hebt kost dat kost

Mijn arme ziele verlost,
Ghy die myne saligheydt zy.

Jesus is van Liefde om myne Liefde ghestorven.

Stemme : *Festum Diem bodie.*

Als ick leest op eenen dagh,
t' Hemels Seraphientjē sagh
Sonder booghsken, sonder
schichtjers,

Sonder fackels, sonder lichtjens
Sonder sluyer, sonder vlagh
Vraeghden ick op dat pas

Waer syn gherēedschap was,
Daer hy ons hert' med' wondt;
Seght my eens waer dat light

O Goddelijcke Majesteyt
Ick staen tot uwē dienst bereyt.
Nu en altyt tot inder eeuwig-
heydt.

Uw booghsken met den schicht
Daer gy soo soetelijck ons hert'
med' treffen kondt;

2. Hy seyde; mijnē pyl en boogh
Daer ick lāgsde locht- mē vloog
Hebb' ick naer den berg gedrage
Daer Godt is aen t' Cruys gestage
En daer zyn sy heden noch.

t' Cruys dat dē Heer ontfangt
t' Cruys daer dē Heer aenhangt

Is vanden Boogh ghemaect,
 Myn pylen die zyn daer
 Voot naghels al-te-gaer
 Door banden, voeten, ende zyd'
 gheraect.

3. Mijn flambeeuw blaect even
 seer

In het hert' van mijnen Heer'
 Als den Heer' van't Cruys sal af
 zyn.

Sal't pyl-kokerkē het Graf zyn
 Dat ick aen Heer vereer'
 'tDoots kleet daer syn bebloet:
 Lichaem in ligghen moet,
 Sal mijnen sluyter zyn.
 Sterft nu den. Lieven Heer
 Die ons bemindt soo seer
 Om onse liefde, niet ven enckel
 Minne pyn.

Tot de liefde van JESUS, waer om dat ons
 Saligheydt hem soo dier ghestaen heeft.

Stemme: *Que fait tu Roi de France.*

I Esu uwe saligheydt
 Is tot ons soogroot

Sterf voor ons de doode
 Daer g'ons kost behoeden
 Met eenen drupt te bloeden:

Dat gy uyt puer goedtheydt

Stort ghy eenen vloedt
 van bloedt,
 Siet sijn Bloedt eens vloedten,
 Siet wat JESUS doet.
 2. JESUS wordt besneden
 Hy v̄doet ons boet,
 Hy begint te treden
 De wyn-pers van bloedt.
 't Hofken is besproten,
 d'Aerd' heeft sijn bloet genotē
 Als hy heeft door grooten
 noct
 Bloedigh sweet vergoten
 Uyt vrees van de doot.
 3. Siet de wolven woeden
 Op't onnoosel Lam,
 Sy slaen hem met Roeden
 Die ons sond'af-nam,

Godt sit in de banden
 Den Koningh staet te schande
 Hy sit op den Throon
 ten thoon,
 Met een riet in d'handen
 En een doorne kroon.
 4. Siet den Heer van allen
 Die d'heel werelt draecht,
 Komt met't kruys te vallen
 Hoe wordt Godt geplaecht.
 Hy lydt duyfende pranghen,
 Hy wort aen't kruys gehangen
 d'Eimen zijnghereckt,
 ghestreckt,
 Om ons te ontfanghen
 't Hert van liefde breckt.
 5 Tot de alder-lesten
 Druppel van sijn bloedt,
 Gheeft

Gheeft den Heer ten besten
 Siet wat Jesus doet,
 Siet eens d' Offerhande
 Van Iesus liefde branden
 't Schynt dat Godt verdoet
 syn Bloedt,
 Hy mindt syn vyanden,
 Hy voldoet hun boet.
 6. Ons schuldt is vergheven
 Door uw' ontschuldt, Heer
 Uw' dootd is ons leven,
 Uw' schand' is ons eer,
 Uw' ghebonden handen
 Ontbinden onse banden,

Uw' gal en azyn,
 is wyn.
 En uw' offerhande
 Doet ons saligh zyn,
 7. Door uw bitter lyden,
 Alder-soetsten Heer
 Brenght ons in 't verblyden,
 Mensch wat wildy meer,
 Laet ons Godt dan minnen
 Uyt heel ons hert en sinnen
 Want hy is soo soet
 engoet.
 Om den prys te winnen
 Van syn dierbaer Bloedt.

Van den Soeten Naem JESU S.

Stemme : *Ballet van ONSE L. VROUWE.*

O Dagh ô alder-soetste dagh
 Die oyt de Wereldt sagh,
 O, ô JESU soeten Naem,
 Ick wil met duysent groene palmen,
 En duysent soete galmen

Van Psalmen

verbreyden uwe soete faem.

O JESU Naem vol Goedtheydt,
 O Naem vol troost, en soetheyt
 O soeter Naem als Tortel duyf
 O soeter Naem als Wyngaert-
 druysf,
 O drymael soeter, soeter, soeter

Naem als honingh-raet,
 O Naem die alle soet te boven
 gaet.

2. Beschryft ô JESU myn gemoet
 Met 't purper van uw Bløedt,
 En druckt uwen Naem daer in
 Dan sal ick eens gaen beginnen
 Te voelen in mijn' sinnen

Van binnen

Hoe soet dat smaect uw' lieve
 Min,

Dan sal ick heel myn leven
 Aen uwe liefde gheven

Al wat ick peys met hert' oft sin
 Sal

Sal wesen van uw' soete Min dat ick voel, oft vreugt, oft pyn
 Waer dat ick gaen, oft staē, wat 't Sal al om Jesus soete liefde zijn

MINDT GODT OM GODT.

Stemme: *Courante Nouvelle. Dans cet trebuchemēt fatal*

N Och d'Enghelen, noch't Hemel-rijck.
 Noch al de Schepsels van het aerde-rijck,
 Maer ghy ô Jesu treckt myn hert en sin'
 Dat ick den Schepper om den Schepper min.

2. 'O Heer' bluscht uyt den helschen brandt.
 Nemt' wegh de vreught van't Hemelsch Vaderlandt,
 Soo sal'ick u beminnen mijnen Heer'
 Om u alleen, en om niet anders meer.
5. Noch hop' van loon, noch vrees van straf,
 Engheeft oft nemt my uwe liefde af;
 'k En vrees niet u niet in de hel te zyn.
 Jae sonder u waer' my den Hemel pyn.

4. O Heer

4. O Heer ghy zyt alleenelyck
 Myn' Saligheydt , myn' vreught myn Hemelryck,
 Ick waer den Hemel sonder u haest mu ,
 Al datter is , en is niet sonder u.
5. Ick min u inder eeuwigheydt ,
 Om dat ghy mynen Godt en Heere zyt ,
 Om dat ghy zyt die hooghste Majesteit ,
 En alle eer en liefde weerdigh zyt.

Van den Soeten Naem JESUS.

Stemme : *La Pastorelle.*

O Soeten Jesu , Godt , en Mensch
 Doet my die jonst daer ick naer wensch
 Komt , spant myn hert' eens op de raem.
 Borduert daer uwen soeten Naem.

2. Beschryft het wig van myn ghemoet
 Met't purper van uw' dierbaer bloedt.

Schryft

Schryft uwen Naem die ick bemin
Daer hondert-duysent keeren in.

3. O Jesu Naem! o soeten Naem
O Naem van honingh soete faem,
Waer isser Naem soo aen ghenam.
Als Jesus alder-soetsten Naem,
4. O soeten Naem die suycker spreyt
Op alle onse bitterheydt,
O soeter Naem als honingh-raet.
Die alle soet te bovengaet.
5. O groender Naem als levens-hout.
O rycker Naem als't fynste gout,
O sachter Naem als Tortel-duyff,
O verscher Naem als Wyngaerts-druyff.
6. O klaerder Naem als Sonne-strael:
O stercker als lauter stael,
O grooter Naem als Keyser-ryck
O Naem die noyt hadd' sijne ghelijck

7. Duyckt Bloemekens wie ghy meught zyn ,
 Want ghy verliest hier uwen schyn ;
 En ghy Revierkens loopt van my ,
 Gheen silv'ren nat en heester by .
8. Houdt Vogheltjens uw' becksken toe ,
 Ick ben u singhen nu al moe :
 O Nachtegael en singht niet meer ,
 Gh'en singht soo soet niet als den Heer .
9. Al wat ick sagh oft hebb' ghehoort ,
 Dat is vergheten door een woort ,
 En dat is Jesus , Jesus soet ,
 O Naem ghedrucke in mijn ghiemoet .
10. Als jemandt van Heer Jesus songh
 Was't dat Franciscus hert op-sprongh ;
 Hy leecten en hy soogh syn' tongh
 Al oft syn' tongh vol honingh hongh ;
11. Den honingh-vloevenden Doctoor ,
 Die Jesus boym al t'xoor .

Die sey'd' dat hy noyt boeck en las
Daer JESUS Naem niet en was.

12. O JESU Naem, ô zielen oost;
O soeten Naem, ô hertjens troost,
O JESU Naem ghy zyt soo soet,
Dat ghy versoet myn droefgemoet,
13 O JESU Naem, ghy maectt my blyd'
Als ick om uwen Naem iet lyd':
Myn kruys en kruyst my dan niet seer
Als ick peys op u Kruys ô Heer.

In alle maniere is JESUS minnelyck.

In quascunque uoles, JESU te verte figuras, *Jc.*

Stemme: O soeten broom.

Verandert

O Heer in alderley figurē,

Altydt sal uw heide duren
U soet aenfeyn

H

S

Sal my ô lieven JESU

Altydt even minsaem zijn,
Aenschouwick in het midden
Der kribb', uw' Majesteyt,
'k Sal daer de liefd'aenbidden,
Die uyt liefde schreyt;
Op elck stroykē staet geschrevē
Dat die kindt
Den mensch bemint.

2. O JESUKEN.

Als ghy light aen MARIA's
borsten,
Doet gy my naer liefde dorsten
Dat wit soet melck
Treckt, en verweckt de liefde,
En den appstyt van elck;
Vind'ick u in den Tempel,
Daer geeft gy my sonleer

Hoe ick naer u exempel

Altydt meer, en meer
Met de wercken, moer ver-
stercken,
't Minne vier
In hert, en nier.

3 Tot Nazareth

Daer sal my uw' verborghen
leven

In de liefde voedtsel geven,

Als ghy my jondt
In d'eenigheydt uw aenschyn,
Daer gy my spreckt mont
aen mont,

Wanneer ick u sien wercken

In Josephstimmer huys,
Gaet gy mijn vier versterckē
Als gy peyst op't Kruys,
Daer

Daer ghy eens sult naect aen Soo besproydy weer myn liefde
 sterven , Door den vloet
 En voldoen Van uw root Bloedt.
 Voor ons rantsoen 5 Sien ick ô Heer!
 4. Als ick u Heer' Een' lancie in nw'Zyde steken
 In't Heyligh Sacrament, magh Die u't hert komt open brekē,
 nutten , Dan gaen ick in
 Kan ick dan myn liefde stuttē, Uw'open Zyde wonen ,
 Die onder't broodt Endaer berst mijn hert
 Dat ick nut aen uw' Tafel, van min ,
 't Vier ontfongh en mijnen O mijnen soeten Heer'
 schoot ; Ghy komt van alle kant ,
 Sien ick u't Kruys dragen ; Hoe ick u wend', oft keer'
 't Pack wort door liefde soet Voeden mynen brandt ,
 Wordy aen't Kruys geslagen , Soeten JESU ghy zyt altydt
 Sterfdy in uw Bloedt , Vriendelyck . en minnelijck

DEN LIEFFELYCKEN

De liefde van den soeten JESUS is soo soet.

Stemme : *La Sylvie.*

O Wat een soetigheydt
Hebdy ô Heer bereydt
Voor al de ghen' die u getrou-
wigh dint
En u uyt heel sijn hert en ziel
bemindt ,
Die JESUM heeft in't hert ,
Is die soetigheydt alleen expert
Wilt JESUM minnen
Uyt hert en sinnen ,
Op dat ghy siet en smaect
Hoe JESUS liefde't hert ver-
maectt.
2. Als in den dage-raet
De gulde Soum' op-staet ,

En't aerderyck soo vrendelijck
belacht ,
Maect sy den dagh , en eyn-
dicht onsen nacht ,
Sy troost , en sy verlicht
d'Heel wereldt , door haer lief-
felijck gesicht ,
Wanneer haer stralen
Op't aerdt-ryck dalen ,
Geest sy weer moet , en lof
Aen al de bloemen vanden hof.
3. Maer ghy , ô soeten Heer
Verheught ons noch al meer
Ghy zyt de Sonne van recht-
veerdigheydt

Die

Die onsen nacht door uwen
dagh verblydt,

Als ick voel uwen brandt,
Verheught sich altemael mijn
ingewant,

Degroote soetigheydt
Van uwe goedtheydt,
Die ick dan smaeck in't hert

Doet my vergetē al mijn smert
4. Hoe soet, hoe minnelijk,
Hoe goet, hoe vrendelijck

Is JESUS, voordie JESUM dient,
en mindt,
Maer wat is JESUS voor die
JESUM vindt,

Des wereldds soetigheydt
Vergaet op't lest in gal, en bit-
terheydt.

Haer soete velen
Vergaen in quelen,

Die vreught schiept in den Heer
Verblyt sich altyt meer, en meer
5. Joannes was verheught,

En hy spronck op van vreught
Als hy van in sijn Moeders
buyek vernam

Dat JESUS Moeder tot sijn Moe-
der quam:

Die JESUM draght in't hert
Springht op van vreught, sijn
hert is heel allert,

Een goed' consciēt'
In Godts presenti
Die maect den mensch ver-
blydt,

Oock als hy een Marteli' slydt,

6. En sien wy dat niet klaer
 In menigh Martelaer,
 Sint *Agnes* gingh soo vrolijk
 tot haer doot,
 Alost sy tot een bruyloft was
 ghenoodt;
 Die *Catharinam* siet,

Siet hoe sy melck in plaets van
 Bloet vergiet:
 Om ons te leeren
 Hoë Godt. den Heere,
 De doot dien bitt'ren Kelck
 Soo soet als honigh maeckt, en
 melck.

Mindt **JESUS** nacht en dagh
 Stemme: *Berghe-maske.*

N Achtegaeltjen
 Uw soet taeltjen
 Hoort men heele dagen langh
 Noch her dalen
 Van de stralen
 En beletten uwen sangh

Waer het luyster
 Is, oft duffer,
 Ghy suyt, altydt even seer,
 Ghy blyft singen
 Ende klingen,
 Ghy looft altydt uwen Heer.

2. Nach

2. Nachtegaeltjen

Leent m'uw taeltjen.

Op dat ick Godt nacht en dach

Soo in lyden

Als verblyden

Loven ende dancken magh ;

Leert my loven

Godt daer boven,

Alleyd'ick beneden pyn .

Als het schynen

Gaet verdwynen

Van den blyden Sonne-schyn Heere zyt ghebenedydt ,

3. 'k Wil by dagen

Godt behagen ,

Als de Sonn'schynt van geluck

'k Wil oock trachten

Godt by nachten

Lof te singen in den druck ;

Syn' lof sangen

Sullen hangen

Op myn' tongh'tot aldydt ;

'k Sal eendingen

Altydt singen ,

Altydt zyt ghebenedydt ,

BRANDT DER LIEFDE.

Stemme : *Lagavotte d' Anjou.*

I ESU uwe min

Die in

Myn ziel brant van alle kant

Die vertiert myn in-gewant ,

H 4

Ick

- Ick ben van uwe liefde kranck ; Maer 't vier der liefde brandt
 Troost my dan Heer ; en beyd' noch meer,
 niet lanck ; Nochtans is de liefde teer ;
 Vlam en vier 'k Brande liever in het vier
 Branden hier Als sonder u te wesen hier
 Altydt seer , Vlam en vier. &c.
- Maer 't vier der liefde brandt 4. Ick bemin u Heer
 noch meer ; Soo seer,
 2. Soeten Heer ick haeck Dat my noch sweert . noch
 en snaeck , doodt noch vier ,
- Ick fucht en ducht met groote Noch tyran , noch niet een ster
 pyn , Van uw' liefde scheyden sal .
 Ick wensch om by u te zyn . O mijnen Godt en mijnen al :
 k'Wou dat ick ontbonden waer Vlam en viert , &c
- En in uw min verslonden waer : 6. 'k Laet om u mijn bloet ,
 Vlam en vier &c. Myn goedt ,
3. Vlam en vier brant seer Mijn' Ouders , en myn Vaderlant
 ô Heer ! Mijnen wil . en mijn verstandt ,
 'k Laet

'k Laet al't goedt van't aerdt- Uyt en gaet ô soeten Heer!
 sche dal Gh'loof en hop' sal eens vergaë
 Om mijnen Godt en mijnen al : Maer altyt sal de liefde staen:
 Vlam en vier, &c. Vlam en vier
 6. Brandt myn hert'en nier. Branden hier
 in't vier, Altydt seer.
 Dat altydt brandt en nimmer- Maer't vier der liefde brant
 meer noch meer

DROOMEN VAN DE LIEFDE GODT.

Stemme : *L'Aurore sur le point du jour.*

'k **H** Ebb' dickwils voor den vaeck geschroomt ,
 Om dat den slaep de minne-treken
 van IESUS liefde komt af-breken ,
 Terwyl dat't hert iet anders droomt.
 2. Maer IESUS wirdt mijn klacht gewaer
 'k Ben in den droom tot hem gevlogen ,

Myn

Myn'ziel wirdt in Godt op-getogen ,

My docht dat'k in den Hemel waer.

3. Daer sagh ick JESUS gulden throon ,

Die glinsterde van alle kanten

Van peirels ende diamanten ,

En loofden hem met soeten thoon.

4. 't Musieck van d' Enghels altegaer ,

Die soete Musicale Chooren

Die kloncken in myn hert en ooren,

Ick meynde dat ick saligh waer.

5. Maer daer en tusschen kraeyt den haen ,

Den haen begint te koeckeloeren ,

Hy stelden heel myn hert in roeren ,

En al myn blydtschap was gedaen.

6. Ick die eens droef was , dat den vaeck

My van de liefde Goets quam trecken ,

Was droef als my den haen quam wecken

Uyt eenen droom soo vol vermaeck,

SAMEN-

SAMEN-SPRAECKE VAN JESUS

Stemme : *Wel hiansje bendy de weldy moe.*

HOe word' ick verstroyt
van allen kant ,

Met alderley nieuw'maren van
de Princen van het landt ;

Geen maren van de faem

En zijn my aengenaem ,

Ten zy die my verklaren ,

Hoe JESU liefde brandt ,

'k En hoor naer geen nieuw'
maren ,

Als van't Hemels vader-landt.

2. Studeer' ick oft lees ick
somydts jet

Ten zy ick lees van JESUS , soo
en smaect die les my niet ;

'k En lees geen brieven meer

Als brieven van den Heer ,

In d'uyt-gelesen boecken

Van d'Heylige Schriftuer

Gaen ick nieuw maren soecken ,

Daer staet JESUS Signatuer ,

3. De Schippers die kouden
van den windt ,

Den Bruygom gaet verhalē , hoe
dat hem sijn' Bruyt bemint ;

Maer wiens in-gewant

in JESUS liefde brant ,

Die sal van JESUS spreken

Want dien soeten windt

Sal't vier noch meer ontstecken

Van

- Van den heer die hy bemint Ons hert' dat hy bemindt ,
4. Dat ander' verhalen hoe dat Op dat den Heer daer binnen
 't graen , Synen Throon en woon-ſtē
 En hoe de wyngaert-ranckē in vindt.
- den ooght geladen ſtaen : 6. Wat raectt hem een ſchip
 Ick vragh alleenlijck , met Indiſch gout ,
 Hoe ſchoon en ryckelijck Die van geen goet des werelts
 Dat bloeyt den boom van't levē als van't hooghte goet en hout
 En dien ſoeten Wijn , Ick acht voor groot profyt,
 Die JESUS ons ſal geven , Dat een Roomſch *Iaſon* ſtryt
 Als wy by hem ſullen zijn Om't gulde Vlies te winnen
5. En ſpreekt my van geenē Van den Japoneſchen draeck ,
 oorloogh meer , Om Mooren , en Moorinnen
 Hoe dat dē vromē kryghs-man Te bekeeren met vermaeck.
- In den krygh, lof kryght een eer 7. Geen tydingh en acht ick
 Maer ſeght hoe JESUS ſtrydt van de jacht,
 In liefd' en minſaemheydt ; Hoe daer de wilde dieren wor-
 Om't roodt Kasteel te winnen , den in het net gebracht.

De

De jacht die my behaecht , Daer maeck ick de warāde daer
 En daer mijn ziel' naer jaecht , Mijn hert' naer Godt verlanght
 Die is daer de Barbaren , Mijn goudt meyn' is sijn Zyd'
 En wilde tot Godts eer Die open staet voor my ;
 Geraken in het garen , Ick woon in d'open Wonden
 Ende netten van den Heer : Van mijnen soeten Heer :
 8. In't hofken daer *Indas* Ick ben in Godt verslonden ,
 JESUS vanght , Ick en ken geest werelt meer

VIERIGHE WENSCHEN.

Stemme : *Aensiet hoe JESUS schreyt.*

G Helijck een hert ofc dyn O aldersoetsten Heer.
 Gewenscht naer een' klaer 2. Gelijck den koghel hier
 fonteyn , Uyt het canon door't vier
 Soo wensch'ick duysent keerē. Wordt in de locht gedreven ;
 Om eens by u te zijn Soo vlieght mijn hert en sijn
 O levende fonteyn , Door t vier van uwe min

Van

Van hier naer't eeuwigh leven
 3 Het ardryck scheurt en beeft
 Daer binnen windt in sweeft
 Soo scheurt mijn hert van bin-
 nen!
 Mijn hert dat scheurt en berft
 Het vier wordt uyt geperft
 Door't blafen uwer minnen.
 4. Ick sterf, eylaes ick steif!
 Ick sterve duysent werf,
 Om dat ick hier moet leven,
 Ey scheyt, mijn ziele scheyt
 Vaert naer de eeuwigheyt

Pooght uwen geest te geven,
 5 O alder-soetsten Heer
 Ick wensch soo menigh keer
 In u te zijn verslonden.
 O Heer naer wie ick jaegh,
 Oft ick die ner'eens sagh,
 Dat ick moeght zyn ontbondē
 6. O saligh, ô playfant!
 O Hemels Vader-landt,
 O plaetse van genuchten;
 Moet ick in't tranen dal
 Daer druck is over al,
 Noch langer blijven suchten

HERTELYCK VERLANGHEN NAER JESUS.

Stemme: *Courante Monsieur* (oft) *Philis myn tweede ziel*,

Wildy eens weten Heer, hoe sterck, hoe teer, hoe seer,
 Dat uwe liefde in my brandt en blaect,

En hoe mijn ziel naer u haect en snaect

Ik En sal u dien zielen brandt

Niet thoonen door een dorr' oft dorstigh landt ,

Oft door een roos die van de sonn' verslenscht ,

Maer door een hert dat naer het water wenscht.

2. Ghelijck een hert oft dijn , wenscht naer een klaer fontyn ,

Om laeffenis te vinden voor sijn pyn ,

Soo wenscht mijn hert om by u hert te zijn :

Ghy zyt de leven fontyn

Uw waters zijn veel soeter als den wijn ,

Die sijnen dorst eens bluscht aen die fontyn

Sal in der eeuwigheydt niet dorstigh zyn.

3. Den hertens dorst is groot , als hy serpente doodt ,

Ah! die de sonde doodt , dat helsch serpent ,

Dorst naer uw' liefde noch soo vehement :

Den hert die loopt dan noch soo snel ,

Wanneer hy siet de jaghers op sijn vel :

Hoe dat de helse jaghers snelder zyn.

Hoe dat ick snelder loop naer uw' fontyn.

4. Als *David* eens hadd' dorst, sprack hy met drooge borst,

Hy wenschte ende riep met heesche stem:

Om water der siftern' van Bethlehem;

Dry kryghs-mans zyn strackx' in de weir,

Sy breken kloeckelijck door't vyandts heir

En hebben *David* in een hellement

Van dat gewenschte water voor-geset.

5. Hadd' ick in deës woestyn, en teugh van die fontyn,

Niet van den borne-put van Bethlehem,

Maer van het Hemelsch schoon Jerusalem:

Myn hert door breeckt wel duysent mael,

De blauwe wolcken van des Hemels sael,

Ick dorst naer eene druppel natrigheyt

Van de rivier die de stad Gods verblydt.

6. De werelt die en bluft noch en dorst, noch wensch, noch blift

De schepsels altemael die hebben dat,

De schepsels zyn sifternen sonder wat

Sy laten hunne minnaers droogh ,
 s'En paeyen , oft versaejen hert oft oogh ,

Maer ghy soeten Heer en anders geen ,

Ghy zyt de levende Fonteyn alleen.

7. Wanneer sal die fonteyn , voor my eens open zyn ;

Wanneer sal ick eens gaen uyt die droogh landt

Naer de fonteyn van't Hemels Vader-landt ;

Terwyl dat ick hier dagh en nacht

Naer u ô levende fonteyne wacht ,

Sal myne woon-plaets in des wereldds-plyn

By de fonteyn van uw' vyf Wonden zyn.

Die in deës klaer fonteyn soeckt sijne laeffenis ,

Die ziel worde ryck in Godt , soo diep als't water is.

W O N D T V A N L I E F D E .

Stemme : *La Duchesse.*

Hoegoddelijk . hoe goet , en soet

Is't aen't gemoedt

DEN LIEFFELYCKEN

Ghewoont te zyn van binnen

In JESUS minne,

Die ons ley en doet:

Een ander kryght van doodelicken sonden

In sijn gemoedt veel doodelicken wonden

Maer die den Heere JESUS in sijn kesse wondt,

Kryght door de wond' het leven, en hy wort gesont,

De liefde is het levend broode,

Want lieven dat is leven,

Die liefst die leeft, maer al die niet en liefst, is doot.

2 O JESU in uw' lieve min-

Daer liefick in

Die leefde stort uw' goetheyt

En uwe soetheyt

In myn hert' en in

De ziel die in de liefde Gods geest rust

Swemt in de beeck den Heere's heylighen

Die JESUS soeteliefde droncken heeft gemaect,

Die weet alleen hoe goet en soet dat JESUS smaect.
 Het is by naer on-mogelijk.

Dat die den Heer beminnen

Melantolick zijn op dat droevigh aerde-ryck.

3. Als JESUS hiefden is in't hert

Moet druck en smert,

En alle on-genuchten

Uyt't hert gaen vluchten,

Dan is't hert allert

Dat hun de duyyels in de hof bedroeven,

Die JESUS soete hiefde niet en proeven

Die Godt den Heer bemindt, is altydt wel gesint,

Die haect en smaect, die blaect die springht,
 die singht en klinght.

Het minne-vier dat gheeft ons hier

Den voor-smaeck van den Hemel,

Het minne-vier dat gheeft ons hier playfier.

DEN LIEFFELYCKEN

Die JESUS mint, die wilt by JESUS. zyn

Stemme: *L'ayme rarement.*

Sonder u te zyn
 Is my een helſche pyn
 O Heere,
 En met u te verkeeren
 Is my een hemel-ryck
 Hier op het aerde-ryck.
 O Heere.

2. Al waer't dat ick hier
 In ſolfer, peck en vier
 Moeft blaken;

Magh ick uw' liefde ſmaken,
 Soo ſal ick vrolijk zyn,
 Ick ſal my in de pyn vermaken
 3. Wanneer, ach! wanneer
 Sal ick voor u o Heer
 Verſchynen,
 Verloſt van alle pynen:
 Uw' liefde doet mijn hert:
 In pyn, in druck, in ſmert
 Verdwynen.

GODT ALLEEN.

Stemme: *Wat dunckt u van de kale jonckers.*

I Otu Heer JESU, Heer der Heeren,
 Myns zielens ſoetſten Bruydegom.

Tot

Tot u alleen wil ick my keeren ,
 En volgen als de Sonne-blom ,
 O Sone Godts ! myn Sonn' en klaerheydt ,

O JESU leven , wegh , en waerheydt ,
 Maect uwen geest aen my gemeen ;
 O Godt besit myn hert alleen ,

2. Als Martha was met veel bekommert ,
 Hoe dat sy u trafteren sou ,
 Als sy met sorgh was over-lommert ,

Hebdy gesproken tot die vrouw :
 Hoe sorghdy soo voor de genoode ,
 Een saeck en isser maer van noode ;
 Die een saeck is't Dryvuldigh een ,
 O Godt besit myn hert alleen .

3. Al hadd' den Grooten Alexander
 d'Heel'wereldt onder sijn gebiedt ;
 Hy socht al even-wel een ander ,

Een'wereldt en versaeft hem niet :

In Godt die't alles heeft gefchapen
 Is alle vreught alleen te rapen,
 In Godt is rust, eir elders geen,
 O Godt besit myn hert alleen.

4. Al heeft de werelt veel schoon perels,
 Al schynt sy ryck schoon en alleert;
 Nochtans den rondan bol des werelts,
 En vult den dry-hoeck niet van't hert,
 't Dry kanrich hert wensche onverduldigh
 Naer Godt die een is en Dryvuldigh,
 De werelt is voor't hert te alleen,
 O Godt besit myn hert alleen.

5. O Heer ghy hebt mijn ziel gefchapen.
 En naer uw' eygen beeldt gemaeckt,
 Soud' ick dan elders vreught in rapen,
 Soud' ick met schepsels sijn vermaeckt
 Kan ick beeldt Godts contenteren
 Met s' werelts beelden die passeren,

Neem

Neen Schepper neen . Verlosser neen ,

O Godt besit myn hert alleen.

6. De vreught die ick ogs hebb' genoten .

In dit ellendigh tranen dal ,

Is als den stroom voor by geschoten ,

't Was eenen droom , t was niet met al ,

Den draf en kost geen hert versaden ,

Doet den verloren Soon genaden ,

Mits ick myn ydel vreught beween ,

O Heer besit myn hert alleen.

7. Al wat hier is , duert luttel uren ,

De werelde is vergauckelijck ,

Geen vreught en kan hier altydt dueren ,

Maer ghy ô Heer blyft eenwelijck

Geen werelde en kan my vermaken ,

Leet uwen troost tot hy genaken ,

En sincken tot myn innigh been ,

O Godt besit myn hert alleen.

8. Dit leven is een pelgrimacie,
 Een herbergh voor den passant,
 't Is eenen door gangh, een passagie
 Van hier, naer't Hemels Vader-landt;
 't Vind' onderwegen schoon landouwert,
 Om te gebruycken, niet om t'houwen;
 'k En hebb'de wereldt maer te leen.
 O Godt besit mijn hert alleen.
9. Myn hertjens onrust staet in roeren,
 Mijn liefde dat is my gewicht.
 Al waer my dit gewicht gaet voeren.
 Daer naer stier ick mijn aen-gesicht,
 Mijn hert soeckt rust op alle kusten,
 Tot dat't in Godt sal eeuwich rusten:
 In sijnen center rust den steen,
 O Godt besit myn hert alleen.
10. De wereldt en is niet met alleen,
 Als ydelheydt der ydelheydt;

Maer ghy ô Schepper van ons allen ,
 Ghy zyt alleen myn saligheydt :
 Ick wil myn' saligheydt beherten ,
 'k Schenck u mijn hert uyt gansch' herten ,
 En mits ick dit van herten meen ,
 O Godt besit mijn hert alleen.

GODT ALLEEN.

Stemme : *La silvie.* (oft) *Ick drinck den nieuwen most.*

G	Helijck de sonne-blom	veerdigheyt ,
	d'Heel werelt om en dom	Naer u ô Heere
Haer	keert en draeyt naer't	Wil ick my keeren ,
	sonne licht alleen ,	En met u worden een ,
Soo	keer ick my tot Godt en	O Godt besit myn hert alleen.
	anders geen ,	2. De naeld' van't zee compas,
Mijn	licht myn klarigheydt ,	En rust oyt op haer as ,
O	Sone Godts . Son van recht-	t En zy dat sy recht op haer
		noordt

noordt-steer' fiet;
 Soo woelt myn hert tot dat het
 u geniet:

Ghy zyt al mynen lust,
 Myn noordt-steer', mynen
 center en myn rust;
 g'Hebt my geschapen,
 Om vreught te rapen;

In u, en anders geen,
 O Godt versaeft myn hert allen
 3. De schepsels die inen fiet

Die ghy eens schipt van niet
 En soeckt ick niet, want 'en
 versaeften niet,

Ten zy dat ick den Schepper
 self geniet;

'k Schep blyschap in den Heer'
 'k En schep geen blyschap uyt

de schepsels meer,
 Godt moet my pryzen,
 Myn here versaeften,
 d'Aerd' is voor my te kleden,
 O Godt vervult myn hert alleen
 4. Ald' over vloedigheydt
 Die ghy self niet en zyt.

En is maer aermoed' voor
 myn g'roed;
 Geen goet en maect my ryck
 als 'choopde goet;

Ghy Heer, myn herten Alt
 Om wie ick al verlaet in't aert-
 schedal;

s'Wereldts genichten
 En zyn mi'er sichten,

Haer-blyschap is g'weeen
 O Godt verlijp myn hert alle,

GODT

Stemme: *Courante nouvelle. Dans cet trebuchement fatal*

- A**l hadd' den Koningh Salomon,
 Al dat men hebben kan onder de Son,
 Al hadd'hy een palays naer sijnen eys.
 Met eenen hof gelijk een Peradys.
2. Al was hy edel, schoon, en ryck,
 Al hadd'hy silver en goudt als styck,
 Al hadd'hy't puyck van't vrouwelijck geslacht,
 Al wırde hy voor den grootsten Vorst geacht.
3. Al hiel hy maelydt met musieck,
 Noehrans was sijn gemede melancolick,
 In al sijn wellust heeft den Vorst geseydt,
 Het is al ydelheydt der ydelheydt.
4. In Godt alleen vind ick myn' rust,
 My volhe vreught, en mijnen vollen lust:
 Den-rycksten man blyft ydel van gemoedt,

't En zy dat hem den Heer vervult met goet.

5. O mijnen Godt . en mynen al-

'k En wensch niet meer in dit droef tranen-dal ,
 Als uwe liefde alder-liefften Heer ;
 Geeft my uw' liefde Heer , en dan niet meer.

6. Ick bende vreught des werelds mu ,

'k En soeck noch lust , noch wellust als in u ,
 Al't goetd ô Heer dat ghy niet selfs en zyt ;
 En is maer ydelheydt der ydelheydt.

GODT ALLEEN.

Stemme : *Philis ghy vlucht.*

Het thiende deel
 Der vruchten van der
 eerden

Wildy ô Heer' aen veerden,

Maer gy wilt ons hert gheheel

De liefd' is't rocksken
 sonder naet ,

Het scheidt komt voorts
 uyt den haet ;

Heel myn hert en al myn ^{sinnē}
 syn

zijn alleen

Voor u, Heer, en anders geen

2. Kost wat het kost

Hebby, ô Heer uw'schape

Die ghy eerst hadd' geschape

Met uw dierbaer Bloedt verlost

Op datter niet

Een schaepken niet

De half van sijne liefd' en biet

Aen den Schepper, en Verlosser

als alleen,

Aen u Heer' en anders geen.

3. Is't mogelijk

O Heer' dat die u kennen,

Hun-selven noch gewinnen

Tot de min van d'aerderyck,

O Heer doet uw

Schoon Hemel-ryck

Te niet met heel het aerderyck

Soo en sal den mensch niet

minnen als alleen

U. ô Heer' en anders geen,

GODT ALLEEN.

Stemme: *Edel Prince Cardinael.*

E Ven, eens gelijk een here
Door den hesten brandt
ontsteken

Van den dorst, de welck'
hem smert,
Wenscht naer koele water bekē
Soo

Soo verlanght myn, bangh
gemect

Tot u Heer myn hooghte goet

2. Wanneer sal myn' droeven
geest

Naer uw' hemelryck op stygen

In uw' blyde Bruyloft feest;

Wanneer sal ick dat verkrygē

Heer wanneer sal dit geschien

Daer ick u sal mogen sien.

3. Heer de traentjens die ghy
siet

Rollen, langhs myn' droeve
vangen,

Is de spys die ick geniet

In dit myn benouwt verlangen,

Mits men roep uyt enkel spot

Waer is uwen Heer' en Godt

4. Ick word' soo my dunckt
verpoort,

Als ick door' myn' reere ooren

Menigh' droef' en treurigh

woordt

Moet van mynen vyant hooren

Als hy seght en roept o' vrentt

Waer is Godt die gy bemint,

5. JESU mynen toe-verlaet,

Wierbin hebby my vergeten,

Helpt my toch uyt dese staet,

k. Hebb' myn oogen uyt-ge-
kreten

Op dat k' derf u soet gesicht,

Dat het licht is van myn licht.

6. Nu myn' siele weest gerust,

En vertroost u' droeve siel

Waar ghy' siet met' herten in

Godt

Godt aen schouwen en be- Hopt dan en betrouwt op hem
 minnen Hy sal hooren, uwe stem.

GODT ALLEEN.

Stemme : *La Sylvie.* (oft) *O nacht, o blyden nacht,*

<p>Is datter soetigheyt Licht in de saligheyt, Peyst dan o ziel, peyst dan hoe goet en soet Den soeten Saligh-maker we- sen moet, Is 't dat in elke saeck Is een' besonder' blyschap en vermaeck: Peyst dan wat dan gleden En groote vreughden Dat ons den Heer self geeft</p>	<p>Die elckemaal geschapen heeft. 2. Acht gy 't geen saligh mensch Die yckdom heeft naer wensch Peyst dan hoe ryck dat die ziel wesen moet, Die alle goet besit in 't hooghe- ste goet; Die laet al't s'wereldt goet. Ser dat sy 't doot de doode verlaten heeft Om soe te winnen Den schat der minnen</p>
---	---

Van haren Heer en Godt,
Haer hoogste goet en hoogh-
ste lot.

3. O Jesu mijnen Heer,
k En min geen werelt meer,
Al mijnen schat is in des He-
mels Throon,
Daer mijnen schat is, maek ick

myne woon,
Myn hert' en mynen schat,
Zyn samen in uw' Goddelijcke
stadt,

O alder rycksten,
O minnelijcksten,
O alder soetsten Heer,
Gest my uw' liefde, en niet mē,

Wie sal my verlossen van het lichaem deser doot.

Rom. 7.

Stemme : *Sarabande Robertine.* (oft) *Hoe liegh' ick*
bier in dees ellende.

O Adam Vader van myn leven,
O Adam Vader van myn doot,
Ghy die my's leven hebt ghegeven

1. Hebt my gebroght in ftervens noodt.
 Het leven dat wy van u erven.

Dat is een doode, oft levend' fterven.

2. Myn Moeder baerden my in pijnen,

Om dat ghy quaed' gemachten focht,

Haer leven quam fchier te verdwynen:

Als fy my in het leven brocht,

Den dagh moet een wigh gaen verloren

Daer ick arm menfch was in geboren.

3. Soo haest als ick quam in het leven,

Soo haest begonft ick sieck te zyn,

Mijn leven quam hem fchier begeven,

Eer ick pijn kende, led'ick pynt.

Ick hebb' den noodt des doeds verdragen

Eer dat ick minen noodt kon klagen.

4. Ick leerde van mijn jongheyd weeten,

Mijn tranen waren d'gejijde broede,

O Heer wie heb my weeten verhoort.

Wie sal my helpen uyt den noode;

O JESU wilt my troost verjonnen,
Eer mijn patienti' wordt verwonnen.

5. Wanneer ick ouder werde van jaren,
Hebb' ick veel dingen tracks geleert;

Die beter niet geleert en waren;
Waer door mijn' ziele wirdt verkeert;

Mijn lichaem quam mijn' ziel' bewaren,
Als sy tot Godt won opwaerts varen.

6. Wie sal verlossen en ontbinden:

Mijn ziel' van't lichaem deser doot;

Daer en is pijn noch weete vinden,

Noch geen torment hoe swaer, en groot,

Dat ick niet geeme, en soud' lyden;

Om my van dit dootse lijf te scheyden,

7. Mezentur nam' sood' lichamen;

En bondt de levende daer med'

Die door den sanccl' het leven namet

Van die hy die toornen aen ded';
 Mijn doot lichaem pynt meer mijn'ziele:
 O JESU komt mijn' doot vernielen.
 8. Tot u is't dat mijn' wenschen vlammen,
 Ontbindt mijn'ziel' van't sondigh vleesch,
 Soo sal ick u niet meer vergrammen,
 Soo sal ick leven sonder vrees;
 Als ick van't vleesch sal zijn ontbonden,
 Sal ick ontbonden zijn van sonde.
 9 O JESU die hier zijt gekomen
 Om ons te helpen uyt den nootd;
 Ghy die ons vleesch hebt aen-genomen,
 En voor ons sijnft de bitter dootd,
 Ick bidd'u dat ghy my wilt geven
 Door uwe dootd, het eeuwigh leven.

Samen-sprake tusschen den Geestelycken *Bruydegom.*
ende syne lieve *Bruydt.*

Stemme : *Amarilli mia bella.*

Den Bruydegom,

Tortelduyfke myn beminde
Die van alle kant ge jaght
Vlucht als een hinde.

Doch soo ick dick wils vinde

U herte klaeghe

Oock wel gheheele nachten

Ey matight uwe klachten

Dat u geen druck oft wan hop
en verflinde;

Tortelduyfke, Tortelduyfke,

Tortel-duyfke myn beminde,

De Bruydt.

2. Eenigh trooster aller zielen
Doodt, en hel met al hār macht
Zyn op myn hielen

En willen my vernielen,

Hebt togh eens acht

Op al myn droevigh kerme

En wilt my doch beschermē

Van al die om myn'teere leden
kzielen.

Eenigh trooster 2 aller zielen

Den Bruydegom

3. Dochters Sions, myns verkorē

1. Druck en pyn en swerts uyt

Die

Die u verstoren,
 Zyn voor uwe nutte sporen,
 Hies in den tyd,
 Maer wacht hier naemals
 zophen
 Want die is verkregen,
 Die ick oyt koos, en gingen
 noyt verloren;
 Dochters Sions: uytverkoren.
De Bruydt.

4. Opper-hoeder uwer kercken
 Ach! het vleesch is al te blind,
 't En kan niet mercken.
 Uw' wonderbare wercken
 't Is onbesint.

En doet my dickmaels dwale
 Gansch buyten uwe palen,
 Ghy daerom wilt myn swacke

Ziel' verstercken,
 Opperhoeder: uwer Kercken.
Christus.

5. *Susanne* mijn vriendinne,
 Al maecks het u lyden droef
 Weest koel van sinne,
 't Is uyt oprechte minne
 Dat ick u proef,

Geen klachten van der hellen,
 Geen doot en kan u quellen,
 Ghy zyt myn erf oock van den
 beginne.

Tortel duycken, dochter Sions
Susanne mijn Vrindinne
De Bruydt.

6. Ziel verlosser myn verlangen
 Ick ben langh de wereldt sat,
 De tranen hanghen

Staegh op mijn' droeve wangen Mijne booghste godde. JESU sal
 Ach sijnigh nat! ontfanghen,

Wanneer sal t'och eens wesen Eenigh trooster opper hoeder.
 Dat ick van druck ghenesen Ziel-verlosser mijn verlanghen.

GODDELYCKEN WENSCH.

Stemme : *Gods hongh aen't Kruys. (oft) Cloris est belle,
 mais Philis est plus douce. Tc.*

Wanneer ô Heer' sal ick voor u verschynen ;
 Wanneer sult ghy doen schuyven de gordynen ,
 Op dat ick't Licht , aenschouw van u ghesicht ;
 Ghy die door siet mijn innigh hert'en nieren ,
 O Heer laet ghy , U sien aen my ;
 Laet my daer zijn waer naer myn oogen swieren ,
 Heer' laet my voor uw ooghen staen ,
 Ach ! wilt uw' ooghen op myn' ooghen staen.
 2. Den minnaer die door het wachten is verwonnen ,

Die

Die scheldt den tydt , en't langhsaem gaen der Sonnen ,

Den korten tydt . schynt hem een eeuwigheydt :

O Heer wanneer sal ick in u ontslapen

Om inden schyn , van uw aen schyn

Mijn saligheydt met volle wreught te rapen ;

O snellen tydt spoedt uwen gangh.

Al zyt ghy kort , ghy zyt my noch te langh.

3. Waer blyft den dagh die eynden sal mijn' daghen ;

Waer blyft den dagh , die my sal over-draghen

Naer dien dagh , die novt den nacht en sagh ;

O aen-schyn vol van glorieuse stralen.

O aen-ghesicht , Vol glans , en licht ,

Daer d' Hemels self hun' Hemelen van halen ,

O blinde doot , sluyt mijn ghesicht ,

Op dat ick sien den schyn van't eeuwich licht.

4. Den nacht bedroeft ons met sy duysterheden ,

Daer't Sonne-licht is vol wellustigheden ,

De Sonbaert vreught , den dagh maeckt ons verheught .

- O oerwigh licht wilt togh mijn ziel beschynen ,
 Mijn pyn verdwynt , soo ghy verschynt .
 Ghy drooght mijn oogh , ghy balsemt all' mijn pynen .
 Derv' ick de vreught van 't Hemel-ryck ,
 Soo blyfick droef , al trooft my 't aerde-ryck ,
5. Meynt ghy my Heer' met schepsels te verstayen
 Mijn hert' en is met schepsels niet te payen ,
 Mijn ziel' die haect , naer die de schepsels maect
 Myn ziel' verfaectt verganckelycke saken ,
 Den Heer' alleen , En anders geen ,
 Den Heer' alleen kan myn ghemoedt vermaken ,
 Op Godt is all' mijn hop' ghebouwt ,
 Aldat blinckt buyten Godt , is klater-gout .
6. Soud' u ó Godt die offerhand behaghen
 Dat ick mijn gift' quam sonder my op-draghen ,
 Dat ick mijn ziel' , Van d' offerhand' af-hiel ;
 Soo pock en kan mijn hert' geen blydtschap rapen ,
 t En zy dat ghy , u gheeft aen my ,

PARADYS-VOGHELT.

Die my tot u ghemaeckt hebt, en gheschapen.
 Des werelts vreught, die doet my pyn.
 Soo langh als ick hier sonder u mbet mijn.

GODDELYCKEN WENSCH.

Stemme: *La Tymbale. (oft) Usez mieux, Je*

<p>Lest-maet als de wermte strale Van het gulde sonne-licht Quamen over my te dalen, Bloofden stracks myn aen- ghelicht, Ick leyd' af mijn swarc kleeren En ick leyd' rot mijn gomboet, Die de liefde heeft des Heeren En tracht naer geen werelts- goede.</p>	<p>Slact op Godts alle syn oogh. Hy wilt niet den Heer verkeren 't Vier wilt altydt gach om- hoogh, Even eens ghelyck den koghel Door het vier vlieght in de locht, Wert ons hert als eenen vogel Door de min tot Gode ghe- brocht,</p>
<p>2. Die de liefde heeft des Heere</p>	<p>3. Siet eens hoe de sonne stralen 's Kruys</p>

't Kruyt dat onder d'aerde lagh
Uyt de aerde komen helen

Endoer komē voor dē dagh
So wort ick om hoogh verhevē

Als Godts liefde op' my dacht
Ick verlangh' naer 't' eeuwighe le-
ven

Als Godts liefde my bestraelt,
JESU myne son en klaerheyt,
Myneliefde myn plavster,
Ghy verwermt my in de waer-
hey't

Door uw Hemels minnevier
En als ick dan ben verflonden
In de vlam van uwen brande;
Wensch ick om te zyn ontbōdē
'k Wensch naer 't Hemels
Vader lands.

Even-eens ghelyck de sonne
Treckt den damp tot haer
omhoogh,

Word'ick van den brant ver-
wōnnen

Die omhoogh verheft myn
oogh,

Die my nacht en dagh doet
wenschen

Om by Godt omhoogh te zyn
Die myn' ziele doet verflensché
Door syn' lieve minne pyn.

6 Ach! ick sterve duyfent wervē
Om dat ick noch niet 'en sterf;
Wat troost soud' myn ziel' ver-
werven

Waer't dat stervē waer myn erf,
Waer't dat my de sonne stralen
Die

Die van daegh zyn op-ge-
 staen | halen
 Quamen uyt het leven, | Eer dat sy ten onder-
 gaen.

Wee my dat myn pelgrimagie verlengt is. Ps. 119.

Stemme: *Courante la Reyne.*

<p>W Aer blyfdy tragen tydt, Waer blyfdy ô gy tragē Gulden sonne. wagen, Gaen u peerden manck; En seght my eens waer blyven sy soo langh: Is daer een wiel om verr'ge- gaen, Of zijn uw' snelle peerden te</p>	<p>bestaen; O langhe daghen, O tragen wagen; Reyt rasser aen; Den tydt die snellyck rydt, De jaren ende daghen, Die als posten jagen, Duncken my soo traegh Ghelyck een' sleck te kruypen langhs</p>
---	---

langhs de haegh :

Myn jaren zyn al langh ghe-
daen,

○ Heer laet myn' ziel' in vrede
gaen,

Verkort myn' weggen,
En komt my teghen

Op myn' droeve baen

3. 'k En vind' noch deugh, of
vreught

In's werelds ydel saken,

Die my kan vermaken,

Als in Godt alleen,

Tot wie ick sucht met traenen
en gheween;

De bitter doods soud' nu soo
soet

Als honigh wesen aen myn

droefghemoet,

Moght ick die smaken,
'k Soud' haest gheraecten

Tot myn' hooghste goet

4. Siet myn ellende aen,

Die ick leyd' onder-weggen
Van den minsten reghen;

Van den stueren windt,

En roovers die men onder-we-
ghen vande;

Des werelt is vol vals bedrogh

Vol peff, vol dierer tydt, en

Oorlogh;

Laet my toch lieven,

Laet my u erven,

JESU haelt my toch.

5. O soeten Heer wanneer

Sal ick voor u verlichen

Vry

Vry van alle pynen ,	Ghy zyt myn eynd' daer ick
Wanneer sal ick zyn ,	myn reys ebe keet ;
Daer ick aenschouwen sal uw	Jont my dat ende
soet aenschyn ,	Naer myn ellende ,
O Heer . oneyndelycken Heer ,	ick en wensch niet meet.

GODDELYCKEN WENSCHEN.

Stemme : *Philis myn tweede xiel.*

Ghelijck als een rivier, neemt zee-waerts haren swier
 S'ob swiert myn hert' en neemt hier sijnen keer

Totu ô mynen aldersoetsten Heer ,

Ghy zyt een zee vol soetigheydt,

Vol blydtschap , vol genuchte , en saligheydt :

My hert' wensch als een dorstigh hert oft dyn ,

Maer u ô Jesu levende fonteyn ,

Thoont my het Hemels licht , van uw klaer aen gesicht ,

Thoont my ô Heer uw Goddelijck aenschyn ,

En mijn benouwde ziel sal saligh zijn ,

Als Simeon dat licht aensigh ,

En wenschten hy naer anders geenen dagh ,

Noch naer geen wereldlijke sonnen meer ,

Wat wonder was 't Hy hadt gesien den Heer ,

3. Maer Jesu ghy seght mijn , dat niemandt uw aenschyn

En kan aenschouwen , 't en zy dat hy sterft ,

Doodt my op dat myn ziel dat lev en erst :

Myn leven is een doot voor my ,

Mijn lichaem houdt mijn ziel in slaverny ,

Mits dat mijn ziel des wereldts troost veracht ,

En uwen troost alleen ô Heer verwacht .

GODDELYCKEN WENSCH.

Stemme : *Als voren.*

B En een geluckigh mensch , ick hebb' al dat ick wensch ,
 'k Hebb' ryckdom , ende goet in overvloeds ,

*k. Deo

- 't Ben jonck , en sterck , 'k ben schoon , 'k beneel van bloede
 Eenschoon , en deughdelijcke vrouw
 Is my ten deel gevallen door de trouw ,
 Mijn kinders die ick van haer heb' gehat
 Zijn Rechters , ende Schepenen van stad.
2. Nochtans by all'dir goedt , houd'ick een droefgemoedt .
 't Is't Hemels goedt , het is mijn hooghte goedt
 Dat mijn gemoedt alleen versaden moet
 Hoe menigh droef en swaer gepeys
 Krygh ick in mijnen hof en mijn palleys
 Als ick maer eens die blijfchap en bepeys ,
 En het genacht van't Hemelsch Paradijs.
3. Al singht de jonge jeught , 'k en schep nochtans geen vreught
 Soo langh als ick den Musicateen Choor ,
 Met't snaer-spel van de Enghels niet en hoor ,
 Al drinck ick hier den kouden wyn ,
 Mijn hert nochtans en sal niet vrolijk zijn ,
 Soo langh als ick moet dert en dis fontyn :
 Daer al de Heyligen door saligh zijn ,

Ick besweer u ghy Dochters van Jerusaleem, is't dat
 ghy mynen Beminden vint, dat ghy hem:bood-
 schapt dat ick van liefde quele. *Cant. 5.*

Stemme: O Coridon siet hier den stal, &c.

O Dochters van Jerusaleem.

Seght aen myn licht, hoe ick verlangh naest hem.
 Myn ziel die naer Jesum wenscht

Quede als een roos die door de straten van de Son verflenscht

Den bergh van Sion brandt wel soes,

Maer ick brand'meen van liefde tot des Heer.

2. Als Jesus lest den pyluyt-sonds,

Die my in sijne liefde heest gewondt.

Bevond'ich d'arby sover sack.

In dien pyl. die my het heer soe krachtigh openbrack.

Want soe den pyl mijn hert in nam.

Veranderden hy my in vieren nam.

3. Vraecht Jesus meer, haelt hy u uyt,
Ghelijck den Minnaer veel vraecht van sijn Bruydt.

Geeft hem in all's bescheet daet van,
En seght hem meer als myn verstorven tongh hem seggen kan,
Seght hem hoe dat sijn vlam my pynt,
En hoe myn ziele door sijn verdwynt.

4. Seght dat ick als een blom verdwyn,
Die gansch verdort sterfe in den sonne-schyn,

Seght dat ick hier licht over doot;
Myn hert beswyckt mijn shecke hande die licht in mijnen schoot,
Men siet in my geen leven meer,
Als dat myn hert versucht toe Godt den Heer.

VLIEDT MYNEN BEMINDE. Cant.

Stemme: *Grande Princesse.*

Vlucht soeten Jesu, vlucht vlucht snel als een hinde,
mynen Beminde; Vlucht van my, myn liche.

L

En gaet uyt mijn gezicht :

Want door uw' schichten

Branden mijn' gevrachten

Ick en kan den vyant niet langer
lyden meer.

Sonder te verdwynen ,

Door de pijnen ,

Vlucht dan soeten Heer.

2. Komt my ô Jesu uyt dit leven
halen ,

Ofst wel boght de stralen

Van uw vlam en vier ,

Die my doen sterven schier

't Vier was te krachtigh ,

Uw vlam was te machtigh.

3. Oock voor eenen Heyligher Maer niet en verbrant.

Xaverius ;

Wat soud' ick dan maken

In het blaken ,

Als ick brand' aldus.

3. Ick sterf van rouw en kouw

In uw' absenti ,

En in uw' presenti

Sterf ick van play sier

In d' hitte van uw vier ,

Moet ick u derven ,

Soo moet ick oock sterven ,

Houdt ghy by my standt , soe

brant mijn ingewant ,

Wilt dan't vier soe maken ,

Dat ick blake ,

Maer niet en verbrant.

HEMEL - VAERT.

Stemme : *Quam* MARIAM *dulcibus ocellis* , *ſc.*

Godt mijn liefde klimt naer s' Hemels salen ,

Komt ô Sterren uwen Heer inhalen ,

Komt ô Sonn' met uwen gulden wigen ,

Om mijn liefde naer sijn ryck te dragen ;

Enghy lieve Enghels haelt den winnaer al gelijk

Met trompetten , en cornetten

In sijn Hemels Koningh ryck.

2. Al d'oudt Vaders die Godt liefde dragen

Volgen sijnen triomphanten ten wagen ,

Laet ons vieren , laet ons maken ,

Laet ons herten voor peck tonnen blaken ;

Laet den vier pyl schieten van een vierigh gebedt

Naer de schoonste , hoogste woonste

Van het Hemels cabinet.

3. Wie sal my nu duyve vleughels geven ,

Om met mijnen Heer omhoogh te lweven ,

Hadd'ick vleughels, ick soud' wyser wesen
 Als deduyf van Noë was voer desen;
 Ick en soud' niet weder keerth naer dit agrische stof,
 'k Soud' daer boven, blywemleven,
 Mijnen Heer in s' Hemels hof:

Hy en moet niet verr'gaen reyse, *Binnē ons is't Ryck des Heeten*
 Die wilt gaen tot sijnen Heer, *Daer den Heer gevonden wert,*
 Hy en moet op Godt maer peyse, *Wilt dan mee Godt verkeeren,*
 Godten vraegt van ons nietmeer, *Hebt de liefde Gods in't hert*

VIERIGHE WENSCHEN TOT GODT.

Stemme: *Lafylvie.* (oft) *ick drinck den nieuween most*

O Jesu Maeghde kroon	}	O Hemels Parady's i
O Jesu mijnen loon,		O saligh vader-landt, waer naer
Mijn seligheyd, mijn alder-		ick reys.
hooghste goedt		O groote vreughden
Die mijn gemoet naer Iu ver-	}	Voor kleyne deughden :
langen doet,		O langhe eeuwigheydt

Bereydt

Bereydt voor korten arbeyde
 2 Gheluckigh hondert-mael
 Die in des Hemels-Sael
 Verdroncken zijn in Goddelyc
 ke Vreught,
 Met Godt, door Godt, in Godt
 soo seer verheught:
 O vred'saem koningh ryck,
 Ver boven 's wereldts modder
 ende slyck,
 Daer t'alle kanten
 Staen Diamanten
 Daer gulde sterren staen,
 Daer Son en maen noyt onder
 gaen.

3 Heer JESUS't is my pijn
 In ballingschap te zijn,
 In druck en smert van 'swerelts
 Tranen-dal.
 Daer kruycen zijn en droefheyt
 over-al
 Myn hert' haect naef de
 Kroon,
 Naer mynen Godt, mijn kroon
 En mijnen loon,
 Naer JESUM trachten
 Al mijn ghedachten
 Wanneer o ziel! wanneer
 Sal ick, eens zijn by mijnen
 Heer.

Op de woorden van den H. IGNATIUS LOYOLA.

Hoe vuyt smickt my het aerde-ryck,
Als ick aen sien het Hemel-ryck.

Sienne : Sommes nous pas bien heurreux.

Als het Hemels sterrē licht
Met sijn blickerende stralē
In den gouden nacht quam dāle
Op mijn duyfter aengesicht,
Als den dagh nū was verdwenē,
Als de aerd' in't duyfter lagh,
Wirt mijn linnig oogh beschenē
Klaerder als met eenen dagh.
2. O wat goddelijcken troost
Quam my in hert te sinckē,
Als ick sagh de sterren blinckē,
'k Sagh dan West, en dan
weest Oost;

Ick bedroefde m' in't verblydē
Ick versuchte van't plaissier,
Ick en kost de vlam niet lyden
Van dat Hemels minne-vier.
3. Soo langh als ick dien brandt
Kost in mijnen boesem fluyten,
Soo en sprack ick niet vā buytē
'k Sprack alleen tot myn
verstant;

Maer wie kost oyt langh be-
minnen,
Ende sonder spreken staen,
Doen borst uyt den brandt van
bia-

binnen ,	moet fuchen ,
En het vier gingh seffens aen. En moet derven de genuchten	Van des Hemels bruyloft - feest
4. 'k Sagh de sterten sterlinghs aen ,	Roep ick hoe blindt zyn die menschen ,
Enick riep met groot verlangē	Die aensien dit Hemel-ryck ,
Wat houd' my de aerd'gevangen	En als blinde mollen wenschen
Laet my aerde, laet my gaen :	na een ryck van aerd', en slyck.
Ach ! waer't dat ick waer ontbonden	6. Als ick boven een revier
Van het vleesch dat my beswaert :	Sien van wyn en suycker schietē
Waer myn vleesch in't vier verflonden	En sien besien tranen vlieten
't Ander vier vloogh stracks van d'aerd.	Op het aerde-ryck al hier ,
5. Maer soo langh als mynen gheest	Roep ick hoe blindt zyn de menschen ,
Onder 't pack van 't vleesch	Die de beeck sien van wellust
	En naer dorre bijschap wensche
	Die noch dorst, noch lust en bluft.

7. Als ick boven hoor dē sangh
 Van de Seraphische Chooren,
 En als ick op d'erd moet hōrē
 Droevigh suchten dagen langh
 Roep ick hoe blind zyn de
 menschen,

Die aensien dit Hemei-ryck
 En als de blinde mollen wenschē
 Naer de vreught van't aer-

ryck.

8. Ghy ô Hemel sult voort aen
 Altydt zyn in mijn gepeyfen;
 Tot dat ick eens self magh reysē
 Daer nu mijn gepeyfen gaen
 O schoon Son, ô noyt volpresen
 Hemel - sterren, ô wanneer
 Sal ick boven u eens wesen,
 Ende onder mijnen Heer.

VERLANGHEN VAN HET HEMELS VADER-LANDT.
 Stemme: *De II Machabés.* (oft) *Rejoüïssons nous Iris.*

O Godt saligh Vader-landt, Van lauter goudt gedreven,
 Daer d'heyiligen in leven, Waer langhs den vrede gaet
 Hoe schoon en hoe plaifant Met den olyf tack in de hant,
 Is de stadt Godts aen alle kant, 2. Hoe sal daer den lieven sangh
 Haer suyver' straten zyn Van d'Engels ons verblyen

Wat

Wat spel, wat snaeren klanch,	Naer't Hemels Vader-landt ;
Wat medoly, wat vreught, wat lof,	Al waer men koont de deught mee vreught,
Wat orgnels, wat mussieck,	Op dat mijn ziel haer soo
Wat layten en schalmeyen	Met u tot alle tyden,
Sal m'in der eeuwigheydt	Verdroncken in de vreught
Aen hooren in dat Hemels hof.	Met Godt, in Godt, door
8. Engel wilt my metter handt	Godt verheught.
Langhs JESUS wegen leyden	

VERLANGHEN NAER HET HEMELSCH VADER-LANDT
 Stemme: *Godt hongh aen't Kruys. (oft) Cloris est
 bell', mais Philis est plus douce, &c.*

O Vredtsaem ryck waer in den gulden vrede
 Gaet in't wit kleedt met't groen olyfken treden ;
 O Paradys vol lust en peys ;

O saligh landt daer JESUS lieve vrienden
 Den over-vloedt, van alle goedt
 In't hooghste goedt, in Godt den Heere vinden
 O mensch dit ryck, soo ryck van goedt;
 Stelt Godt te koop voor d'aermoed' van't gemoet
2. Hoe kan u noch de weréldt met haer vlyen
 Door ydel vreught van vaste vreughden lyen;
 Wilt ghy om slyck, verliesen't Hemel-ryck;
 O blinden mol wilt ghy in d'aerd noch vroeten,
 En mindt geen aert, die't hert beswaert,
 Stoot d'aerd' met't hert, die ghy treedt met de voeten,
 De ziel en acht d'heel aerde niet
 Die met een halve ooghen den Hemel siet.
3. Wat is daer vreught en blyschap sonder lyden,
 Eer sonder uyt, ende vrede sonder stryten,
 Goedt sonder quaedt, en vrinde'schap sonder haet,
 Wat soeten wyn, wat Hemelsche banquetten,
 Wat rust, wat lust, en wat wellust

Heeft

Heeft Godt bereydt in d' Hemelsche Saletten :

Hoe soet moet wesen dien wyn.

Wiens dorst alleen mijn' ziel doet vrolyck zijn.

4. Wanneer ô Heer sal ick daer mogen hooren

De Melodye van uw' negen Chooren :

Moght ick de Maen, eens onder my sien gaen,

Moght ick van daegh eens scheidten van de menschen,

En doen mijn reys, naer uw palley;

Moght ick eens gaen daer ick ben met mijn wenschen :

Wanneer sal dit eens zijn, wanneer,

De beste reys is reysen tot den Heer.

VERLANGHEN VAN HET HEMELSCH VADERLAND.

Stemme : *Ave Sanctissima Virgo Mater MARIA.*

G Helijck een dorstigh hert | fonteyne,
Snaect naer de klaer | Sôo dorst mijn hert met snere

Naer Sions schoone plyne s
 O Goddelijcke stadt
 Gy maectt mijn ooggen nat
 Uws genuecht, soete vrucht
 Doet my schieten door de lucht
 Soo menigh droeven sucht.
 2. O schoon, ô Hemels-hof
 Van Jesus mijnen Koningh,
 landt van eer en lof,
 Gy vloeyt van melck en honing
 O Staet gy zijt gebouwt
 Van perels ende gout,
 Van u vliet al't verdriet
 Daer-men singht en vrolijk
 En altyt Godt geniet (liet
 3. O saligh Vader-landt,
 O landt daerick uer reyse,
 Met hert en met verstandt,

En alle mijn gepeysen;
 Mijn-ziele wort verheught
 Als s'overpeyst uw vreught,
 Ick beswyck, ganschelijck
 Als ick peys hoe lieffelijck
 Dat is het Hemel-rijck.
 4. Noch druck, noch regen-
 spoet,
 Noch pijn is daer, noch lyden,
 Het is al troningh soet
 Vol troest en vol verblijden,
 Een dagh is beter daer,
 Als hier veel duysentjaer,
 Daer is rust, daer is lust,
 In de beke der wellust
 Wordt jeders lust geblust.
 5. Hemelsch Jerusalem
 Ghebouwt van fyn gesteente,
 Ick

Ick balligh hef mijn stem,
 Tot u, en uw ghemicente,
 Ach! hebt rogh deirenis.
 Met mijn ghevangenis,
 Wie sal my, die noch stry
 Van mijn lichaem maken vry.
 Op dat ick my verbly.
 O. Oneyndelijken Heer,

Wilt my op't eynde geven,
 Dat ick daer t' uwer eer
 Magh sonder eynde leven,
 Dat ick u eeuwichlijck
 In't Hemels Koningh-ryck
 Eerbewys,, lof en prys
 Op de aldersoetste wys
 Van't Hemels Paradys.

Het duysent-jarigh-JOBILE^e van de H. M. BEGGA-

Stemme: *Philis myn tweede ziel* Ue.

Ghy zyt ons Saeter broeyt in duysende duysende. GBM. 24.

L Eeft Begga duysentjaer,, met d' Enghels al te gaer,
 Die met veel duysenden in't Hemelsch hof
 Godt in den alder-hoogsten singen lof,

Leeft

DEN LIEFFELYCKEN

Leeft duysendt jaer in s'Hemelsch plyn ,

Daer duysent jaer schynt eenen dagh te zijn :

Leeft begga duysendt jaer in genuchte ,

Daer ghy wel duysendt-mael hebt naer versucht.

2. Ghy die Godts aenscheyn siet , die uwen Godt gheniet,

Daer menigh hondert duysent Hemels liedt

Met wonder blyfchap door uw'oooren schiet :

O Begga die nu duysent jaer.

't Musieck gehoort hebt van die blyde Schaer ,

Geeft ons oock eens gehoor voor eenen keer ,

Aen-hoort dit liedt dat ick singh tot uw'eer.

3. Ghy siet nu klarelijck , in't Hemelsch Koningh-ryck

Hoe een die't verlaet op't aerde-ryck ,

Kryght hondert fout wederom in't Hemel ryck ;

Ghy kryght daer voor een Hertoghdom ,

Een eeuwigh Hemels Koningh-ryck wedron

Ghy hebt nu voor een hof van aerd'en stof

Menigh Beggyn-hof, en het Hemelsch-hof.

4. Ghy

4. Ghy blyft naer duysent jaer,, al even schoon en klaer,
 Uw schoonheydt blyft altydt al even schoon,
 Ghy bloeyt welick een leli'voor Godts Throon,
 Daer zijn nu duysent jaren om,
 Dat ghy met Jesus uwen Bruydegom,
 Die ghy uyt duysent uyt-verkoren hadt,
 Ghejuleert hebt in die blyde stad,
 5. In't jaer van Jubilé,, zijt ghy met peys en vre,
 Uyt uw aerdsche hof, in't Paradys ghebrocht
 Dat Adam voor den appel hadd'verkocht:
 Ghy Jubileert, ghy triompheert,
 Ghy smaectt een vreught, die alle vreught passeert,
 Bidt Godt dat wy oock moghen doen die reys
 Uyt s'werelds-stof, naer't Hemelsch Paradys,
 6. O Begga kbid' u seer,, op dat ghy bidt den Heer
 Voor al de menschen die in s'wereldts plyn
 In duysent stricken en peryckels zyn,
 Op dat ons Godt die gratie doot,

Daer wy hiernaer-maels met een bly gemoet
 Goet loven in het eeuwigh Jubilè,
 In vreught, in peys, in liefden, ende vrè.

VAN DE PREDESTINATIE.
 Stemme: *Cessate lacrima, cessate,*

Niemardt en weet oft hy is weerdigh
 Ghehaet te worden oft bemindt;
 'k En weet niet oft ick ben rechtveerdigh;
 Nochtans ick hop te zijn Godts kindt,
 Ick hop dat ick sal saligh zyn,
 En vry gaen van de helsche pijn.

2. O Saligh-maecker van ons allen,
 Ghy kent myn eynd het alder-best;
 Ghy weet waer dat den boom sal vallen,
 Oft naer het Oost, oft naer de West,
 Ghy weet oft ick ter rechter handt

Sal staen ofc aen den slincken kant.

3. Twee dingen moeten wy verstercken,
 De vrees van't quaedt, de hop van't goedt.
 Om soo myn saligheydt te wercken,
 Met hop en vrees in myn gemoedt;
 'k Bidd'u dan Heer door-schiët mijn vlees
 Soo met uw hop, als met uw vrees
4. Ick hebb' getracht voor penitentie
 Mijn hert te suyveren van smert,
 k' En hebb' niet meer op mijn conscientie,
 'k En hebb' nu niet meer op mijn hert.
 Maer ick en ben daerom noch niet,
 Rechtheerdigh voor die't hert door siet.
5. Is't dat ick eeuwigh gaen verloren,
 Soo heeft myn boosheydt maer den wyt;
 Maer is't dat ick ward' uyt verkoren,
 Soo loof ick Godts bermhertigheyt,
 Den goeden Godt en soeckt dat niet.

Dat my het minste quaet geschiet.

6. De saligheydt van alle menschen ;

Hun opperste geluck en goet ,

Zyn al de goddelycke wenschen ;

Coragie dan ó ziel scheidt moet ,

Godt wilt dat ghy soudt saligh zyn ,

En sien sijn goddelyck aenschyn.

7. Waer't dat den Heer u seyde van binnen

Dat ghy soudt gaen in s' Hemels vreught ,

Hoeseer soudt ghy den Heer beminnen ,

Hoe soudt ghy oefenen de deught ;

Ey weest nu in de deught soo sijn ,

En ghy sult eenwigh saligh zyn.

8. Den Heer heeft myn alleen geschapen

Tot sijnen Goddelycken dienst ;

Om met sijn uyt-verkoren Schapen

Goote verdienen voor myn winst ;

Godt wilt ons geven groote vreught

Voor kleynen aerbeydt in de deught.

9. Jae oock als het Schaepken was verloren ,

Is Godt van boven neer ghedaelt ,

† Lam Godts is in den stal geboren ,

En heeft sijn Schaepken weer gehaelt

Den goeden Herder was soo goedt ,

Dat hy syn Schaep kocht met syn Bloedt.

10. Den Herder is voor my besneden ,

Jae oock voor my ter doot gebracht ;

O Heer die voor my hebt geleden ,

En met uw Bloedt myn ziel gekocht ,

En laet die wonden , en die pyn

Niet te vergeefs geleden zyn.

11. De ziel die ghy my hebt ghegeven

Tot uwen dienst in't aerdsche dal ,

Brenght die eens in het eeuwigh leven ;

Als ick ten oordeel komen sal ,

Stelt my dan aen uw rechte handt

Brenght my in't Hemelsch Vader-landt.

Ter eeren vanden *H. Petrus de Alcantara* Minder Broeders
Ghecanonizeert tot Roomen, onder *Clemens den IX*
den 28. April 1669.

Stemme: *Philis myn tweede ziel; Vc.*

Petrus d'Alcantara, singht nu Alleluia,
Die als een Torrel-duyken heeft ghesucht,
Leeft nu in volle blydschap en ghenucht:
Den Minder-Broeder die altydt
Den minsten was door sijn ootmoedigheyt,
Sit omd'ootmoedigheyt van sijnen geest
Aen het hoogh eynd van s' Hemels Bruyloft-Feest.
2. Die met een kloeck gemoet, sijn machtigh^o gelt en goet
Verlaten heeft hier op het aertsche dal,
Besit nu alle goet. Godt sijnen al,
Die groote penitensieded^o
En om den Heer veel pijn en droefheydt led^o

- Is met geen kausens ende schoenen aen,
 Maer berre-voets de Hemel ingegaen.
3. Hy die hier heeft altydt, beminde de fuyverheydt,
 Die blinckt nu eeuwelijck in s' Hemelsch throon,
 Dat eeuwich blinckt moet reyn zyn ende schoon
 Die hem om Godt verstorven heeft,
 Die is't die nu met Godt oock eeuwich leeft:
 Die het ghenucht des werelts heeft verlaeckt,
 Is nu met Godt door Godt, in Godt vermaeckt.
4. Den Keyser Karel wou, dat Petrus wesen soude
 Biecht-vader van Syn Hooghe Majesteit,
 Maer Petrus vluchten dese weendigheyt:
 Hy socht veel meerder schand' als lof,
 Bleeft hier in sijn Klooster als in't Hof:
 't Biecht-vaderschap van Th'rese die reyn Maeght
 Heeft hem meer als den Keyser self behaeght.
5. Just op het selve pas, als Petrus Misse las
 Wat Sint' Anthonis de Padua

Den Sub-diaken van Alcantara,
 Franciscus was Diaken toen,
 Therese quatt daer haer devoti' doen,
 En sy Communiqueerden in de Mis,
 En van Alcantara gelesen is

- 6, Als hem de doot quam aen, songh Petrus als een swaen,
 Hy gaf op syn twee knien synen geest,
 En vloogh soo naer des Hemelsch Bruyloft Feest;
 Verscheen naer sijn aflyvicheydt
 Aen Th'rese, met groot licht en klarigheydt,
 Nu leeft hy door Mirakels naer sijn doot,
 Ghensende de siecken in den noot.
7. O Heyligen Patroon die leeft in s' Hemels throon,
 Godt heeft beloof't dat hy den mensch hier al
 Sal geven, dat hy doot u vraghen sal:
 Wy vraghen dat door uwen naem,
 Dat wy Godt hier aktydt zyn aen-ghenatm,
 En naermaels komen tot die saligheyt,
 Daer ghy van nu af in getreden zyt.

De gheloovighe hebben befeden dat sy Gasten ende
Vremdelingen waren op der aerden. Heb. 11. 13.

Stemme: *Wy jonghers van de groote merckt.*

<p>Als Meester Jan den Tim- mer-man Van Luyck naer Brussel quam, Logeerden hy by Herroman Ter Hulpen in stadts Kam, Maer als hy was geseten. Vondt hy daer qualyck t'eten; Hy at een schotel rapen, En dronck een pint vaets bier En daer med'gingh hy slapen: was dat niet een slecht goet cier 2. Maer eer hy was ghelegen, Eer hy in't bedde kroop</p>	<p>Bevondt hy darden regen Door't dack op't bedde droop Den man nam sinen hamer, Hy botsten aen de kamer, Hy woud'het gat toe stoppen Waer door den wint quam in, Hy maeckten door syn kloppen Groot ransoer in't huys gesin. 3. Den weert die riep, Wel macker wat droes is dat, Ghy maeckt de kinders wacker Gact slapen rustoch wat, Ghy zyt in d'herberghe,</p>
--	---

- G'en blyft hier maer tot mergen
 Hebd' hier logist genomen ,
 Soo neemt met ons gedult ,
 Peyft als gy't huys sult komen ,
 Dat ghy beter rusten sult .
4. Den weert heeft hier gegeven
 Een weerde les vol mergh ,
 Om dat het menschen leven
 Is als een herrebergh ;
 Ons lichaem is vol gaten ,
 Daer wy quaed' locht door watē
 Men konnen sie niet stoppen
 Voor dat den timmerman
 Ons in de kist sal kloppen ,
 Zyt hier wat verduldigh dan ,
5. Soo g'om de Noordtsche
 wieden
 Wilt maken groot gerucht ,
- Gy sult twee kruyskens vinden
 Soo gy een kruysken vlucht
 Ghy sult door onpatientie
 Ontrutten uw' confientie ,
 Als ghy dan in het reysen
 Lydt eenigh ongeval ,
 Seght dan tot uw' ghepeysen ,
 D'hop' van rust versoet het al :
6. Als JESUS wirdt gheboren
 Doen heeft hy eenen stal
 Voor herrebergh verkoren
 En dit droef tranen-dal
 Den windt quam door de spleetē
 Op'te kribbeken ghesmeren ,
 't Was JESUS aenghenamer ,
 Te lyden ongeval ,
 Al kost Sint' Ioseph hamer
 Timmeren den armen stal .

7. En hadd' dē Heer der Heeren | 8. Leert dan in d'herreberghen
 Geen slechte herrebergh ,
 Als hy stierf sonder kleeren
 Op den *Calvarie Bergh* ,
 Hoe wirdt hy daer beschoncken
 Als hy heeft gal ghebroncken ,
 Het lam led' dit verdullich ,
 Die s'wereldts sonst' af nam
 Al was den He'r onschuldigh
 En onnoosel als een lam.
- Wat lyden met den Heer ,
 G'en blyft hier maer tot mergē
 Tot merghen en niet meer ;
 't Quact dat wy hier verdragen
 En duert maer luttel dagen
 Wy reysen naer de kusten
 Van't Hemelsch Vaderlant
 Daer m'eeuwigh sullen rusten
 Ende leven heel plaifant.

Liedeken op het eerste Onbloedigh H. Sacrificie
 der Misse van H. G. V. V.

Stemme : *De II. Michibee* (oft) *Rejoissons nous Iris*

L aet ons nu wat buyten gaen ,
 En naer de velden trecken ,

Den boer die ooght sijn graen ,
 En perst den wyn in over-vloet ,

De velden konnen nu ons hert tot vreught verwecken ,
 Het broodt versterckt het hert , den wyn verblydt ons
 droefghemoet ,

2. Van de velden komt het graen ,

Es wyn in abundantie ,

Siet aen den Autaer staen

Den Priester die den Ooght vergaet :

Den Wyn is den Kelck , 't Broodt in de Remonstrantie ,

t'Is uyt-verkoren terw, en wyn die reyne Maegden baert .

3. Als het geenen krygh en wert

Met Godt , oft met de menschen ,

Al g'hebt den yred in't hert ,

En't Bruyloft kleedt hebt aen-gedaen ,

Soo sal dat Hemelsch broodt vervullen uwe wenschen ,

Want sonder yred met Godten magh man niet te bruyloft gaen

NIEUW

NIEUW BY-VOEGHSEL.

WAT IS GODT;

Stemme : *Contresse vos beaux yeux.*

O Ziele , wat is Godt ;
 Godt is myn hooghste lot ,
 Godt is't , die van sich selfs sijn wesen heeft ,
 En aen al datter is het wesen geeft ,
 Godt is't die Hemel ende aerdt
 Die hy gesch epen heeft , regeert , bewaert ,
 't Is eenen geest oneyndelijck volmaeckt ,
 Die't ia't begin al heeft van niet ghemaeckt .
 2. Godt is in wesen een
 En Godt is't al alleen ,
 Godt is alleen d'eenighe schoonigheydt ,
 d' Eenighe goetheydt ende soetigheydt

Godt

Godt is't al door verheventheydt

La wie alleen dat alle wesen teydt

Op beter en verhevender manier

Als't in sijn eygen selven is al hier.

3. Heel aerd'en Hemelryck

Die hooren algelyck

En zyn op't hooght ghehoorsaem aen Godts stem

Voor Schepper en Regeerder kennen s'hem

Godt is't die sijne vaste wet

Aen de Monarchen van de werelt set,

En in de handt van dien grooten Godt

Hanght al des wereldds welvaert ende lot.

4 Godt is on-eyndelijck

En on-begrypelijck,

Syn on-ghemeten grootheydt ende macht

Kan van geen Enghels al zyn over-dacht

Voor Godt moet buygen allen geest

En eeren met stillwygedtheydt het meest

WUEIN

De on-uyt-sprekelijke eenwigheydt
Van sijn on-eyndelijckē Majesteit,

Die is, die was, en wesen sal,
Is mynen Godt, en mynen al,

Stemme : *Aenstet hoe Iesus schreyt.*

O Schepper van den mensch Uw' vlam doet myn ghemoet
Des menschen hooghsten In liefde schier verslenschen.
wensch,

Mens voor den mens geboren
U Bloedt heeft kost dat kost,
Den armen mensch verlost,
Wanneer hy was verloren.

2. O Goddelijcke min,
O eynde, o begin
Van alle myne wenschen,
O Godt ! o hooghste goet,

3. Als uwe liefde viel.

Op myn bevrozen ziel,
En tot haer sprack in stilten,
Ded' sy op't selve pas.
Myn ziel gelyck een was
In uwe liefde smilten.

4. O Koninck van myn lip,
O noort-ster van myn schip,
O half van myn wellusten,

O trooster van myn smert,
 O center van myn hert,
 Myn hert moet in u rusten
 3. O minnaer van myn jeughe
 O oorspronck van myn
 vreught
 Oblyfchap van myn leven,
 Myn leven leek door u,

Dies ick myn leven nu
 Aen u wil over geven.

O De min is goet begin,
 d'Een min brenghet d'ander in,
 En bindtse aen malkander,
 'Een liefd' is d'ander weert,
 De liefde die begeert
 d'Ben liefde voor de ander.

Tot wat eynde is den mensch gheschapen,
 Stemme: *Alsoo het begint.*

O Menschghy zyt hier tot Gods dienst,
 Naer het beeldt Gods van Godt gheschapen,
 En om hier naermaels voor uw winst,
 Uw saligheydt in Gods te rapen,

Dient

Dient uwen Godt, Godts edel beelt,
En doet al dat hy u beveelt.

2. Wilt naer Godts Wet in't aertſche dal,
Gheheel uw leven reguleren,

Godts miſte ſlaef is heer van al,
Want Godt te dien en is regneren,

De goddelycke ſlaverny,

Gaet boven s'wereldts heerſchappy,

3. Hoe vol van glorie, eer, en lof,
Hoe goddelyck is't Godt te dienen,

Godt dienen in het Hemels hof,

Dat is het ampt der Seraphinen,

Gaen dienaers ſijn van hoogher lot,

Als dienaers van den hooghſten Godt.

4. Godt dienen naer Godts hoogh gebedt,

Syn al ons eerſten en leſte wenschen,

Want den oneyrdelycken Godt

Is's leſte ſeynde van de menſchen.

Godt is het al, den mensch is niet,
Die Godt in't eynd niet en geniet.

Die Godt voor eynde niet en heeft,
In slaverny des duyvels leeft.

Liedeken om den mensch uyt de slaverny des duy-
vels te trecken, ende te verwecken tot het
loet jock des Heeren.

Stemme : *Il est temps d'aller aux champs Brumet.*

Soeten Heer hoe Hemels smaect de soetheydt,
Hoe groot is de vrolyckheydt,
Die ghy nyt uw in geboren goetheydt
Voor uw' dienaers hebt bereydt,
Den grooten Godt den grooten Heer der Heeren
Met ons klyne diensten te vereeren,
Dien dienst en is niet klyn

Die met den grooten Godt gheloont sal zyn.

2. Pharaë den Koningh van Ægypten

Gaf noyt rust aen Israel.

Hy ded' hun altydt slaven in de cripten

Stroopten hun schier af het vel

Sy moesten dagh en nacht kareelen backen

Dragen overdragolycke packen.

Sy en rusten nimmermeer

Sy moesten altydt slaven even seer.

3. Soo tractect den Duyvel al sijn slaeven

Voor den swaeren aerebeydt.

Als sy worden in de hel begraven

Daer den rycken Vreck in leydt

Ghelyck den bessem wort in't vier ghesmeten

Die in't slyck der sonden is versleten.

Wiens tydt in vuyligheydt

Versleten is van s'wereldts ydelheydt.

4. Comt al die belast zyt en beladen

DEN LIEFFELYCKEN.

Met des duyvels fl. veiny,
 Comt al tot den schoot van Godts ghenaden
 Godt die sal u maken vry
 Comt al met vreught met llyfchap en behaghen
 Hoe soet jock van Godt den Heere craghen
 Want geen schouwers en doen seer
 Van het licht pack van onsen lieven Heer.

Den voghel die en wordt n er vleughel niet beswaert
 Het licht pack van Godts dienst, dat heeft den pluyment aerd.

Vervolgh van het voor-gaende Liedeken op
 de selve Stemme.

DAer en is geen goet boven Godt goettheidt
 Noch verhevender van graedt,
 Daer en is geen soet het welck de soetheidt
 Van Godts dienst te boven gaet
 O so eten dienst, den Hemel te verdienen
 's Ishet soetsten ambacht Godt te dienen

Al die Godt dient en bemindt,
 Beyndt dat hy den besten Meester dient.

2. Alle werelijcke dienaers wercken

Tot't profyt van hunnen heer

Maer Godts trouwe dienaers ende klercken

Wercken voorhun selven meer;

Den grooten Godt sal met sijn selven loonen

Oock den minsten dienst die sy bethoonen,

Hunne zielen saligheydt

In het profyt van hunnen zerebeyt.

3. Slaef des wereldts wat suldy verweryen

Voor soo menigh druppel sweet,

Wat is uwen loon als ghy sult sterven

Meer als een slecht lynen kleedt,

Wat sal u dan d'heel wereldt kunnen baten,

Als ghy moet de wereldt gaen verlaten

En voor eeuwich in de pyn

Van het hels vier ghetormenteert moet sijn.

N 3

4. Mae-

196. DEN LIEFFELYCKEN

4. Maer als Godts dienaren sullen rusten
Ende sterfen in den Heer
Leven sy in d'Helmelsche wellusten
Vol van glorie lof en eer,
Godts dienaers sal dan experimenteren
En sien dat Godt dienen is regneren
Als Godts dienaer eeuwelyck
Met Godt regneren sal in't Hemel-ryck.

Geen Meester loont oft straft soo wel
Als Godt met Hemel ende Hel.

Liedeken van Gheloove, Hope, ende Liefde.
Stemme: *Phillis myn tweede xiel.*

Sint Augustyn die leert, dat Godt moet syn ghe-eert
Door het gheloof, hoop, liefde van den mensch,
Op dat den mensch van Godt kryght synen wensch.
Gheloof in Godt u hoogste goet,

- En hoopt in hem die u versaden moet ,
 Bemindt hem hier in alle suyverheydt ,
 Bemindt hem oock in alle eeuwigheydt .
2. O Heer ghy zyt soo goedt , en daerom schep ick moet ;
 En stel myn hoop op u barmhertigheydt ;
 Ick-bidd'schelt door die al myn sonden quyt ,
 Als ghy aen Petrus hebt ghedaen ,
 Aen Magdalena , en den Publicaen ,
 Op dat ick u met hun singh eeuwich lof
 Met alle Heylighen in't Hemels hof.
3. U macht die is heel groot , en helpt de sondaers snoet
 Wyt het moras en al hun sonden quaet ,
 Lethier op sonder eer het wordt te laet ,
 Daer is geen hert soo obstinat ,
 Het welck hy niet kan keeren van het quaedt ,
 Den alder-boosten wille oft verstandt ,
 Ja oock het Konincks hert is in Godts handt .
4. U lyden Jesu soet , myn hoop verstercken doet ;

DEN LIEFFELYCKEN

Want een druppel van u dierbaer Bloedt,
 Kan heel engans af-wasschen myn gemoet;
 Die hier in hoopt die gaet ghewis,
 Want anders geen en naem ghegeven is
 Als Jesus naem die zy ghebenedydt,
 Nu en altydt, en in der eeuwigheydt.
 5. Door u barmhertigheydt, en u almogentheydt,
 Door uwe Passi, Jesu, en u doot,
 Verhoop' ick Jesu troost in mynen noot,
 Berouw van sonden hoop' ick nu,
 Door niemant anders, Jesu, als door u;
 Van myne hoop' zyt ghy het fundament.
 Dit moet u sondaer wesen wel bekend.
 6. 'k Hop' oock vergiffenis, van myn misdanis,
 En al myn sonden die ick heb ghedaen:
 Wilt doch niet met my niet u oordeelgaen:
 Maer schelt my alle sonden quyt,
 Om dies wil dat ghy selver hebt gh. seyt,

Dat ghy den sondaer doet vergiffenis
 Als hy om syne boosheydt droevigh is.

7. U grati gheeft aen my , door die versterckt doch my ;

Want sonder die kan gheen goet ghedoen ,

Om te verkryghen Goddelycken soen ,

Tot eenigh goet ben ick a's doodt ,

Sonder u grati blyft ick in den noodt ,

Oock u gheboden niet volbrengghen kan ,

Noch een tentati' niet verwinnen kan .

8. k Hoop' oock uwen persoon , te sien in't Hemels-troon

Want ghy alleen zyt onse saligheydt .

En sonder u is niet dat ons verblydt ,

Ons hert is aleyde ongherust

Tot dat het heel en gans in Jesu rust ,

Gheeft Jesu ons't hemels Jerusalem ,

Om u te loven met een leyver stem .

TROOST IN TEGHEN-SPRAECK.

Stemme : *Usex mieux o beame fiere* . *Uc.*

- H**oort goey vrienden die
wilt klaghen
Dat men soo veel van u seght
Dat gy opsprack moet verdrage
Hoe gy t'heft oft hoe gy t'leght
Wilt eens op dees fabel letten
Dieu leeren sal altydt
d'Ydel vonnissen verletten
Die de werelt van u seydt.
- 2 Hanskē en syn vader gongen
Met hun eseltjen langhs straet
Daer veel tongē hun besprongē
Soo met schimpē als met smact
Hoe sy't keerde hoe sy'r wendē
Met den esel op hun reys
Van t' beginfel tot den eynden
- En liet niemant hun in peys
3. Als hem hansken gingh ver-
stouten
Als hy op den esel red'
Quamē daer veel schuyfelboutē
Daer hy veel geklaps van led'
Want men riep met luyder
stemmen
Siet eens desen handel aen ,
Op den esel sliughert lemnen
En den ouden man moet gaen.
4. Dit was d'hantgīt die sy
kreghen
Waer uyt dat men giffen kost ,
By wat koop-lie onder weghen
Moest gewonnen syn den kost
Even-

Even wel den Vader seyde

Hanght de huyck wat naer
den wint,

Hansken laet my nu wat ryden

Loopt gy wat te voet myn kint

5. Nu sal immers ider swyghen

Want jonghaken isser af

Och hy sal't wel anders krygen

Alsmen t'eerstaen hansken gaf

Heele straten roepen samen

Siet den ouwen grol eens aen

Hy behoorden sich te schamen

Dat hy redt, en't kint laet gaen

8. Vaerke hoorende dees tonge

Die is stracks van stonden aen

Van den esel af gesprongen

En hy is te voet ghegaen

want om peys en vred'te houwe

Seyd' hy Soon't is best gedaen

Dat wy onsen esel stouwen

En daer wat beneffens gaen.

7. Sout nu sonder tof passeren

Is nu de passagie klaer

n'Een,s' en sullen niet passeren

Hooft men loopt en roept

hun naer

Siet sy gaen daer met hun dry

Siet hoe hy den esel mindt

Wilt den ouwen geck niet reyn

Dat hy ryen laet het kindt.

8. Als sy samen met hun beven

Om te schouwen het gespot

Gingon op den esel ryen

Hielmen weet met hant den lot

d'Es. Is kosten niet gelyen

Dat men op den esel rydt

Twee op hunne broeder schven

dat hogen

ist.

Ider wist het sijn te segghen
 En dat ded' hun groot: pyn
 Hoe sy't heffen, hoe sy't leggen
 Ider eendie seght het sijn
 Toen seyde onsen ouwen Peter
 En hy sprack met droeven geest
 Hansken ick en weet niet beter
 Alste dragen d'arme beest
 Maer soe sy lie schier besweken
 Want den last was hun te swaer
 Al de gheen die hun bekeken
 Geckten wel te keur met haer
 Syn dat niet twee grote sotten
 Siet toch eens den handel aen
 Maghmē dees niet wel bespottē
 Die hier soe geladen gaen
 II. Ach het sijn soe swaere

vrachten
 Als men esels dragen moet
 Schoon den last u quam ver-
 smachten
 Gy krycht ondancck watie doet
 Syn dat niet wel esels trecken
 Doet de esels deught in als
 Die daer naer noch met u geckē
 Syn't niet esels door den hals.
 12 Iffer jemandt oyt gevonden
 Die kost sieden soe veel pap
 Om te stoppen ieders monden
 t Gaetjen van den achterclap
 Niemandt en heeft hier in volder
 Dien is gerust alleen,
 Die alleen ontsiet het oordeel
 Van den Heere, en anders geen.

E Y N D E,

R E.

R E G I S T E R.

D En Schepper van den Ey lieven Jesu ey.		20	
mensch. Fol.	1.	De soete tyden.	22
O kleyn Kindt , ó grooten		Die heeft de broose min.	25
Godt.	3.	Swicht Venus, swicht Cupi-	
Siet den goeden Herder.	4	do.	27
Ierusalemfche jeugdt.	5	O valsche wereldt.	29
Godt woont by de menschē	6	Waerom stryft aerd en stof	32
Van daegh ó mensch.	7	Den Heer zy lof, en eer.	33
t'Woort is gewordē Vleesch	9	Als Moysesuyt deslaverny	55
O Jesu , ó nieuwen geboren		Stroyken en Koltjen vier.	38
Bruydegom.	11	Francisce Patriarch.	46
Jesus wordt besneden.	13	Adieu mijn huys.	44
O alder soetste Lam.	14	Ach ! soeten Iesu.	47
Den nacht komt aen.	16	Weent menschē al gelyck	47

My:

Myn hop, myn leven.	50	len.	71
Doet my togh genade.	52	'k Hebb' lestinael op de	
Heer myn ziel is seer be-		lyt.	72
droeft.	54	't Hert sy vervloeck.	75
Kan de zee zyn sonder ba-		lst dat ghy naer een herte	
ren.	56	maeckt.	76
O Iesu ! leydt myn ziel in		O Heer ick wil u gaen be-	
d'aenigheydt.	58	minnen.	
Peyst lieve ziel.	60	O hoe seer minnelvck.	81
O eenigheydt	63	Wären al myn leden ton-	
In d'eenigheydt moet weliet		ghen.	82
wonders zyn.	65	Al die beminnen d'aerde-	
Wy hebben in de steden.	68	ryck.	84
Ick word' verslonden.	70	'k Hebb' lest gesien in eenē	
Dat van't Hemelich sa-		soeten droom.	86

REGISTER.

Waer zyt ghy nu o mynen	dagh.	108
Heer.	88	Noch d'Enghelen, noch't
In eenen wagen vol van He-		Hemel-ryck.
mels vier.	93	O Soeten Iesu, Godt en
O Heylghe Patrooners.	95	mensch.
Is't saken dat den zee dol-		Verandert u.
-phyn.	98	O wat een soetigheydt.
Men volgt Jesum seer		Nachtegaeltjen.
kloeckmoedigh.	100	Iesu uwe min, die in.
Heer Jesu Koningh van de		'k Hebb' dick wils voor den
Heeren.	102	vaeck geschroomt.
Als ick leest op eenen		Hoe word ick verstroyt van
dagh.	104	allen kant.
Iesu uwe soetheydt.	105	Gelyck een hert oft dyn.
O dagh o alder-soetsten		Wildy eens weten Heer.
		126

Hoe

R E G I S T E R.

Hoe goddelyck, hoe goet, en soet.	129	de.	148
Sonder u te zyn.	132	Wanneer o Heer sal ick voor u verschynen;	150
Tot u Heer Jesu, Heer der Heeren.	I. bid.	Leftmael als de warme stra- len.	153
Ghelyck de sonne-blom.	137	Waer blyfdey tragentyt.	155
Al hadde den Koningh Salo- mon.	139	Gelyck als een rivier.	157
Het thiende deel.	140	'k. Ben een gheluckigh mensch.	158
Even eens ghelyck een hert.	141	O dochters van Jerusa- lem.	161
Is't datter soetigheydt.	143	Vlucht soeten Jesu, vlucht mynen Beminde.	164
O Adam Vader van myn te- ven.	144	Godt myn liefde klimt naer oetel duyfke myn bemin- t' Hemels salen.	167

R E G I S T E R.

O Iefa Maeghde kroon. 164	gaen.	185
Als het Hemels Sterren- licht. 166	Nieuw by-voegsel.	187
O Godt saligh vaderlant 168	O Schepper van den mensch.	180
O vredsfaem ryck waer in den gulden vrede. 169	O mensch ghy zyt hier 109	Godts dienst. 190
Gelyck een dorstigh hert 171	Soeten Heer hoe Hemels smaeckt de soetheyt. 192	Daer en is geen goet boven Godt goetheydt 194
Leest Bezga duysēt jaer 173	Sint Augustyn die leert. 196	Hoort goey vriendendiewild klaghen. 200
Niemandt en weet oft hy is weerdigh. 176		
Petrus d' Alcantara. 180		
Als Meester Ian. 183		
Laet ons na wat buyten		



